



Přehled zpráv

Krnov hledá novou podobu svého náměstí	7
7.12.2017 Mladá fronta DNES ~ Strana 19 ~ Kraj Moravskoslezský (žah)	
Z Holešovic do Karlína po nové lávce	7
6.12.2017 Mladá fronta DNES ~ Strana 13 ~ Praha (ml)	
VÍTĚZNÁ LÁVKA	7
6.12.2017 E15 ~ Strana 6 ~ Byznys	
Rok velkého bourání	8
6.12.2017 Lidové noviny ~ Strana 8 ~ Kultura PAVEL VOKATÝ	
Jsem z toho nešťastný, zřícenou lávku jsem navrhl poctivě, říká projektant. Už byl na policii	9
4.12.2017 aktualne.cz ~ Strana 0 ~ Domáci Jan Menšík	
V Troji pontonový most nebude, neumožňuje to zákon. Řeší se provizorní lávka či přívoz, říká Dolínek	10
5.12.2017 aktualne.cz ~ Strana 0 ~ Praha ČTK	
S kadeřníkem změnila Londýn	11
5.12.2017 Barbar! ~ Strana 28 ~ ŽENA BEZ BARBARIÉR ALENA VOLFOVÁ	
JEŠTĚ O NÁS USLYŠÍTE	15
4.12.2017 Euro ~ Strana 58 ~ Light Hana Boříková	
Hledají novou tvář ulice	17
2.12.2017 Právo ~ Strana 13 ~ Praha - Střední Čechy (cie)	
Nový koncertní sál navrhne společnost Nagata, tvůrci desítek famózních světových sálů	17
2.12.2017 brnenskadrbna.cz ~ Strana 0 ~ Společnost	
Projekt opravy kulturního domu Repre v Mostě vytvoří Artech	18
24.11.2017 imaterialy.cz ~ Strana 0 ~	
Mostečanka znovu vyzvala k architektonické soutěži na Repre	19
1.12.2017 homerlive.cz ~ Strana 0 ~	
Cíle divadla: přilákat turisty, vyřešit točnu v Krumlově	19
Lukáš Marek	



Zázemí pro Sutnarovy Venuše... Nová budova Západočeské galerie v Plzni	21
30.11.2017 Literární noviny ~ Strana 8 ~ Příloha - ARS II <i>Roman Musil</i>	
Náměstí v Meziříčí opraví podle návrhu Cikána	21
30.11.2017 Vysočina - regionální týdeník ~ Strana 11 ~ Zpravodajství <i>MARTINA LORENCOVÁ</i>	
Tři architekti chtějí debatu o soše Rudoarmějce u Tyršových sadů	22
28.11.2017 ČRo - pardubice.cz ~ Strana 0 ~ Zprávy	
Macharovo náměstí jinak	23
27.11.2017 Právo ~ Strana 16 ~ Praha - Střední Čechy <i>(cie)</i>	
Přestavba káznice na kreativní centrum není jistá. Brnu chybějí peníze	23
29.11.2017 brno.iDNES.cz ~ Strana 0 ~ Brno / Brno - Zprávy <i>MF DNES, Jana Ustohalová</i>	
Co s věznicí na Cejlu? Chybí peníze na kreativní centrum	24
25.11.2017 Mladá fronta DNES ~ Strana 18 ~ Brno a jižní Morava <i>Jana Ustohalová</i>	
Kraje vypíší zakázku na rozvoj lokality Pustevny - Radhošť'	25
25.11.2017 zlinskenovinky.cz ~ Strana 0 ~ regiony	
Pražský bytový komplex Sakura je mezi šesti nejlepšími stavbami světa	26
25.11.2017 reality.iDNES.cz ~ Strana 0 ~ Bydlení / Architektura/Design <i>iDNES.cz, Alena Rezníčková</i>	
Herman podepsal odkup vepřína v Letech. Stát zaplatí 450 milionů a na místě památník.....	27
23.11.2017 aktualne.cz ~ Strana 0 ~ Domáci <i>ČTK</i>	
Soud rozhodl, že se referendum o Vřídelní kolonádě konat bude	28
29.11.2017 Chebský deník ~ Strana 1 ~ Titulní strana <i>(mel, iva)</i>	
Podobu pěší zóny určí soutěž	29
24.11.2017 Mladá fronta DNES ~ Strana 16 ~ Kraj Hradecký <i>(top)</i>	
Obchodní dohoda mezi EU a Kanadou (CETA)	29
27.11.2017 businessinfo.cz ~ Strana 0 ~ Kanada <i>Ministerstvo průmyslu a obchodu (MPO)</i>	
Českou cenu za architekturu letos získalo podzemní muzeum.....	42
29.11.2017 denik.cz ~ Strana 0 ~ Stavba <i>Redakce</i>	



Česká cena za architekturu				43
28.11.2017 19:00ČT	1	~	Zpráva	~
V autobuse s porotou				44
4.12.2017			Respekt ~ Strana 52 ~ Kultura - architektura KAROLÍNA VRÁNKOVÁ	
Architektura ZN. ČESKÁ KVALITA				45
6.12.2017			Doma DNES ~ Strana 6 ~ Inspirace Filip Grygera	
Oceněný Archeopark Pavlov				47
28.11.2017 12:00ČT	1	~	Zpráva	~
Oceněný Archeopark Pavlov				48
28.11.2017 07:00ČT	24	~	Zpráva	~
Hlavní cena pro Archeopark Pavlov				48
28.11.2017			Mladá fronta DNES ~ Strana 16 ~ Jižní Morava (ČTK)	
Nejlepší architektura za rok 2017 je pod zemí v Pavlově				49
29.11.2017			dumazahrada.cz ~ Strana 0 ~	
Vážení čtenáři,				50
28.11.2017			Hospodářské noviny ~ Strana 3 ~ Příloha - Česká cena za architekturu Ivan Plicka	
Česká cena za architekturu 2017				51
28.11.2017			Hospodářské noviny ~ Strana 4 ~ Příloha - Česká cena za architekturu - cena	
Mezinárodní porota				51
28.11.2017			Hospodářské noviny ~ Strana 5 ~ Příloha - Česká cena za architekturu	
Hezké budovy problémy měst nevyřeší				53
28.11.2017			Hospodářské noviny ~ Strana 6 ~ Příloha - Česká cena za architekturu - rozhovor Jana Niedermeierová	
Archeopark Pavlov				55
28.11.2017			Hospodářské noviny ~ Strana 10 ~ Příloha - Česká cena za architekturu - vítěz	



Přihlášená díla	56
28.11.2017 Hospodářské noviny ~ Strana 17 ~ Příloha - Česká cena za architekturu - finalisté	
Česká cena za architekturu 2017	57
28.11.2017 Hospodářské noviny ~ Strana 20 ~ Příloha - Česká cena za architekturu - nominace	
Dům pro spisovatelku v Čechách	58
28.11.2017 Hospodářské noviny ~ Strana 24 ~ Příloha - Česká cena za architekturu - mimořádná cena	
Dům umění v Českých Budějovicích	59
28.11.2017 Hospodářské noviny ~ Strana 28 ~ Příloha - Česká cena za architekturu - výjimečný počín	
Starostové města Litomyšl	59
28.11.2017 Hospodářské noviny ~ Strana 29 ~ Příloha - Česká cena za architekturu - výjimečný počín	
Lidé musí žít spolu, ne vedle sebe	60
28.11.2017 Hospodářské noviny ~ Strana 30 ~ Příloha - Česká cena za architekturu - rozhovor Tomáš Wehle	
Do regionů se vrací mladí	62
28.11.2017 Hospodářské noviny ~ Strana 34 ~ Příloha - Česká cena za architekturu - anketa Tomáš Wehle	
Dům v cihlové zahradě	63
28.11.2017 iHNed.cz ~ Strana 0 ~ red	
Česká cena za architekturu 2017: Nominace	64
28.11.2017 iHNed.cz ~ Strana 0 ~ red	
Chata u jezera	64
28.11.2017 iHNed.cz ~ Strana 0 ~ red	
Galerie nábytku	65
28.11.2017 iHNed.cz ~ Strana 0 ~ red	
Cena Agentury ochrany přírody a krajiny: za kvalitní dílo moderní architektury citlivě vsazené do krajinného rázu	66
28.11.2017 iHNed.cz ~ Strana 0 ~ red	
Javornická palírna	66
28.11.2017 iHNed.cz ~ Strana 0 ~ red	



Komunitní centrum Máj	67
28.11.2017 iHNed.cz ~ Strana 0 ~ <i>red</i>	
Cena Karlín Group: za angažovaný přístup k záchraně a tvorbě výjimečného veřejného prostoru	68
28.11.2017 iHNed.cz ~ Strana 0 ~ <i>red</i>	
Cena společnosti Velux: za nejlepší práci s denním světlem v interiéru	68
28.11.2017 iHNed.cz ~ Strana 0 ~ <i>red</i>	
Vítěz: Archeopark Pavlov	69
28.11.2017 iHNed.cz ~ Strana 0 ~ <i>red</i>	
Hezké budovy problémy měst nevyřeší, říká uznávaná nizozemská architektka Marianne Loofová	70
28.11.2017 iHNed.cz ~ Strana 0 ~ <i>Jana Niedermeierová</i>	
Výjimečný počin	73
28.11.2017 iHNed.cz ~ Strana 0 ~ <i>red</i>	
Do regionů se vrací mladí	74
28.11.2017 iHNed.cz ~ Strana 0 ~ <i>Tomáš Wehle</i>	
Česká cena za architekturu 2017	76
28.11.2017 iHNed.cz ~ Strana 0 ~ <i>red</i>	
Editorial	78
28.11.2017 iHNed.cz ~ Strana 0 ~ <i>Ivan Plicka</i>	
Česká cena za architekturu letos patří originálně pojatému Archeoparku Pavlov	79
28.11.2017 novinky.cz ~ Strana 0 ~ Bydlení - Tipy a trendy <i>tnk</i>	
Českou cenu za architekturu má Archeopark Pavlov	80
28.11.2017 tyden.cz ~ Strana 0 ~ Ostatní <i>ČTK</i>	
'Bezvadné provedení a s péčí vybrané materiály.' Českou cenu za architekturu má Archeopark Pavlov ..	81
27.11.2017 irozhlas.cz ~ Strana 0 ~ <i>Čtk Zdroj</i>	
Foto: Českou cenu za architekturu získal Archeopark Pavlov. Betonový objekt zaujal i v zahraničí	82
27.11.2017 magazin.aktualne.cz ~ Strana 0 ~ Bydlení <i>Petra Jansová</i>	



Grand Prix Architektů získala budova pokrytá židlemi.....82
24.11.2017 tyden.cz ~ Strana 0 ~ Bydlení
ČTK



Krnov hledá novou podobu svého náměstí

Téma: Česká komora architektů

7.12.2017 Mladá fronta DNES Strana 19 Kraj Moravskoslezský
(žah)

KRNOV Vrátit život na vyliďňující se Hlavní náměstí zkusí Krnov jeho proměnou. Lidé totiž dlážděnou plochou bez mobiliáře dnes jen procházejí a sami po změně volají. Novou podobu náměstí Krnovu pomůže najít architektonická soutěž.

„Jde o nejdůležitější a nejcennější plochu, proto jsme se rozhodli pro architektonickou soutěž. Očekáváme i neotřelé návrhy, jež bychom od projektanta neměli,“ řekl místostarosta Krnova Michal Brunclík.

Přiznal, že dnes je náměstí jen vydlážděným prostorem, na němž se nikdo nezdrží: „Přirozené centrum se přestěhovalo na opačnou stranu radnice k pomníku Leopolda Bauera a Hlavní náměstí je jen tranzitní. Upozorňují na to i občané.“ Ačkoliv soutěž město vyhlásí až v lednu a její podmínky právě vznikají, vedení města avizuje, že na ploše chce mít třeba kašnu nebo jiný vodní prvek. Do budoucna nevyklučuje ani zástavbu dnes zelené plochy. S tou počítá i územní plán.

„V tomto případě ale nečekáme konkrétní návrhy staveb. Řešíme náměstí jako celek, aby to myšlenkově souznělo a návrh do budoucna počítal i s touto eventualitou. Pro nás je teď středobodem dlážděná plocha,“ dodal Brunclík s tím, že město do ní bude investovat z vlastních prostředků. Ustavující schůze poroty, v níž budou i renomovaní architekti, se plánuje na 12. prosince. Návrhy by měly být hotové před letními prázdninami.

Z Holešovic do Karlína po nové lávce

Téma: Česká komora architektů

6.12.2017 Mladá fronta DNES Strana 13 Praha
(ml)

PRAHA O jednu lávku přišli obyvatelé Holešovic po sobotní tragédii, jiné by se naopak mohli v dohledné době dočkat na druhé straně. Nové spojení pro pěší a cyklisty mezi Prahou 7 a Prahou 8 je zase o krok blíže vzniku.

Radní hlavního města včera schválili výsledky architektonické soutěže na návrh nové lávky, která propojí břeh u Pražské tržnice s Rohanským nábřežím v Karlíně a zároveň umožní pohodlný přístup k ostrovu Štvanice, který leží uprostřed. Jako nejlepší vyhodnotila odborná porota návrh architekta Marka Blanka, druhou cenu neudělila a třetí skončil záměr architekta Lukáše Landy. Stavět se podle vítězného návrhu nakonec vůbec nemusí. „U prvních dvou v celkovém pořadí budeme nyní objednávat formou jednacního řízení bez uveřejnění podrobnější rozpracování návrhu, aby nám ukázali, co to bude finančně znamenat pro Prahu,“ říká náměstek primátorky Petr Dolínek (ČSSD) s tím, že podle toho se město rozhodne, jaké podobě dá nakonec přednost. Dosud tak stále není jasné, na kolik stavba vyjde. Dá se očekávat, že to bude v řádu desítek milionů korun.

Architektonickou soutěž vyhlásil Institut plánování a rozvoje hl. m. Prahy letos v dubnu, z 53 návrhů vybrala porota ten nejlepší začátkem září. Vyhlášení výsledků na konci září město odsouvalo, nakonec k němu došlo teprve nyní.

Současná architektonická soutěž na vzhled lávky spojující Karlín a Holešovice není první. Praha 7 ji vyhlásila už v roce 1999. Vítězný návrh Aleny Šrámkové se následně stal nerealizovatelným kvůli změně protipovodňových opatření po povodni v roce 2002. Nové spojení má vést 38 metrů mezi Karlínem a Štvanicí a 149 metrů mezi Štvanicí a Holešovicemi. Počítá s ním i stávající územní plán.

Aktuálně probíhá také veřejná soutěž na podobu Dvoreckého mostu mezi Zlíchovem a Podolím, který má v budoucnu sloužit pro tramvajovou a autobusovou dopravu a dále pro pěší i cyklisty.

VÍTĚZNÁ LÁVKA

Téma: Česká komora architektů

6.12.2017 E15 Strana 6 Byznys



V ARCHITEKTONICKÉ SOUTĚŽI na návrh lávky spojující pražský ostrov Štvanice, Holešovice a Karlín zvítězil návrh architekta Marka Blanka. Stavba usnadní cestu na ostrov a zároveň bude dalším propojením mezi Holešovicemi a Karlínem, které od roku 2015 v létě zajišťuje také přívoz HolKa.

Rok velkého bourání

Téma: Česká komora architektů

6.12.2017 Lidové noviny Strana 8 Kultura

PAVEL VOKATÝ

Nadcházející rok 2018 nebude jen rokem „osmičkových“ výročí, ale také obdobím velkých změn v Národní galerii. V plánu jsou přesuny sbírek, rekonstrukce budov i speciální akce ke stému výročí založení Československé republiky.

Stalo se už tradicí, že každá nová sezona Národní galerie začíná takzvaným Grand Openingem ve Veletržním paláci. Stejně tomu bude i po Novém roce, tentokrát v režii samých žen. Z Velké dvorany Veletržního paláce odpluje směr Sydney Aj Wej-wejův člun s uprchlíky, aby jej od února nahradila monumentální plátna pětapadesátileté německé malířky Kathariny Grosseové, spuštěná od stropu po zem. Stejně jako v případě Ajova Zákona cesty půjde o díla připravená galerii na míru.

Další výraznou umělkyní, kterou chce galerie v den velkého otevření představit, bude rakouská výtvarnice Marie Lassnigová. „Jde o jednu z velkých dam současného umění, někdo by řekl Gerhard Richter v sukních,“ vysvětluje ředitel Národní galerie Jiří Fajt. Lassnigová, která zemřela před třemi lety v 95 letech, se proslavila svými autoportréty i teorií o „povědomí těla“, kdy portrétovala pouze ty části sebe, které fyzicky cítila, místo toho, aby se na ně dívala v zrcadle. Národní galerie chystá její zatím největší retrospektivu, která bude zahrnovat obrazy, kresby a filmové projekce.

Novinky roku 2018 se ale nebudou týkat jen Veletržního paláce, zamíří také do Salmovského, Šternberského, Schwarzenberského, paláce Kinských a do Valdštejnské jízdárny. Speciální akce má galerie připravené také pro nadcházející jubilejní, „osmičkový“ rok, kdy se budou připomínat výročí let 1918, 1948 a 1968. Mezi ně galerie zařadila i letopočet 1958 se slavnou Světovou výstavou Expo 58 v Bruselu.

Dan Graham Praze

Největší proměna čeká Salmovský palác na Hradčanském náměstí, ve kterém skončila stálá expozice klasicismu a romantismu, aby ji nahradilo současné umění ze sbírek nadace Thyssen-Bornemisza Art Contemporary mecenášky umění Francesky von Habsburg. Půjde o výběr sedmdesáti až osmdesáti děl ze sbírky čítající okolo sedmi stovek předmětů a expozice se bude každý rok obměňovat. Smlouva s Franceskou von Habsburg je zatím uzavřena na pět let s tím, že by Fajt v paláci rád od června vybudoval centrum kritického myšlení o současném umění s výchovně-vzdělávacím programem. I proto má být vstupné zdarma. Lákadlem by měl být i známý americký minimalista Dan Graham, u kterého si galerie objednala nové dílo přímo na míru paláce. „Pro Prahu teď vytváří jeden ze svých pavilonů,“ líčí Fajt. V protějším, Šternberském paláci bude od dubna k vidění výstava „fotorealisty“ Hynka Martince, který se ve svých zátiších inspiroval díly klasických mistrů, jež jsou namísto vystavena. Třeba Albrechta Dürera.

V nedalekém Schwarzenberském paláci doběhnou současné expozice věnované baroku a manýrismu, galerie se uzavře a začne se připravovat na instalaci nové expozice starých mistrů pro rok 2019. Z paláce Kinských na Staroměstském náměstí se pak přesunou asijské sbírky do takzvaného schaudepotu čili přístupného depozitáře ve Veletržním paláci, aby se mohl palác Kinských vyhradit pro krátkodobé výstavy typu Gerharda Richtera nebo Henriho Rousseaua. Nahrává tomu umístění v turistickém centru Prahy stejně jako dispozice paláce s kavárnou, knihkupectvím a průchozím dvorkem, nabízejícím odpočinek. Od konce května tu pak bude k vidění retrospektiva Jiřího Koláře nabízející například i Deník 1968, ve kterém pomocí šestašedesáti koláží reagoval na tehdejší dramatické události. Doplnovat jej budou další série často neznámých prací od čtyřicátých let do Kolářovy smrti v roce 2002.

Valdštejnská jízdárna pak v září nabídne retrospektivu Františka Kupky, od výběru raných prací z devadesátých let 19. století až po abstrakci padesátých let 20. století. Výstava poputuje z pařížského Grand Palais do Prahy a odtud do helsinského Ateneum Art Museum.

Patra plná výročí



To hlavní se ale v roce 2018 bude dít ve Veletržním paláci, kde se začnou napříč patry převěšovat expozice tak, aby bylo 28. října, v den 100. výročí založení republiky, hotovo. Ve třetím patře vznikne nová expozice První republika, jež představí čilou kosmopolitní tvorbu a umělecký provoz nezávislého Československa mezi lety 1918 a 1938.

Výstava nabídne umění první republiky očima tehdejšího diváka skrze dobové galerie, umělecké spolky, instituce nebo významná kulturní centra mladého státu. Druhé patro chce Fajt se svým týmem věnovat poválečnému umění od roku 1945 do sametové revoluce, které navazovalo na surrealismus, pařížskou školu nebo hledalo novou poetiku moderního života. Expozice bude rozdělena podle témat tak, jak ve společnosti rezonovalo dění šedesátých let, Světová výstava Expo, akční umění, design nebo underground sedmdesátých a osmdesátých let.

Pro první patro se pak chystá výstava Pravda vítězí(vá) – obrazy nejen z českých dějin zachycující dění okolo vzniku republiky i jiné historické momenty jako bitvy, protesty nebo demonstrace. K vidění budou dobové plakáty, populární tisky, autentické záznamy či ilustrace z časopisů.

V tu dobu se už také začne Veletržní palác připravovat na rekonstrukci, jež by měla začít v roce 2020 nebo 2021 a galerii na několik let uzavřít. Během ní dojde k probourání několika pater pro rozměrnější díla, zvednutí střechy dvorany do výšky celé budovy nebo sestěhování celé administrativy Národní galerie na jedno místo. „V těchto dnech jsme dostali zelenou na architektonickou soutěž, pro kterou chceme oslovit dvanáct studií z České republiky i zahraničí. Naším cílem je, aby se Veletržní palác stal stejným magnetem, jako je berlínské Neues Museum od Davida Chipperfielda,“ uzavírá Fajt.

Aj Wej-wej v Praze uvede dokument

* Osobně uvést přijede do Prahy 14. prosince svůj film čínský umělec a aktivista Aj Wej-wej. Dokument Human Flow natáčel s 20 štáby všude tam, kde žijí uprchlíci. Ti byli i námětem jeho díla pro Národní galerii, která ho vystavuje do 7. ledna. Podle Jiřího Fajta bude Aj Wej-wej participovat i na expozicích NG. Přislíbil kurátorskou účast na čínské části expozice asijského umění i na podobě nové expozice v Salmovském paláci.

Jsem z toho nešťastný, zřícenou lávku jsem navrhl poctivě, říká projektant. Už byl na policii

Téma: Česká komora architektů
4.12.2017 aktualne.cz Strana 0 Domáci
Jan Menšík

Stav lávky byl kontrolován pravidelně. Naposledy se tak stalo před třemi týdny. Praha - Trojská lávka, která se v sobotu nečekaně zřítla do Vltavy, byla

Praha - Trojská lávka, která se v sobotu nečekaně zřítla do Vltavy, byla navržena poctivě, řekl Aktuálně.cz její projektant a uznávaný odborník na mostní stavby Jiří Stráský. Pád lávky, která byla mezi Císařským ostrovem a Trojou otevřena v létě 1984, jej zaskočil, pochybení si ale není vědom. "Byl jsem z toho velice nešťastný a hledám příčinu, proč se to stalo," řekl projektant.

"My jsme udělali před 35 roky projekt a tenkrát to bylo podle našeho nejlepšího svědomí," řekl nynější profesor na brněnském Vysokém učení technickém Jiří Stráský. "Ta lávka byla navržena poctivě a také poctivě odzkoušena. Dělal se tam statické i dynamické zkoušky, takže by to mělo být v pořádku," doplnil Stráský. Pokud je podezření, že při projektování udělal něco špatně, musí to podle něj posoudit vyšetřovatelé.

Lávka byla dlouhodobě ve špatném, nikoli ale v kritickém stavu, uvedla o víkendu Technická správa komunikací (TSK), která má pražské mosty na starosti. Podle analýzy byl technický stav označen na sedmibodové stupnici číslem pět.

Bezpečnost lávky se testovala dvakrát ročně, naposledy před třemi týdny. Současně byly na mostě umístěny sondy, které každé dvě minuty monitorovaly jeho stav. Proč se lávka náhle zřítla, není zatím jasné.



"Proč se zřítíla, to vyšetřuje policie a nebylo by dobré, abych o tom teď mluvil," odmítl jakékoliv otázky na příčiny kolapsu Stráský. "Bavili jsme se o tom na policii a řekli jsme si, že dokud se to neposoudí, nebudeme vyslovovat žádné názory. O příčinách kolapsu tedy nebudu mluvit," odpověděl.

Lávka byla v minulosti vystavena tlaku při povodních v letech 2002 a 2013. Spekulovalo se také o tom, zda její stav nemohla negativně ovlivnit říjnová vichřice. Stráský však vyloučil, že by stavbu mohl poškodit vítr.

O tom, zda by na zhoršující se technický stav mohla mít vliv případně nedostatečná údržba ze strany TSK, mluvit nechtěl. "Já to teď řeknu a oni na mě vyltnou, že jsem je napadl, proto se k tomu nechci vyjadřovat. Chci, aby to vyšetřila policie," uzavřel rezolutně Stráský.

Při sobotním pádu lávky se zranili čtyři lidé, z toho dva těžce. Šedesátiletý muž musel být uveden do umělého spánku, o tři roky starší žena má stejně jako on mnohačetná poranění. Další dva muži mají lehčí zranění. Starosta Prahy 7 Jan Čížinský požaduje co nejrychlejší zavedení přívozu mezi Císařským ostrovem a Trojou a stavbu nové lávky, jejíž podoba vzejde z architektonické soutěže.

Zbytky spadlé lávky budou v příštích dnech převezeny k nedaleké betonárce, kde je bude zkoumat znalec. "Teď se to rozřeže a převeze k betonárce v Troji, kde se kusy znovu poskládají. Rozřeže se to po dvoumetrových dílech a znalec bude kontrolovat lana," uvedl pro ČTK náměstek pražské primátorky Petr Dolínek (ČSSD). Podívejte se ve videu na záběry přímo z místa:

<https://zpravy.aktualne.cz/domaci/jsem-z-toho-nestastny-lavku-jsem-pred-35-lety-navrhli-poctive/r~2f1a4e40d8de11e7988aac1f6b220ee8/>

V Troji pontonový most nebude, neumožňuje to zákon. Řeší se provizorní lávka či přívoz, říká Dolínek

Téma: Česká komora architektů
5.12.2017 [aktualne.cz](https://www.aktualne.cz) Strana 0 Praha
ČTK

Přívoz může být zaveden až poté, co stavební firma provede odbornou demontáž zřícené lávky. Praha - Na místě zřícené lávky v pražské Troji není možné postavit

Praha - Na místě zřícené lávky v pražské Troji není možné postavit pontonový most. Hledají se proto náhradní varianty, jak co nejdříve zajistit provizorní spojení obou vltavských břehů. Náměstek pražského primátora Petr Dolínek (ČSSD) v úterý ráno novinářům řekl, že magistrát chce na místě zavést co nejrychleji přívoz.

Nejdřív ale musí zborcenou stavbu prozkoumat soudní znalec, poté ji v následujících dnech stavební firma odborně rozebere a odveze. Město také usiluje o rychlou změnu územního plánu, která umožní postavit mezi Císařským ostrovem a Trojou novou lávku.

"Pontonový most lze ze zákona použít pouze v případě živelních katastrof," uvedl Dolínek. Zástupci města, Prahy 7, Státních hmotných rezerv a armády proto nyní hledají takové technické řešení dočasného přemostění Vltavy, které by mohlo být postaveno během čtyř až pěti měsíců.

Trojská lávka určená pro pěší a cyklisty nikdy nebyla v územním plánu hlavního města. "To znamená, že pro postavení nové lávky musí dojít ke změně územního plánu," uvedl náměstek. Institut plánování a rozvoje v úterý podle Dolínka odesílá návrh na změny územního plánu pro zřízení dvou lávek. "Jedna je tato lávka, druhá je ta, co plánuje institut ve studii o Císařském ostrově níže po proudu," dodal.

Schválit změnu plánu potrvá zhruba rok, mezitím vypíše město architektonickou soutěž. Nová lávka bude muset splňovat přísná kritéria například kvůli hrozbě povodní, bude tedy podle Dolínka zhruba o 80 centimetrů až metr výše než předchozí stavba z 80. let.

Firma Strabag má podle smlouvy na odbornou demontáž a odvoz lávky 13 dní, práce ale mohou kdykoliv přerušit soudní znalci. Náklady na rozebrání a odvoz by neměly překročit deset milionů.



Lávka v Troji se zřítíla v sobotu. Zranili se přitom čtyři lidé, z toho dva vážně. Praha nyní chystá kontroly a uzavírky některých mostů i lávek pro pěší.

<https://zpravy.aktualne.cz/regiony/praha/v-troji-pontonovy-most-nebude-neumoznuje-to-zakon-resi-se-pr/r~7cd2a02cd99411e7afac0cc47ab5f122/>

S kadeřníkem změnila Londýn

Téma: Česká komora architektů

5.12.2017 **Barbar!** Strana 28 **ŽENA BEZ BARBARIÉR**
ALENA VOLFOVÁ

V Anglii je pro všechny Áva. Eva Jiříčná, královna designu, světově uznávaná architektka českého původu. Řídí žlutý vůz, volá ze žlutého telefonu, má oblíbenou žlutou šálku a hodí se k ní žluté růže. Pomalu sleduje, jak z Budějovic odplouvá myšlenka výjimečné stavby – Kaplického Rejnoka.

ŽENA BEZ BARBARIÉR

* Proč tak milujete právě žlutou?

Je to barva slunce, které je v našem vnímání vždy žluté. Když děti kreslí slunce, pokaždé vyberou žlutou barvičku. Slunce má teplotu žluté barvy, na planetu přináší světlo, které je teplé, příjemné.

* Světlo máte ráda. I proto jsou vašimi oblíbenými materiály sklo a kov?

Sklo se světlem pracuje, buď ho rozptýlí, nebo přímo přenesení, anebo se tím světlem rozsvítí. Rozumí si s ním, takže vytváří dvojici, takové manželství, která si rozumí, anebo také ne, když to uděláme špatně. Sklem se přenáší světlo do interiéru. Všechna okna jsou zasklená, a někdy se světlem musíme něco udělat, aby se rozptýlilo, protože když je moc ostré, může být nepříjemné. Sklo je přírodní materiál, silikonový písek, který je součástí planety.

* Ve světě vás proslavila mimo jiné skleněná schodiště.

Skleněných schodišť jsme udělali asi sedmačtyřicet. Ale to bylo kvůli tomu, abychom přenesli světlo z jednoho prostoru do druhého, do suterénu, kde nejsou okna a světlo tam neprojde, nebo přenesli světlo mezi dvěma prostory. To je víceméně spojující element. Pracovali jsme se sklem, protože přenáší světlo a v prostoru neudělá bariéru, působí spíše jako lustr. Co vypovídá kov a sklo o vašem charakteru? Na to by musel odpovědět někdo jiný.

* Každopádně podle vašich kolegů jste velmi silná osobnost. Abyste se prosadila v cizině, musela jste pracovat dvakrát víc než tamní zaměstnanci?

To určitě, ale já mám práci ráda, takže to považuji spíše za štěstí než za újmu nebo za trest. To, že jsem měla možnost pracovat, zatímco moji kolegové za komunismu byli zavření a pracovat nemohli, považuji za životní štěstí. Je pravda, že začátky v Anglii nebyly jednoduché. Člověk pracuje v prostředí, které nezná, jazyk mu není vlastní a není schopen ze začátku identifikovat, s kým pracuje. Podle jazyka poznáte člověka a dovedete si vytvořit jeho charakteristiku. A když jazyk perfektně neovládáte, je to hádanka. Setkáváte se s lidmi, do kterých nevidíte. Než se vám jazyk stane vlastním a než poznáte zemi, její kulturní vlastnosti, historii a v čem se liší od toho, co jste prožila, uplyne slušná doba. A člověk se v té době, jestli vůbec chce, aby ho někdo bral vážně, musí vyznačovat něčím jiným, co je zaměstnavatelům příjemné.

* U vás to bylo tedy pracovní nasazení?

Když věděli, že toho udělám dvakrát tolik a že můžu pracovat přesčas nebo v sobotu a v neděli, pokud to je nutné, vztah se vyvíjel trochu ?? jinak. Později už jsem nemusela tolik pracovat. Ale já jsem posedlá. Nemohla jsem mít děti, takže mně nikdo nezabránil, abych věnovala všechnu svou energii práci, která mě víceméně naplňuje. Architektura zahrnuje prakticky všechno. Měla jsem dvě životní štěstí, jednak jsem si architekturu vybrala jako řemeslo a jednak jsem měla možnost pracovat, zatímco třeba ostatní nesměli.



* Architektura je pro vás takové tři v jednom: zaměstnání, koníček a láska. Ale nemusela jste být úspěšnou architektkou, nýbrž chemičkou.

Můj bratr je biochemik a zabývá se výzkumem rakoviny. Dovedu si živě představit, že bych chemii propadla zrovna tak jako architektuře. Měla bych zaměstnání, které je tvořivé na jiné úrovni.

* Je architektura více tvůrčí?

Určitě. Myslím, že všichni vědci jsou tvořiví jiným způsobem než architekti. Jsou součástí každodenního života, jsou v separátní vrstvě a zabývají se důležitými problémy, které slouží společnosti, lidem, ale je to jiná tvořivá energie nežli architektura. Dělají různé experimenty a pak je musí analyzovat, vyvádět z toho důsledky. Nevím, jestli by byl můj mozek schopen takhle pracovat. Myslím, že by mě to bavilo, ale nemůžu říct, jestli by to nahradilo moji profesi.

* Váš tatínek byl také architekt.

Zrazoval mě, protože si myslel, že žena ve světě architektury bude „architektova žena“ a nebude se moct uplatnit. Ve svém ročníku měl šest žen. Když jsem začala studovat architekturu, bylo nás také šest žen. Provdaly se za kolegy architektky a staly se z nich páry, kde muž hrál hlavní roli. Tatínek mě chtěl ochránit před rozčarováním, že vždycky budu hrát druhé housle. Asi také miloval svoji profesi a říkal si, že první housle jsou důležitější než ty druhé, podřadnější. Můj život se vyvinul tak, jak se vyvinul, měla jsem různé partnery, ale nestala jsem se „architektovou ženou“. Asi proto, že se dám těžko ovládnout. Nemusím být pořád na scéně, stát na jevišti, ale když si něco myslím, tak neuhnu ani koni. Když v něco věřím, těžko uhýbám a těžko se vzdám. Se všemi životními partnery jsme pracovali separátně.

* Domnívám se, že ve vztahu s architektem Janem Kaplickým jste nebyla upozaděná. Nežárlii?

Od tatínka mám dar. Miloval lidi, a i já je mám ráda. Od těch, kteří zametají na stavbě, až po ty, co jsou daleko nade mnou. Nesnažím se lidi nějakým způsobem limitovat, nechám jim místo pro život anebo místo na slunci. Kdežto všichni moji životní partneři měli pocit, že nemusejí ten vůz zapřáhnout, a to já neumím. Radši odejdu do kouta a zmizím. Maminka říkala, když se mnou měla problém, vlezla jsem jako dítě pod stůl nebo za pohovku, moc jsem se nehádala, nebojovala jsem, ale když jsem něco nechtěla, tak jsem to neudělala. Samozřejmě když jsem musela mýt nádobí, nakonec jsem ho umyla.

* Zmínila jste stavbu, tam vás to nejvíc baví. Na stavbě přístaviště v Brightonu jste strávila třináct let. Nějak mi to k vám nesedí, Dáma s velkým D v holínkách.

O té stavbě je to pravda. Architekt dá něco na papír, ale aby se myšlenka realizovala, musí se o to někdo rukama nebo strojem, těžkou prací postarat. Je škoda, když se architekt separuje od armády lidí, kteří se zúčastní procesu realizace. Od nich jsem se toho tolik naučila. Vědí, jak se zvedne cihla a jak je těžká. A když se s těmi lidmi v továrně, ve výrobě nebo na stavbě vídáte, pochopíte, že to ovlivní zpátky to, co vytváříte na papíře. Je to takový kruh. Když vidím, že dá těžkou práci něco vybrousit, vyříznout, spojit, svařit, myslím na to při dalším projektu. Snažím se lidem na stavbě nebo ve výrobě práci usnadnit. Oni jsou zase rádi, když chápou, co je pro ně většinou k nepochopení. Pracovala jsem s architekty, kteří nikdy nebyli na stavbě. Můj první šéf v Anglii David Hodges byl skvělý člověk, ale na stavbě se ukázal jednou za čtvrt roku, já tam byla každý týden. A co jsem se naučila a kolik přátel získala! Poznáte i lidi, kteří mají úplně jiný život, dělají těžkou fyzickou práci. Dozvíte se, jak přistupují k životu nebo k naší profesi. Ale společnost nenutí architekta, aby byl na stavbě, může si vybrat.

* Řídíte se tím, co vám v anglických začátcích doporučil tehdejší kolega – abyste dbala na to, mít na konci projektu víc přátel než na začátku?

Ano, to byl můj první spolupracovník ve firmě, která pracovala na ohromném přístavu v Brightonu. Mně bylo tenkrát kolem třiceti, jemu možná kolem padesáti. Byl to technik a pravá ruka mého šéfa, sloužil mu oddabarbar! ně dvacet pětadvacet let. Chodil na stavbu, vytvářel všechny výkresy, vyřešil detaily, stýkal se s lidmi. Začal mě vodit na stavbu.

Ptala jsem se ho, co je nejdůležitější, co musím vědět? A on odpověděl: „Nejdůležitější je, abys měla na konci projektu víc přátel, než když jsi s ním začínala.“ To se stalo takovým mým krédem.

* Jaký byl vůbec impulz k založení vlastní firmy v roce 1984?



V roce 1982 se zastavily práce na přístavu. Během krize, která nastala, firma nemohla vydělat dost peněz, aby pokračovala na tak velkém projektu. Můj šéf odešel do penze a firma, ve které jsem pracovala, se odstěhovala z Londýna. Nechtěla jsem se stěhovat, a tak jsem si musela hledat místo. Za deset let jsem se na profesním žebříčku někam vyšplhala, byla jsem částečně společník té firmy, a když jsem si sháněla místo, všichni si mysleli, že budu strašně drahá. Nikdo mě proto nechtěl. Tehdy jsem potkala maličkého človíčka, který se jmenoval Joseph, pocházel z Maroka a začal dělat malé obchody.

* Nejdříve to byl ale váš kadeřník.

Původně chtěl být architektem, ale jeho otec si přál, aby se stal účetním. Proto přijel do Londýna a šel ke kadeřníkům, aby se naučil stříhat vlasy. Ale moc to neuměl, proto začal dělat obchody. Nejdříve prodával trička, na která maloval lidi, se kterými chodil plavat. Vydělal na tom a pak kupoval francouzskou a italskou módu. Spolupracovali jsme mnoho let, on mluvil a já jsem kreslila obchody. Změnil londýnskou scénu, v osmdesátých letech měl obchod v každé důležité ulici. Do té doby tam nebyl jediný obchod navržený architektem. Souviselo to i s tím, že první poválečná generace měla životní optimismus, pocit, že buduje nový svět. Všechno se měnilo, všechno se kritizovalo, život patřil mladým, kteří Londýn drasticky přetvořili.

* Máte na tom velký podíl?

Bez Josepha bych to nemohla dělat. Jak říkala moje tchyně, manželství je taková instituce, kdy není možné, aby jeden měl právo, vždycky jsou v tom dva. On si mě vybral. Ale byla to taková shoda okolností, že jsme se potkali a že se opravdu vyvinula jakási energie, která vydržela slušně dlouhou dobu. Vytvořil impérium, a pak už nevěděl, co má dělat. Když mají lidi moc peněz, je to vždycky katastrofa, u něho také, rozvedl se, všechno se mu začalo rozpadat a pak onemocněl a umřel.

* V Anglii se z vás stala uznávaná architektka a v Československu nastal převrat. Přijela jste hned v roce 1989?

Ne, až v devadesátém roce. Měla jsem strach a všichni mě zrazovali. Musela jsem žádat o vízum, protože jsem byla odsouzená ke třem letům, a české vyslanectví bylo trochu rozpačité. Nevěděli, jestli mi mají vízum dát. To trvalo do jara 1990, kdy mě požádali z BBC, abych uváděla dokument o světové architektuře mezi dvěma světovými válkami. Přijela jsem tedy s BBC, bydleli jsme v hotelu Praha, který byl ještě propojený naslouchacím zařízením, takže když jsem s někým mluvila po telefonu, v recepci věděli o čem. Ráno jsem třeba odešla z hotelového pokoje, a po návratu zjistila, že mi někdo zpřeházal věci. Hotel Praha byl metou komunismu, tehdy ještě nebylo jasné, jak to bude.

* Do Prahy jste se vrátila po dvaadvaceti letech.

Ano, na jednu stranu jsem si uvědomila, jak je Praha krásná, za těch dvaadvacet let v Anglii jsem zapoměla, že je unikátní. Na druhou stranu Praha strašně sešla. Moje maminka bydlela v Podolí, ulice byla rozbitá, zahrady sešlé, chodníky, kde jsme si hrály jako děti, nikdo neopravoval. Byl to takový smutek, v obchodech nic nebylo, žádná restaurace vám nedala jídlo, pokud jste neměl desetidolarovou bankovku v kapse. Ale ta krása prostředí, blízkost toho, z čeho jsem odjela, to byl smíšený pocit. V každém případě jsem si myslela, že musím nechat svoje kolegy, aby měli příležitost pracovat. Nechtěla jsem tady nic dělat, to přišlo postupně. Poprvé ve dvaadvadesátém roce, kdy jsme vyhráli mezi pěti zahraničními firmami soutěž na interiéry v Tančícím domě. Mezitím jsem se setkala s Václavem Havlem, když dostal doktorát v Oxfordu. Požádal mě, jestli bych mu pomohla najít kostelíček, kde by pořádal humanitární konference. Na kostele svaté Anny se pracovalo léta, protože rekonstrukci nechtěli povolit, radši by kostel nechali spadnout, než by nám dali povolení. Hodně pomohl tehdejší ministr Pavel Dostál.

* V té době už jste měla v Praze firmu?

Ne, až později a první prací našeho pražského ateliéru byl hotel Josef. Ještě předtím jsem dělala projekt Oranžerie v Královské zahradě na Hradčanech. Naše pražská kancelář bude mít tento rok už osmnáct let.

* Neměla jste někdy nutkání vrátit se natrvalo?

Nenapadlo mě, že bych v Anglii zůstala tak dlouho. Domnívala jsem se, že za pár měsíců někdo Československo osvobodí a já se vrátím domů. Později jsem si uvědomila, že taková možnost nikdy neexistovala a ani existovat nebude. Takže jsem si myslela, že je komunismus navěky. V osmdesátých letech to



vypadalo, že je velice dobře zakořeněný, a když se najednou začal rozpadat, bylo to překvapení, jako když přišla invaze. Jenomže můj profesionální život byl v Londýně. Když jsem tady začala na něčem pracovat, přivázela jsem firmy z Anglie nebo Francie, protože dělaly věci, které tady nikdo dělat nechtěl. A také abych vyprovokovala touhu tady na něčem pořádně pracovat. A teď to je obráceně, Češi pracují v Anglii nebo ve Francii nebo jinde, je tady spousta firem a schopných lidí.

* Ceněný, ale spíš v zahraničí než v Česku, je architekt Jan Kaplický, se kterým jste žila deset let. Jak vnímáte ten větší věhlas zvenčí?

To je tak vždycky, Václav Havel má v zahraničí nejlepší jméno, a tady by ho uštípali.

* S Janem Kaplickým jste přestali být po deseti letech životní partneři, ale profese vás spojovala do konce jeho života.

Potkala jsem ho ve dvaceti na Silvestra na chatě. Tenkrát jsme se bavili o architektuře, ale měli jsme společného víc. Jeho tatínek byl umělec, který pracoval s mým tatínkem, přístup mých rodičů k výchově dětí byl velice podobný tomu, jak vychovávali jeho. Názor na život, zodpovědnost, všechny základní životní otázky nám byly blízké, ne že bychom spolu vždycky souhlasili, ale rozuměli jsme si. Po stránce architektury rozhodně. Když jsme například přečetli tu samou knihu, názorově jsme se nerozcházel.

* Před devíti lety, krátce před svou smrtí, vytvořil studii na Koncertní a kongresové centrum v Českých Budějovicích, takzvaného Rejnoka. Sledujete vývoj v Budějovicích?

Vůbec nevím, co se teď děje, protože ti pánové – milovníci hudby – se úplně ztratili ze světa.

* Vypracovala jste dokumentaci pro územní rozhodnutí?

Ano, máme tady model.

* Už před lety se ale mluvilo o nějakém tajném zahraničním investorovi.

Mysleli si, že to zaplatí islandský fond.

* Ještě ale není všechno ztraceno. Pozemek pro stavbu město České Budějovice podrží do konce roku 2018.

Je na to ještě rok. Nikdo se s námi nespojil, akorát jednou Eliška (pozn. red. Kaplicky, manželka zesnulého architekta) chtěla vědět, jestli by se centrum vešlo na Rohanský ostrov v Praze. Nevešlo, takže tím to také skončilo.

* Smutný osud má i projekt Kaplického Národní knihovny na Letné, takzvaná pražská Chobotnice.

Jistě by bylo krásné, kdyby měla Praha Chobotnici, ale musí ji postavit vláda, musí to být státní investice, ne privátní kapitál. Je naděje, že by tato vláda něco takového postavila?

* Prezident Miloš Zeman ale Chobotnici slovně podpořil.

Prezident řekne spoustu věcí, ale skutek utek. Stavba je obrovský závazek, je komplikovaná, drahá. Musí mít náplň, tým lidí, kteří ji provedou procesem komplikovaného zadání a následného udržování. Je to organismus. Stejně jako v Budějovicích to není otázka jednoho člověka. Takové projekty musí mít celkovou podporu, jako když se stavělo Národní divadlo, každá poslední babička na něj přispěla. Samozřejmě to přeháním, ale v této zemi to nikdo nechápe.

* Kde čerpáte energii?

Zase v té práci... A pokud můžu – v tomto věku musím říci můžu – snažím se cvičit. Cvičení uvolní mozek od jakýchkoli tlaků, takže když se tam všechny problémy naskládají a vyplní každou mozkovou buňku, jdu na jógu, pilates, aerobic nebo na něco. A hodinu nebo dvě nemám čas soustředit se na nic jiného, než aby mně to koleno ještě vydrželo. Čím je člověk starší, tím je tělo opotřebovanější. Na to, abych se udržela stát na jedné noze, se teď musím stoprocentně soustředit. Budu postrádat, až na stavbě nebudu moct lézt po střeších.



* Jednou jste přiznala, že kdyby se žil ještě jeden život, dělala byste to samé, ale všechno předělala.

Tvrdím, že to, co jsem zkazila včera, bych chtěla opravit a udělat lepší zítra. !

Ing. arch. Eva Jiříčná

• Zlínská rodačka, od čtyř let žila v Praze.

Vystudovala architekturu na ČVUT v Praze, postgraduál u Jaroslava Fragnera na Akademii výtvarných umění v Praze.

V roce 1968 odjela na stáž do Londýna, a nesměla se vrátit do tehdejšího Československa.

Po praxi v ateliérech Louis de Soissons Partnership a Richard Rogers Partnership v roce 1984 založila vlastní ateliér Eva Jiricna Architects Limited.

Prosadila se jako autorka interiérů módních butiků.

V roce 1999 založila s Petrem Vágnerem v Praze ateliér

AI – DESIGN. Její ateliéry získaly mezinárodní ocenění za design.

Profesorka, vedoucí ateliéru architektury na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze (1996–2009).

Eva Jiříčná je držitelkou titulu Královský průmyslový designér, Řádu Britského impéria za design, členkou Královské akademie umění, byla uvedena do Americké síně slávy.

Získala čestné doktoráty a profesury na několika univerzitách (např. Southampton Institute, VUT Brno, University of Sheffield, VŠUP Praha, Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně).

V roce 2003 ji zvolili předsedkyní Architectural Association v Londýně.

Je členkou prestižního sdružení Royal Academy of British Architects.

Časopis Evening Standard ji zařadil mezi stovku nejvlivnějších žen Londýna.

Pracuje v mezinárodních porotách architektonických soutěží a přednáší po celém světě. Nenapadlo mě, že bych v Anglii zůstala tak dlouho. Domnívala jsem se, že za pár měsíců někdo Československo osvobodí a já se vrátím domů. Později jsem si uvědomila, že taková možnost nikdy neexistovala a ani existovat nebude. Takže jsem si myslela, že je k „omunismus navěky“.

JEŠTĚ O NÁS USLYŠÍTE

Téma: Česká komora architektů
4.12.2017 Euro Strana 58 Light
Hana Boříková

Třicátník Ondřej Chybík vybudoval kancelář s tolika architekty, že by mu mohli o generaci starší kolegové závidět. Teď se ještě chystá „dobýt svět“

„Česko je nám malé,“ reaguje bez zaváhání Ondřej Chybík, když se v jeho pražské kanceláři ptám, jestli už přerostl rodné Brno. Pobaví tím čtveřici vrstevníků u počítačů za výlohou ateliéru u pražské Florence, který si třicátníci pronajali před rokem a půl. Ondřej Chybík a Michal Křištof jsou asi nejvýraznějšími tvářemi nové generace českých architektů, která je úplně jiná než současná etablovaná jména. „Jsou mnohem sebevědomější a dravější, usilují o světové uznání.“



Rozhodně se nespokojí s úspěchem doma. Jsou ale také mnohem netrpělivější, chtějí výsledky hned," říká kritik a popularizátor architektury Adam Gebrian. Chybík a Křištof studovali v Dánsku a ve Švýcarsku, v zemích s asi nejvyšším standardem architektury v Evropě. Těžko dnes říci, jestli jejich česko-slovenská jména jednou bude komolit svět. Oni jsou o tom nicméně skálopevně přesvědčeni a dělají pro to maximum. Druhá strana vizitky Ondřeje Chybíka je ostatně v čínštině.

Stěny pražského ateliéru Chybík + Kristof Architects & Urban Designers zdobí šest fotografií jejich návrhů. Každý z nich představuje v nějakém ohledu předěl, etapu jejich profesního života. Dokumentuje, jak myslí a kam se posouvají. Celkem čitelně se z nich dá vysledovat jejich současnost, minulost a snad i příslib budoucnosti.

Les v lese (Sídlo Lesů ČR) Vítězství v soutěži na novou budovu státního podniku Lesy ČR v Hradci Králové za zhruba půl miliardy považuje Ondřej Chybík za jeden z největších úspěchů ateliéru. „Profesor Dietmar Eberle – globální hvězda ze Švýcarska, profesor Miroslav Šik, Jan Aulík, Adam Gebrian... to nám řeklo, že porota je natolik silná, že už její složení stojí za to změnit síly," vysvětluje Ondřej Chybík, proč se rozhodli zúčastnit se soutěže dřevařské firmy. Snad ještě víc než hvězdná mezinárodní porota je ale lákalo zadání navrhnout největší tuzemskou dřevostavbu na rozhraní lesa a města v místech ryze funkčního areálu bez jakékoliv architektonické invence. „Fenomén lesa jako pracovního prostředí. To nás vedlo k myšlence centrálního prostoru, z něhož budova vrůstá do lesa a les do budovy," popsali svůj návrh, se kterým uspěli v konkurenci 42 nabídek z celého světa. Brňané dostali sedm hlasů ze sedmi.

Architektonické soutěže provázejí mladíky od začátku kariéry. Prý jsou tak nějak součástí jejich osobností stejně jako „zdravá dravost"... Neodradí je, že zvítězí tak v jednom z deseti tendrů. „Permanentně soutěžíme, snažíme se dostat na jakýkoli kontinent, občas se podíváme do Asie, občas do Severní nebo Jižní Ameriky," říká Chybík. Soutěžit začal už ve škole.

Uspěl před 11 lety ve studentské soutěži společnosti Central Group s návrhem domu pro 21. století. Letos se zúčastní této soutěže znovu; už ovšem jako člen poroty bude hodnotit návrhy budoucích architektů s tématem originální versus účelný byt.

Krabička s bazénem (Expo 2015) Když ateliér vyhrál první významnou soutěž, která jej nezvykle brzy vynesla do první architektonické ligy, byl Chybík „pěťadvacetiletý benjamíněk". Dům, který reprezentoval Česko na světové výstavě v Miláně, byl jednoduchá bílá krabička s bazénkem. Někteří tuzemští kritici tvrdili, že je to zase taková ta přízemní architektura. „My jsme ale nechtěli dělat show, něco, co by stálo spoustu peněz. Tohle byla akce na půl roku..." vzpomíná Ondřej Chybík na zlom v kariéře. Satisfakcí pro ně bylo, že dostali bronzovou medaili za architekturu pavilonu. To se naposledy povedlo v 70. letech v Ósace, kdy si odvezli ocenění taktéž brněňští architekti. „Medailí se nám potvrdilo, že ta naše udržitelná architektura vycházející z cirkulární ekonomiky má smysl, není plácnutí do vody a je to světový trend," má jasno Chybík.

Zatímco se před třemi lety v Miláně stavěly základy Expa, ve Vizovicích s firmou Koma sestavili architekti několik kontejnerů a pavilon byl na světě. Po skončení Expa se stavba rozebrala a odvezla zpátky do Vizovic, kde z ní vznikne výzkumné centrum prefabrikovaných konstrukcí Komy. Koma a moduly jsou s Chybíkem a Křištofem rostlé od počátku. Jejich první zakázkou hned po škole byla jídelna pro firmu za 25 milionů. „To byla pro začátek velká zakázka za dost peněz. Naše premisa ale je, že když chcete dělat velké věci, a to byl od začátku náš cíl, nemůžete dělat rodinné domky. To se nám potvrdilo..." podotýká Chybík.

Před Expem vyhráli Chybík s Křištofem privátní konkurz Penty na urbanistický plán Waltrovky. Developer si jich všiml, když v odborném časopisu publikovali návrh zeleného města v Grazu. Tahle komerční zakázka jim umožnila postavit ateliér. Tehdy to táhli spolu dva mladíci a čtyři jejich kamarádi. Potřebovali ale dokázat, že jsou schopni vyhrát veřejnou zakázku ve velké konkurenci. Dnes jich je v ateliéru 40 včetně praktikantů a „erasmáků", s Expem se skutečně rozjela vlna zájmu investorů a médií... Židle na fasádě (showroom My Dva) Že může trik spočívat v jednoduchosti, potvrdila zakázka pro firmu My Dva group, která vyrábí nábytek. Řešení jejího showroomu na okraji jednoho z brněnských sídlišť obletělo svět. Architekti postupovali podle až primitivní logiky: Co použít na fasádu, když je dům opravdu hnusný, ale zároveň do něj klient nechce moc investovat? My Dva vyrábí židle, tak je píchli na fasádu, čímž se dostali na deset procent standardních nákladů a přitom se proslavili. Nízkonákladové originální řešení zafungovalo a články s fotografiemi vyšly i v zemích, o kterých architekti nikdy neslyšeli. „To byl asi první náznak toho, jak by se dalo dělat do budoucna..." říká Chybík.

Moravský kořen (Vinařství Lahofer) Zakázka pro vinařství Lahofer vypovídá nejen o silném moravském kořenu Chybíka, který se „v Brně narodil a asi tam i umře". Architektům se moc líbilo vinařství Sonberk od Josefa Pleskota, a tak si prostě o podobnou zakázku řekli. Když zjistili, že o novém sídle uvažuje vinařství Lahofer, neváhali oslovit majitele s tím, že mu za málo peněz nakreslí skicu, a když se mu bude líbit, vzrušující téma zasazení domu do vinice rozpracují. Povedlo se. Konstrukční modul jejich návrhu vychází z šířky vinného řádku a prochází celým domem. V reprezentativní návštěvnické části dochází ke kolmému průniku vinohradu a archetypálního zaklenutého prostoru, který přímo odkazuje na vinné sklepy. Na rozdíl od Josefa Pleskota, který mohl využít úžasný výhled na Pálavu a povýšil vinařství na něco víc prostřednictvím showroomu a galerie,



Chybík s Křištofem se pokusili u Dobšic vytvořit kulturní a společenské centrum regionu napojené na vinařské stezky.

U-rampa v návrhu by měla sloužit jako venkovní aréna. „Investor je hodně osvěceny, je ochotný najmout člověka, který bude prostor animovat, bude tam letní kino... Na podzim kopneme, v roce 2020 máme hotovo,“ říká Chybík.

Smíření (dočasný pavilon pro letní festivaly 2017) Moravské náměstí v centru Brna může krásně dokumentovat běh času a ilustrovat historické souvislosti. Město letos oslovilo architektky, zda by nechtěli zkusit navrhnout dočasnou instalaci pro letní festivaly – pavilon, který v sobě bude obsahovat pódium, bar, pivní terasu a venkovní galerii se zázemím. Architekti se ponořili do historie místa, které se stalo součástí města po vybourání hradeb po roce 1850. V roce 1891 byl uprostřed parku vybudován Německý dům doplněný sousoším císaře Josefa II. Pomník byl odstraněn a Německý dům zanikl po druhé světové válce. Za války byl centrem kolaborantů, a tak když na něj spadla bomba, nikdo dům nehasil. Po válce tam nakrátko pohřbili rudoarmějce. Následoval pomník T. G. Masaryka, který však nikdy nebyl dokončen.

Sedmdesátá léta se nesla v duchu tehdejší ideologie – v jeho středu byl umístěn pěticipý bazén s vodotryskem a za ním sousoší Komunisté. Po roce 1990 zůstal jen bazén. „Všechny tyto historické vrstvy jsou otiskem dějin nejen města Brna, ale celého českého státu,“ říká Chybík. A všechny je do své dočasné instalace zakomponoval. Myslí, že se mu tak podařilo Brňany dovzdělat. Vzpomínka na kontroverzní Německý dům z šesti tisíc lešenářských trubek, vysoká osmnáct metrů, každopádně vzbudila emoce. Kladné i ty záporné.

Udržitelnost (Dům odpadu) Edukativní sklony mladých architektů se naplno projevily v zakázce, kterou dostali díky svému úspěchu s Expem. Technické služby města Brna se na ně obrátily s nápadem zlidštit sběrný dvůr. Architekti jej pojali po svém. Místo, které trochu smrdí a každý chce být rychle pryč, plánují proměnit v cíl. Téma odpadů rozvinuli v galerii, která by měla být především školicím centrem. Sběrný dvůr architekti koncipovali jako kruh. Ten vnímají jako symbol recyklace, tzn. vrácení produktu zpět do procesu používání, koloběh.

„Nemyslíme na to, jak nevytvářet odpad, jen se v lepším případě zabýváme tím, jak jej třídít. Jestli se to podaří, Hranice se stanou v evropském kontextu vzorovým městem. Školáci sem budou jezdit, aby se naučili, proč skládka vůbec nemusí vzniknout,“ plánuje Chybík. Když hovoří o pyramidě odpadu, je jasné, že se tomuto tématu dost věnoval. Studovat věci do hloubky a rešeršovat, než se pustí do díla, se naučil na stáži v Curychu.

„V kanceláři máme i odnož, která se věnuje výzkumným věcem. My se profilujeme především jako koncepční architekti,“ vysvětluje Chybík. Na rozdíl od starší generace vypouští technické projektování, na které si najímá jiné „profíky“. „My posouváme téma výš, technické věci nejsou pro nás to hlavní... Jsme houba, která nasává informace, a pak jsme dirigenti, kteří drží to celé u sebe,“ vysvětluje.

Hledají novou tvář ulice

Téma: Česká komora architektů

2.12.2017 Právo Strana 13 Praha - Střední Čechy
(cie)

Praha 7 vyhlásila architektonickou soutěž, z níž vyjde budoucí podoba ulice Františka Křížka. Městská část plánuje úpravy jedné z nejdůležitějších letenských os, které mj. zvýší bezpečnost a prostupnost ulice a přemění ji v příjemné pobytové místo.

Zástupci obce se již sešli s občany, kteří chtějí vyřešit parkování, nové stromy, existující bariéry či předprostor kina Oko. Návrhy lze podat do 19. 1.

Nový koncertní sál navrhne společnost Nagata, tvůrci desítek famózních světových sálů

Téma: Česká komora architektů

2.12.2017 brnenskadrba.cz Strana 0 Společnost

Akustiku nového koncertního sálu v Brně pravděpodobně navrhne společnost Nagata. Tým, který dále tvoří polské Konior Studio a brněnští Architekti Hruša & spol., doporučila odborná komise. Vítěz soutěže má dodat projektovou dokumentaci pro nadzemní část takzvaného Janáčkova kulturního centra.



Do soutěžního kola se kvalifikovaly dva týmy. Druhý tým komise vyloučila pro nesplnění podmínek požadovaných zákonem o zadávání veřejných zakázek. Podle dříve zveřejněných informací byla základem druhého uskupení globálně působící, původně britská společnost Arup. Nyní běží patnáctidenní lhůta na podání odvolání, poté může město uzavřít smlouvu s vítězným týmem.

„Prvním úkolem projektantů bude provázání podzemní a nadzemní části stavby. Dělníci nyní ukončují první etapu, tedy podzemní garáže, kterou mají předat v lednu příštího roku,“ uvedl náměstek primátora Matěj Hollan (Žít Brno).

Společnost Nagata Acoustic navrhla od roku 1971 bezmála 60 koncertních sálů po celém světě. V kvalifikačním kole se prokázala nejnovějšími stavbami z Paříže, Šanghaje a Katovic. Je známá také díky budově Labské filharmonie v Hamburku.

Dalším členem týmu je architekt Tomasz Konior, který se společností Nagata navrhl sál v Katovicích. Trojici doplňuje brněnský architekt Petr Hruša se svým studiem. Zajistí autorizace a kvalifikace, které vyžaduje český právní řád.

Výběrové řízení na projekční tým město vypsal o loni v srpnu. „Tým navrhne podobu koncertního sálu - jeho tvar, odhlučnění, umístění varhan, materiály a podobně. Tedy srdce celého koncertního domu,“ uvedla ředitelka Filharmonie Brno Marie Kučerová.

Nový koncertní sál se má otevřít v sezoně 2020/2021. Nabídne kapacitu přes 1200 míst a akustické parametry nejvyšší světové úrovně. Celkové náklady mají dosáhnout 1,276 miliardy korun. Podle memoranda z 1. října 2016 stát přispěje částkou 600 milionů korun, město Brno 562 miliony a Jihomoravský kraj 100 miliony korun.

<https://www.brnenskadrba.cz/zpravy/spolecnost/9436-novy-koncertni-sal-navrhne-spolecnost-nagata-tvurci-desitek-famoznich-svetovych-salu.html>

Projekt opravy kulturního domu Repre v Mostě vytvoří Artech

Téma: Česká komora architektů
24.11.2017 imaterialy.cz Strana 0

Projekt na rekonstrukci kulturního domu Repre v centru Mostu vytvoří společnost Artech, která vyhrála soutěž na veřejnou zakázku. Architektonickou soutěž na rekonstrukci vedení radnice přes protesty některých opozičních zastupitelů a místních obyvatel nevypsalo a ani nevypíše. Samotná rekonstrukce vyjde zhruba na 400 miliónů korun.

Zrušení veřejné zakázky na projekt rekonstrukce a vypsání architektonické soutěže navrhla na zasedání zastupitelů opoziční zastupitelka Berenika Peštová. Bod ale nebyl zařazen do programu. Otevřený dopis primátorovi Janu Paparegovi poté přečetla Jana Jungmannová.

Vedení města už dříve argumentovalo tím, že k architektonické soutěži není důvod, protože se nebude měnit vzhled objektu. „Veřejná zakázka na dodávku projektové dokumentace byla vysoutěžena, potřebovali bychom zákonný důvod na její zrušení. V tuto chvíli se domnívám, že už není možné zrušit zakázku a jít cestou architektonické soutěže,“ řekl dnes primátor. „Nad rámec toho tady máme negativní stanovisko projektanta, který projektoval budovu Repre. Respektujeme jeho nárok,“ řekl ČTK primátor.

Kulturní dům Repre stojí v centru Mostu u hlavní třídy Budovatelů hned vedle magistrátu. Město v roce 2010 prodalo objekt za 28 miliónů korun. Rozhodčí soud v roce 2015 označil kupní smlouvu za neplatnou a za vlastníka označil Most.

Na objekt už byl v minulosti vydán demoliční výměr. Po rekonstrukci by se do objektu mohla přestěhovat knihovna, zachováno zůstane kino, planetárium i společenský sál.

Zpracování dokumentace potrvá zhruba rok. Soutěž na zhotovitele by mohlo město vypsát v roce 2019. Oprava Repre je největší novodobou investicí města. Peníze na realizaci by chtěla radnice částečně čerpat z vlastních prostředků a hledat bude i dotační programy.

Nynější Repre, dříve Oblastní dům kultury horníků a energetiků v Mostě, bylo budováno jako náhrada za zdemolovaný objekt Repre ve starém Mostě, kde většina budov původní zástavby padla za oběť povrchové těžbě hnědého uhlí. Stavební povolení bylo vydáno v roce 1972, stavbu se ale podařilo dokončit až v roce 1984.



Objekt je velmi členitý, některé jeho nadzemní části podpírají betonové sloupy a na střeše je kupole, ve které je planetárium. Budovu obklopuje mělká vodní plocha. S jejím zachováním město nepočítá.
zpráva ČTK

https://imaterialy.dumabyt.cz/rubriky/aktuality/projekty/projekt-opravy-kulturniho-domu-repre-v-moste-vytvori-artech_45308.html

Mostečanka znovu vyzvala k architektonické soutěži na Repre

Téma: Česká komora architektů
1.12.2017 homerlive.cz Strana 0

Architektonickou soutěž k plánované rekonstrukci kulturního domu Repre již poněkolkáté požadovala Jana Jungmannová. Na zastupitelstvu vystoupila s otevřeným dopisem a s novou výzvou.

Otevřený dopis vznikl jako další reakce, tentokrát na výběrové řízení, které město vyhlásilo na zhotovení projektové dokumentace na rekonstrukci REPRES. „Stále věříme, že nástroj architektonické soutěže svou odborností a transparentností cílí na nejlepší možný výsledek a z toho důvodu je pro REPRES nutným. Ze stejného důvodu vám byl tento postup doporučen i ze strany České komory architektů,“ znovu zopakovala Jana Jungmannová. Ta kritizovala odmítání a mylný výklad architektonické soutěže ze strany města, absenci městského architekta a neposledně i zdůvodnění města, proč architektonickou soutěž odmítlo (město Most se před časem odkazovalo na nesouhlas původního tvůrce Repre s architektonickou soutěží, pozn. red.). „Vzhledem k tomu, že architekti nesmí bránit soutěžím a autor se může vyjadřovat pouze k návrhu samotnému a ne ke způsobu jeho pořizování, myslíme si, že bylo jeho vyjádření vytrženo z kontextu,“ tvrdila Jana Jungmannová. Ta také prohlásila, že nevyužití architektonické soutěže je vysoce rizikové s přímým negativním dopadem na budoucí rozvoj města. „Vaše rozhodnutí není pouze zodpovědností za kulturní dědictví, je to rozhodnutí o budoucí podobě města jako takového, kterému podoba kulturního domu určí charakter a myšlenkový směr. Prosíme o pečlivou rozvahu všech zúčastněných a zvážení všech možných a dostupných nástrojů ke změně současné situace!“ požadovala Jana Jungmannová společně s dalšími zastoupenými architekty. Primátor jí ale v reakci připomněl, že město architekty několikrát přizvalo, aby se stali součástí týmu, který bude veřejnou zakázku připravovat. „To se ale nestalo. Nebyla z vaší strany komunikace,“ uvedl Jan Paparega. „Vyzvali jste nás, abychom se zúčastnili schůzek pro připravované nastavení vlastností pro výběrové řízení, s kterým my absolutně nesouhlasíme, tudíž jsme se nemohli účastnit něčeho, co nám připadá naprosto nevhodné. Necítíme se odborníky, abychom vytvářeli výběrové řízení. Vyzvali jsme vás, abyste se obklopili odborníky, vytvořili takové prostředí, aby odpovídalo hodnotě toho, co vytváříte,“ bránila se diskutující.

Čtěte: Sportovní hala má problém s podlahou Na vysvětlenou první muž města také upozornil na skutečnost, že Repre ještě před dvěma lety nepatřilo městu. „Město Repre v roce 2010 prodalo za 28 milionů korun. Tato budova už tu dávno nemusela být, protože byl na ni vydán demoliční výměr, který je stále platný. My jsme se rozhodli se smlouvou zabývat a ta byla shledána za neplatnou. Byl bych rád, abyste se zamysleli nad tím, zda by tu tato debata vůbec byla, kdybychom to neudělali,“ deklaroval primátor a dodal: „Víme, že Repre má v konceptu uspořádání ve středu města své místo. Byli bychom velmi neradi, aby tento ráz, který dokresluje, se nějakým způsobem rapidně změnil. Nyní byla veřejná zakázka na projektovou dokumentaci vysoutěžena a pro její zrušení bychom museli mít zásadní zákonný důvod.“

<http://www.homerlive.cz/mosteckanka-znovu-vyzvala-k-architektonicke-soutezi-na-repre/>

Cíle divadla: přilákat turisty, vyřešit točnu v Krumlově

Téma: Česká komora architektů
30.11.2017 Mladá fronta DNES Strana 17 Jižní Čechy
Lukáš Marek

Jihočeské divadlo si vytyčilo pět velkých úkolů, které chce splnit v následujících deseti letech. Třeba konečně vyřešit problém otáčivého hlediště v Českém Krumlově a pokusit se postavit novou budovu divadla. Co z toho je reálné?



ČESKÉ BUDĚJOVICE Budou se diváci na otáčivém hledišti v českokrumlovské zámecké zahradě točit i za deset let? Pokud Jihočeské divadlo naplní svou novou strategii pro roky 2017 až 2027, tak určitě ano. Má pět stěžejních bodů, které MF DNES představuje. Cílem je mimo jiné udržet všechny čtyři soubory, činohru, operu, balet a Malé divadlo.

1. Vyřešení otáčivého hlediště

Současné otáčivé hlediště má prodloužený nájem v zámecké zahradě do roku 2020. Pak má vzniknout nová scéna. Její podoba vzejde z architektonické soutěže. Ve hře je varianta, že zůstane na současném místě, nebo se posune, ale i stavba mimo park. Ta si letos získala poměrně velkou podporu.

Teď však projekt stagnuje a čeká se na nového ministra kultury a jeho postoj k celé problematice. „Přál bych si, aby se tato záležitost vyřešila daleko dříve než za deset let. Smlouva na nájem se prodlužuje už od roku 1992,“ říká ředitel Jihočeského divadla Lukáš Průdek.

Pokud se všechny zúčastněné strany nakonec dohodnou na postupu, tak bude ještě složitě najít dostatek financí. Na stavbě by se pravděpodobně muselo podílet město, kraj i stát. Budějovická radnice se kloní k variantě prodloužení zahrady, do jejíž nové části by byla zasazena točna. „Další variantou je zachovat hlediště na stejném místě a vybudovat jeho zázemí mimo zahradu. Ale to se jeví jako problém,“ míní náměstek primátora Jaromír Talíř. Město je zřizovatelem divadla a majitelem otáčivého hlediště, které stojí na pozemcích Národního památkového ústavu.

2. Budova divadla

Už více než půl století se mluví o vybudování nového divadla v Budějovicích. Vznikl i projekt, ale dál už se věc nedostala. Má v současné době rozhodně menší šanci na úspěch než točna. „Na druhé straně je nové divadlo dokonce i součástí strategie města České Budějovice,“ připomíná Průdek.

Z čerstvé studie útvaru hlavního architekta města vychází jako nejvýhodnější lokalita pro stavbu Mariánské náměstí, kde se s ním počítalo právě už před půl stoletím. Dokument prověřoval i Senovážné náměstí, prostor u výstaviště na Dlouhé louce, na Sádkách a ve Čtyřech Dvorech v areálu bývalého tankodromu. Podle Průdka je však důležitější otázkou, než kde stavět, spíše jakou formou. Senátor a bývalý ředitel divadla Jiří Šesták upozornil, že pro rozpočet města by to byla obrovská zátěž a bez úvěru nebo pomoci dalších stran by stavba zřejmě nebyla možná. „Budějovice tak zůstávají smutným příkladem, kde chybí velká kulturní instituce. Nikdy se nepodařilo vybudovat ani kvalitní zázemí pro filharmonii a všichni tak jsou v určitém stavu improvizace. Bude to chtít odvalu a pak samozřejmě finanční prostředky,“ míní Šesták. Dovedl by si představit, že by v nové budově mohla společně sídlit právě hudební i divadelní tělesa.

„Je třeba si uvědomit, že divadlo stojí na stejném místě, kde bylo v době, když v Budějovicích žilo 10 tisíc lidí. Dnes jsme na 100 tisících,“ zmínil před časem hlavní architekt města Jan Němec.

3. Více turistů díky divadlu

Dalším úkolem je zatraktivnit všechny čtyři scény, aby do Jihočeského kraje přilákaly více turistů. „Balet a opera snadno překonávají jazykovou bariéru, takže tam není problém ani se zahraničními turisty. Jednáme s cestovními kancelářemi, ale pro ně není zajímavé, aby lákaly na představení do Metropolu, kde hrajeme. Tím se dostáváme zpět k vybudování nového atraktivního zázemí,“ popisuje Průdek. Dál chce, aby byli členové souborů vidět i venku a připravovali zajímavé projekty mimo kamenné objekty.

4. Větší soběstačnost

Divadlo každoročně dotuje především město, protože je jako většina těchto organizací ztrátové. Pro příští rok je v návrhu rozpočtu Budějovic připraveno 110 milionů korun. „V roce 2019 by to mělo být o dalších 17 milionů více, protože bude divadlo slavit sto let od svého vzniku,“ upozorňuje Talíř.

Dále na provoz čtyř souborů přispívá kraj a sponzoři. A samotné divadlo je soběstačné z 32 procent. Pomáhají k tomu hlavně výnosy ze vstupného na otáčivém hledišti. Letos tržby ze scény v Krumlově dosáhly téměř 33 milionů korun. Plán je takový, že se mají zisky divadla zvednout tak, aby pokryly 40 procent ročního rozpočtu organizace. „A jsme opět u toho, když nabídneme kvalitní zázemí, mohou se zvyšovat tržby,“ dodává Průdek.

5. Větší zapojení kraje



Poslední z hlavních úkolů pak bude i záležitostí budějovické radnice. Zatímco město letos divadlu s přibližně 250 zaměstnanci přispělo 92 milionů korun, kraj dal 3,5 milionu. „Rada pověřila primátora, případně mě, abychom jednali s Jihočeským krajem o spolupráci a možnosti většího zapojení,“ říká Talíř.

Vedoucí obchodního oddělení divadla Věra Ernstová doplňuje, že pro letošní rok hospodaří s rozpočtem v nákladech okolo 160 milionů korun. „Příspěvek od ministerstva kultury činí 12,7 milionu,“ dodává. Kromě třech zmíněných zdrojů tvoří zbytek příjmy z tržeb a sponzorské příspěvky obchodních partnerů.

Zázemí pro Sutnarovy Venuše... Nová budova Západočeské galerie v Plzni

Téma: Česká komora architektů

30.11.2017 Literární noviny Strana 8 Příloha - ARS II

Roman Musil

V polovině letošního roku byl na zastupitelstvu Plzeňského kraje a na zastupitelstvu města Plzně schválen návrh Memoranda o spolupráci mezi Ministerstvem kultury ČR, Plzeňským krajem a Statutárním městem Plzní při realizaci výstavby nové budovy Západočeské galerie v Plzni. Ministerstvo se přitom zavázalo, že za konkrétně stanovených podmínek podpoří tento projekt až do výše 60 %. Tento závažný krok poskytuje po takřka osmi letech, které uplynuly od vyhlášení a vyhodnocení veřejné architektonické soutěže na tento projekt, naději pro to, aby se nová budova konečně postavila. Pokud se to podaří, bude to vůbec první novostavba muzea výtvarného umění, která na našem území vznikla. Málokdo si totiž uvědomuje, že budova realizovaná přesně pro takovéto účely a vystavěná tak říkajíc na zelené louce v České republice, ani v bývalém Československu, ba dokonce ani za Rakouska-Uherska v českých zemích nikdy postavena nebyla.

Autory vítězného návrhu jsou brněnští architekti Ladislav Kuba a Tomáš Pilař, kteří patří v současné době k nejoceňovanějším ve své profesi. Nová budova se stane sebevědomým symbolem Plzeňského kraje, a jako kvalitní architektura také výraznou dominantou města Plzně. Z institucionálního hlediska je ale naprosto klíčové, že objekt poskytne zázemí pro všechny důležité provozování muzea umění 21. století. Západočeská galerie tak bude mít konečně příležitost představit veřejnosti prostřednictvím stálé expozice své mimořádně kvalitní sbírky, získá prostory pro jejich deponování, které budou splňovat soudobé muzejní standardy, bude mít výstavní síň pro pořádání příležitostných výstav a součástí objektu bude rovněž restaurátorský ateliér, audiovizuální sál, knihovna, knihkupectví, výtvarný ateliér pro pořádání edukačních programů, kavárna a administrativní zázemí.

Když mě před několika měsíci oslovil Josef Mištera, děkan Fakulty designu a umění Ladislava Sutnara, s otázkou, jestli by nebylo možné v budoucí nové budově galerie vystavit kolekci Venuší od Ladislava Sutnara, ani na okamžik jsem neváhal s kladnou odpovědí. Tento autor patří mezi nejvýznamnější umělce narozené v Plzni, kteří, stejně jako jiní dva plzeňští rodáci Gottfried Lindauer a Jiří Trnka, se výrazně prosadili v zahraničí. Unikátní kolekce jednadvaceti Sutnarových Venuší pochází ze sbírky umělcova syna Radoslava, který se jí rozhodl darovat Západočeské univerzitě v Plzni.

Sutnar se tímto tématem zabýval od konce 50. let až do své smrti v roce 1976 a bylo zřejmé, že právě Venuše představují velmi důležitou kapitolu jeho uměleckého a tvůrčího života, byť dlouhou dobu nedoceňovanou. Jejich charakteristická, z grafického designu odvozená geometrizující forma a pop-artová barevnost, vyjadřují moderní životní postoje a nálady americké společnosti po polovině 20. století. Ostatně právě tehdy se mimo jiných stýkal také s Andy Warholem, jedním z předních představitelů pop-artu a Philipem Pearlsteinem, malířem expresionistických aktů. V dnešní době mají tyto Sutnarovy práce mimořádnou hodnotu a Západočeská galerie by byla jedinou institucí v České republice, která by je mohla trvale představovat veřejnosti. Doufejme tedy, že se nakonec vše podaří, nová budova Západočeské galerie bude postavena a zdaleka nejen plzeňskému publiku poskytne výjimečné příležitosti pro kulturní zážitky i pro volnočasové a vzdělávací aktivity.

Náměstí v Meziříčí opraví podle návrhu Cikána

Téma: Česká komora architektů

30.11.2017 Vysočina - regionální týdeník Strana 11 Zpravodajství

MARTINA LORENCOVÁ



Smlouvu na projektovou dokumentaci má starosta podepsat do konce roku Velké Meziříčí – Novou podobu dostane velkomeziříčské Náměstí podle návrhu architekta Miroslava Cikána. Rozhodli o tom městští zastupitelé a starostovi Josefu Komínkovi uložili podepsat smlouvu s architektem do 31. prosince. „Po podpisu smlouvy připraví architekt kompletní projektovou dokumentaci, to může trvat odhadem rok a půl. Pak bude opět na zastupitelích, zda vyčlení na rekonstrukci centra potřebné prostředky,“ řekl Komínek.

Zastupitelé zamítli protinávrh zastupitele Radovana Necida a klubu To pravé Meziříčí, který navrhoval jednání s architektem Cikánem ukončit kvůli pochybnostem o souladu průběhu jednacího řízení bez uveřejnění s platnou legislativou a odložit rozhodnutí o dalším postupu při rekonstrukci centra na dobu po komunálních volbách 2018.

Aféra kolem architektonické soutěže dokonala rozkol na meziříčské radnici. Spory na radnici trvaly více než rok a vyvrcholily letos koncem září, kdy 13 zastupitelů odvolalo pět radních ze sedmi a určilo nové radní. Tehdejší starosta Necid na to reagoval rezignací, zůstal ale řadovým zastupitelem. Novým starostou je bývalý místostarosta Josef Komínek.

Návrh Miroslava Cikána vyhodnotila loni v létě jako druhý nejlepší odborná porota v architektonické soutěži, kterou Meziříčští na úpravy Náměstí a přilehlých ulic vypsali. Letos v květnu dvanáct (z 23) zastupitelů výsledky soutěže zpochybnilo, vyzvalo tehdejšího starostu Radovana Necida, aby nepodepsal smlouvu s autorem vítězného návrhu Davidem Mikuláškem, a radním uložili jednat s Miroslavem Cikánem.

Radovan Necid neuspěl s nápadem vyřešit vzniklé spory místním referendem. Obyvatelská iniciativa Za Náměstí VM sesbírала potřebné množství podpisů pod petici. V zastupitelstvu ale referendum neprošlo a iniciativa se obrátila na soud. Ten nařídil konání lidového hlasování, v němž se pak 64 procent respondentů vyjádřilo pro opravu Náměstí podle návrhu vítěze soutěže Davida Mikuláška. Referendum bylo platné, ale jeho výsledek nebyl pro zastupitelstvo závazný – k tomu chybělo 94 hlasů.

Tři architekti chtějí debatu o soše Rudoarmějce u Tyršových sadů

Téma: Česká komora architektů

28.11.2017 ČRo - pardubice.cz Strana 0 Zprávy

Socha Rudoarmějce zezadu/foto: Tomáš Kubelka

Tři architekti, kteří jsou autory dlouhodobé vize proměny pardubického zámku, chtějí otevřít debatu o soše Rudoarmějce.

Socha stojí na kraji opravených Tyršových sadů u frekventované Sukovy třídy a podle architektů brání výhledu na zámek. Jenže podstavec pomníku je součástí projektu opravy parku a kvůli dotacím je nezbytné ho uchovat. A to není jediný háček. Případná diskuse by přinesla mnohem více otázek.

O přemístění sochy se už uvažovalo

Pardubický zámek čekají revoluční změny

Zámek Pardubice

Stěhování navrhli architekti, kteří připravovali přestavbu Tyršových sadů. Podle nich by bylo bývalo mnohem lepší na místě sochy vybudovat široký vchod do parku a hlavně odkryt pohled na zámek. Jenže proti jejich návrhu se postavila veřejnost. V anketě se tenkrát proti přesunu postavilo až 70 procent hlasujících. Proti byly i úřady, které se měly právo k pomníku vyjádřit. Případné stěhování tenkrát rozdělilo i historiky

Například bývalý ředitel pardubického muzea František Šebek proti změně hlasitě protestoval. Naopak, další historik Jiří Kotyk pro stěhování byl a navíc kritizoval politiky z vedení města za to, že neměli dost odvahy rozhodnout o přesunu sami.

Monumentální žulové schodiště tvoří jeden ze vstupů do Tyršových sadů Monumentální žulové schodiště tvoří jeden ze vstupů do Tyršových sadů/foto: Tomáš Kubelka, Statutární město Pardubice

Opět debata? Tři renomovaní architekti ji chtějí

Ladislav Lábus, Josef Pleskot a Petr Všetečka pracují na dlouhodobé vizi o pardubickém zámku. Chtějí ho víc otevřít veřejnosti a udělat z něj kulturní památku evropského formátu. Na své prezentaci představili svoje návrhy a poukázali na jakýsi magický trojúhelník, který tvoří Gočárovovy mlýny, zámek a Pernštýnské náměstí. Architekti tvrdí, že vše na sebe tak nějak navazuje, problematickým bodem je podle nich právě socha Josefa



Malejovského. Jak tvrdí, výhled na zámek je zakrytý a lidé se místo toho dívají na umělecky problematický pomník.

Zámek spravuje kraj, Tyršovy sady patří městu

Architekti nemají ohledně sochy žádné komeptence. Chtějí jen otevřít diskusi. Socha podle nich není tak dobrá, aby tzv. utáhla ten prostor. Časem by tam mohla stát jiná socha, která by vznikla s architektonické soutěže. Nemusela by být horizontálního tvaru, nebo by na místě nebylo nic. Průhledu na zámek by tak, jak říkají, nic nebránilo. Každopádně podle vyjádření radnice to teď není na pořadu dne. Komplikace by dále nastaly kvůli podstavci sochy, který je součástí projektu opravy parku a kvůli dotacím je nezbytné ho uchovat.

Autor:Nada Kubínková

<https://pardubice.rozhlas.cz/tri-architekti-chteji-debatu-o-sose-rudoarmejece-u-tyrsovyx-sadu-6472368>

Macharovo náměstí jinak

Téma: Česká komora architektů

27.11.2017 Právo Strana 16 Praha - Střední Čechy
(cie)

PRAHA – Šestá část hledá vhodnější řešení Macharova náměstí ve Střešovicích. Proto vyhlásila architektonickou soutěž.

Zájemci mohou svoje návrhy odevzdat do poloviny ledna příštího roku. Výsledky by měly být vyhlášeny během února.

Obec očekává návrh nového objektu zázemí tenisových kurtů, rehabilitaci veřejných prostranství i zeleně.

Přestavba káznice na kreativní centrum není jistá. Brnu chybějí peníze

Téma: Česká komora architektů

29.11.2017 brno.iDNES.cz Strana 0 Brno / Brno - Zprávy
MF DNES, Jana Ustohalová

Památková ochrana bývalé brněnské věznice výrazně prodraží její opravu. Městu na ni chybí peníze. Primátor Petr Vokřál proto připustil, že Brno možná přehodnotí původní záměr přestavět ji na kreativní centrum.

Sedm oslovených českých a zahraničních ateliérů navrhne, jak využít bývalou věznici na Cejlu. Na odevzdání studií v architektonické soutěži, kterou vyhlásilo Brno, mají čas do 1. března příštího roku. Porota složená z politiků a architektů je vyhodnotí dva týdny poté.

Formality jsou jasné. Kde na rozsáhlou rekonstrukci objektu se třemi stovkami místností a několika křídly město vezme peníze, však jisté není. Před rokem totiž ministerstvo kultury káznici prohlásilo za památkově chráněnou, což podle odhadů navýší opravy z původních 300 milionů korun až na půl miliardy.

A to komplikuje záměr kompletně ji přestavět na kreativní centrum. Primátor Petr Vokřál (ANO) proto nyní připustil, že se původní plány mohou změnit. A že prostor pro zamýšlené muzeum totalit by mohl být větší.

„Projekt s kreativním centrem neopouštíme, ale běží čas a nevíme, zda na něj stihneme získat peníze z Evropské unie. Budeme proto zvažovat i nějakou adaptaci využití,“ řekl primátor na čtvrtěční odborné konferenci, která se zabývala právě minulostí a budoucností barokní budovy.

Pořádalo ji občanské sdružení Paměť, jehož badatelé v posledních letech objevili na jednom ze dvorů káznice třeba popraviště. Od roku 1770 tudy prošly desetitisíce vězňů. Obávaným místem byla hlavně za druhé světové války, kdy zde nacisté popravovali Židy a české vlastence.

V části areálu byla i ženská věznice gestapa. Po válce tam seděli zase Němci a kolaboranti. A po roce 1948 pak vězni komunistického režimu. Mezi nimi básníci Jan Zahradníček, Zdeněk Rotrekl či Václav Renč. Káznici se tak



začalo říkat vězení básníků. Od roku 1956 objekt patřil ministerstvu vnitra, jež ho před 12 lety předalo Brnu. To jej otevírá několikrát ročně pro vzpomínkové a kulturní akce. Zadání architektonické soutěže s kreativním centrem počítá

Podle Vokřála bude město zkoušet žádat o peníze ministerstvo kultury či Norské fondy. Rekonstrukce by pak mohla být hotová do roku 2022. „Naším primárním zájmem je, aby objekt nechátral a aby žil. Proto hledáme životaschopný model,“ dodal primátor.

Zadání architektonické soutěže přístupné na webu Kanceláře architekta města Brna ale akcentuje právě využití budovy jako kreativního centra, a tedy přebudování na kanceláře, zasedací místnosti, ateliéry, zkušebny, střížny, dílny, kavárny či zázemí pro umělce.

Naopak město definitivně upustilo od vybudování většího počtu bytů, které měly být v podkroví a kvůli nimž by se musely strhnout barokní krovky. Z nich dodnes trčí kovové háky, na kterých nacisté v březnu 1945 oběsili dva české odbojáře. Zadání architektonické soutěže sice počítá s muzeem vězeňství, ale jak velké by mělo být, není jasné.

Podle náměstkyně ministra kultury Anny Matouškové je problémem fakt, že budovy spjaté s historickou pamětí ministerstvo prohlašuje za památkově chráněné až v poslední době. „Památková péče tak má zpoždění před tlakem nějak s těmi památkami nakládat,“ řekla. Příkladem může být muzeum v Drážďanech

Podle Aleše Homoly z Národního památkového ústavu v Brně, který jako instituce památkovou ochranu káznice na Cejlu inicioval, je objekt mimořádně cenný kvůli unikátnosti jeho zachování. „Chceme, aby byl využíván, ale ne za každou cenu. Jeho vhodné využití by mohlo naznačit smíření s dobou totality,“ prohlásil Homola. Zajímá vás dění v krajích?

Za cenu jednoho vydání získáte všechny regionální přílohy.

Že z podobné budovy lze udělat životaschopné muzeum, představil na konferenci exprimátor Drážďan Herbert Wagner. Za pomoci peněz města, spolkové země Sasko, ze vstupného i od dárců se podařilo vybudovat z rozsáhlého komplexu východoněmecké tajné politické policie STASI nad údolím Labe multimediální muzeum. Za deset let jej navštívilo přes 250 tisíc lidí. „Dnes je roční rozpočet čtvrt milionu eur,“ řekl Werner.

Ředitelka památníku Uljana Sieberová dodala, že klíčové bylo vytvořit koncept, jímž by muzeum na sebe upozornilo. „Důležitá je autentičnost, aby bylo možné historii zažít v objektu, kde se odehrávala,“ dodala Sieberová.

V drážďanské věznici byla rovněž vyšetřovací vazba pro zatčené, kteří se pokusili o útěk přes železnou oponu. Součástí bylo i tajné podzemní vězení KGB. Na konci 80. let v něm mimo jiné jako agent působil současný ruský prezident Vladimir Putin.

https://brno.idnes.cz/kaznice-cejl-kreativni-centrum-architektonicka-soutez-pgy-/brno-zpravy.aspx?c=A171125_366685_brno-zpravy_dh

Co s věznicí na Cejlu? Chybí peníze na kreativní centrum

Téma: Česká komora architektů

25.11.2017 Mladá fronta DNES Strana 18 Brno a jižní Morava

Jana Ustohalová

Památková ochrana bývalé brněnské věznice výrazně prodrazí její opravu. Městu na ni chybí peníze. Primátor Petr Vokřál proto připustil, že Brno možná přehodnotí původní záměr přestavět ji na kreativní centrum.

BRNO Sedm oslovených českých a zahraničních ateliérů navrhne, jak využít bývalou věznici na Cejlu. Na odevzdání studií v architektonické soutěži, kterou vyhlásilo Brno, mají čas do 1. března příštího roku. Porota složená z politiků a architektů je vyhodnotí dva týdny poté.



Formality jsou jasné. Kde na rozsáhlou rekonstrukci objektu se třemi stovkami místností a několika křídly město vezme peníze, však ne. Před rokem totiž ministerstvo kultury káznici prohlásilo za památkově chráněnou, což podle odhadů navýší opravy z původních 300 milionů korun až na půl miliardy.

A to komplikuje záměr kompletně ji přestavět na kreativní centrum. Primátor Petr Vokřál (ANO) proto nyní připustil, že se původní plány mohou změnit. A že prostor pro zamýšlené muzeum totalit by mohl být větší. „Projekt s kreativním centrem neopouštíme, ale běží čas a nevíme, zda na něj stihneme získat peníze z Evropské unie. Budeme proto zvažovat i nějakou adaptaci využití,“ řekl primátor na čtvrtěční odborné konferenci, která se zabývala právě minulostí a budoucností barokní budovy.

Pořádalo ji občanské sdružení Paměť, jehož badatelé v posledních letech objevili na jednom ze dvorů káznice třeba popraviště. Od roku 1770 tudy prošly desetitisíce vězňů. Obávaným místem byla hlavně za druhé světové války, kdy zde nacisté popravovali Židy a české vlastence. V části areálu byla i ženská věznice gestapa. Po válce tam seděli zase Němci a kolaboranti. A po roce 1948 pak vězni komunistického režimu. Mezi nimi básníci Jan Zahradníček, Zdeněk Rotrekl či Václav Renč. Káznici se tak začalo říkat vězení básníků. Od roku 1956 objekt patřil ministerstvu vnitra, jež ho před 12 lety předalo Brnu. To jej otevírá několikrát ročně pro vzpomínkové a kulturní akce.

Podle Vokřála bude město zkoušet žádat o peníze ministerstvo kultury či Norské fondy. Rekonstrukce by pak mohla být hotová do roku 2022. „Naším primárním zájmem je, aby objekt nechátral a aby žil. Proto hledáme životaschopný model,“ dodal primátor.

Zadání architektonické soutěže přístupné na webu Kanceláře architekta města Brna ale akcentuje právě využití budovy jako kreativního centra, a tedy přebudování na kanceláře, zasedací místnosti, ateliéry, zkušebny, střížny, dílny, kavárny či zázemí pro umělce. Naopak město definitivně upustilo od vybudování většího počtu bytů, které měly být v podkroví a kvůli nimž by se musely strhnout barokní krovy. Z nich dodnes trčí kovové háky, na kterých nacisté v březnu 1945 oběsili dva české odbojáře. Zadání architektonické soutěže sice počítá s muzeem vězeňství, ale jak velké by mělo být, není jasné.

Podle náměstkyně ministra kultury Anny Matouškové je problémem fakt, že budovy spjaté s historickou pamětí ministerstvo prohlašuje za památkově chráněné až v poslední době. „Památková péče tak má zpoždění před tlakem nějak s těmi památkami nakládat,“ řekla.

Podle Aleše Homoly z Národního památkového ústavu v Brně, který jako instituce památkovou ochranu káznice na Cejlu inicioval, je objekt mimořádně cenný kvůli unikátnosti jeho zachování. „Chceme, aby byl využíván, ale ne za každou cenu. Jeho vhodné využití by mohlo naznačit smíření s dobou totality,“ prohlásil Homola.

Že z podobné budovy lze udělat životaschopné muzeum, představil na konferenci exprimátor Drážďan Herbert Wagner. Za pomoci peněz města, spolkové země Sasko, ze vstupného i od dárců se podařilo vybudovat z rozsáhlého komplexu východoněmecké tajné politické policie STASI nad údolím Labe multimediální muzeum. Za deset let jej navštívilo přes 250 tisíc lidí. „Dnes je roční rozpočet čtvrt milionu eur,“ řekl Werner. Ředitelka památníku Uljana Sieberová dodala, že klíčové bylo vytvořit koncept, jímž by muzeum na sebe upozornilo. „Důležitá je autentičnost, aby bylo možné historii zažít v objektu, kde se odehrávala,“ dodala Sieberová.

V drážďanské věznici byla rovněž vyšetřovací vazba pro zatčené, kteří se pokusili o útěk přes železnou oponu. Součástí bylo i tajné podzemní vězení KGB. Na konci 80. let v něm mimo jiné jako agent působil současný ruský prezident Vladimir Putin.

<http://archiv.newton.cz/mf/2017/11/25/620bc95b0baa2fe3ec25e91e7b8b5ac4.asp>

Kraje vypíše zakázku na rozvoj lokality Pustevny - Radhošť

**Téma: Česká komora architektů
25.11.2017 zlinskenovinky.cz Strana 0 regiony**

V souladu s Memorandem o spolupráci mezi Zlínským a Moravskoslezským krajem v rozvíjení cestovního ruchu v oblasti Pustevny – Radhošť, schválili nyní krajské radnice uzavření smlouvy o společném zadání veřejné zakázky.

Obsahem zakázky bude pořízení Architektonicko-urbanistické studie lokality hřebene Pustevny – Radhošť a na dodání Manuálu veřejného prostranství. Informoval o tom radní Zlínského kraje Jan Pijáček, zodpovědný za řízení dotačních programů a cestovních ruch.



„Oba dokumenty, tedy jak studie, tak manuál, budou pořízeny z rozpočtu obou krajů, kdy celková cena za vyhotovení nepřekročí 500 tisíc korun a oba kraje – Zlínský i Moravskoslezský – se budou na jejich pořízení podílet polovinou skutečně vynaložených nákladů,“ sdělil Jan Pijáček.

Naladte se na vánoční atmosféru na Zámku Svijany

Jak radní Pijáček dále uvedl, Architektonicko-urbanistická studie lokality Pustevny- Radhošť by měla navrhnout možnost řešení vzhledu okolí kaple na Radhošti a okolí sochy sv. Cyrila a Metoděje, úpravu okolí sochy Radegasta i dalších souvisejících terénů. Manuál by pak měl ukázat pravidla užívání prostředí Pustevny a trasy na Radhošť, způsob regulace reklamy, řešení vjezdu vozidel, jednotný informační systém i návrh mobiliáře zahrnujícího například lavičky, stojany na kola, odpadkové koše atd.

<http://www.zlinskenovinky.cz/zpravy/regiony/kraje-vypisi-zakazku-na-rozvoj-lokality-pustevny-radhost/>

Pražský bytový komplex Sakura je mezi šesti nejlepšími stavbami světa

Téma: Česká komora architektů

25.11.2017 reality.iDNES.cz Strana 0 Bydlení / Architektura/Design

iDNES.cz, Alena Řezníčková

I díky visutým zahradám se dostal rezidenční projekt Sakura v pražských Košířích mezi finalisty prestižní architektonické soutěže WAN Awards 2017, Future Projects – Residential. Je to poprvé, kdy se český projekt v této kategorii zařadil mezi šest nejlepších staveb čtyř světových kontinentů.

Projekt Sakura se díky své unikátní a netradiční formě spojení domu a zahrad probíjalo do finále, kde bude soutěžit se stavbami z Austrálie, Dánska, Švédska, Číny a Brazílie. Vítěze vybere porota složená z odborníků z celého světa, slavnostní vyhlášení proběhne 28. února 2018.

Za projektem stojí developerská skupina T.E a zahradní ateliér Flera architekta Ferdinanda Lefflera. „Porota sledovala projekty po celém světě, přičemž se zaměřila nejen na ty s výjimečným designem, ale i vizí, progresivním přístupem a v neposlední řadě přínosem pro své obyvatele. Právě v symbióze těchto složek vidíme silnou stránku Sakury,“ říká Martin Hubinger, partner skupiny T.E.

Zajímavá je nejen podoba projektu, ale i samotné místo, kde vznikl. Bytový komplex se totiž staví v pražských Košířích na místě brownfieldu, vyhořelého a nefunkčního plaveckého bazénu.

Podél obvodových stěn stavby jsou v několika řadách umístěny římsy osázené rostlinami. Všechny balkony i terasy v domě tak budou mít soukromé zahrady s výhledem na Prahu.

„Na dům instalujeme celkem 32 000 kusů květin, bylin, keřů a stromů. Pro srovnání: Bosco Verticale, možná nejznámější stavba pracující s principem visutých zahrad, má na svém kontě ‘pouze’ 20 000 kusů rostlin. Sakura je tedy z pohledu vegetace opravdu velmi ambiciózním projektem,“ uvedl Ferdinand Leffler, zakladatel zahradního ateliéru Flera.

Sean Clifton, hlavní architekt a ředitel pražské kanceláře studia Jestico + Whiles, které Sakuru navrhlo, dodává: „Sakura vyniká nejen díky visutým zahradám plným vzrostlé zeleně. Její unikum tkví především v konceptu zaměřeném na kombinaci ojedinělé architektury, kvality použitých materiálů, promyšlených dispozic, vytvoření soukromého parku nebo doplňkových služeb pro rezidenty i okolní komunitu.“

Vizualizace: studio Flera vybralo typy rostlin a keřů, které vyžadují minimum péče.

Sakura nabídne visuté zahrady, ale také řady dalších, netradičních možností. Budova bude například disponovat technickou přípravou pro souběžný chod hned 30 dobíjecích stanic na elektromobily. Za jeden den zde bude možné nabít na směny všech 90 vozů, na něž je dům dimenzován. V tuzemsku jde tak o první rezidenci, jež poskytne všem svým obyvatelům možnost jezdit ekologicky na elektřinu.

Generálním dodavatelem stavby je společnost T.E Construction Management spadající přímo do skupiny T.E. Momentálně se dokončuje skelet budovy, dokončení stavby a kolaudace proběhne na přelomu roku 2018 a 2019.



https://bydleni.idnes.cz/bytovy-komplex-sakura-ferdinand-leffler-ffp-architektura.aspx?c=A171124_101836_architektura_rez

Herman podepsal odkup vepřína v Letech. Stát zaplatí 450 milionů a na místě památník

Téma: Česká komora architektů
23.11.2017 aktualne.cz Strana 0 Domáci
ČTK

Důstojný památník by mohl na místě vzniknout během nejbližších let. Praha - Stát uzavřel smlouvu s majitelem vepřína v Letech u Písku, který stojí v místě

Praha - Stát uzavřel smlouvu s majitelem vepřína v Letech u Písku, který stojí v místě koncentračního tábora pro Romy. Stát za budovy a pozemky zaplatí 450,8 milionu korun včetně daně. Kupní smlouvu v Praze podepsali ředitelka Muzea romské kultury Jana Horváthová a předseda představenstva firmy AGPI, majitele vepřína, Jan Čech.

Schvalovací doložku za stát podepsal ministr kultury Daniel Herman (KDU-ČSL). Muzeum se bude o areál starat. Dalšíh přibližně 120 milionů korun se odhaduje jako náklady na sanaci areálu a jeho další úpravy včetně vybudování pietního místa.

Po podpisu kupní smlouvy řekl ekonomický náměstek ministra kultury René Schreier. Smlouva na 450 milionů korun řeší jen odkup objektů. Přibližně 90 milionů korun bude stát odstranění budov a ekologické zátěže, 20 milionů korun se odhaduje na vybudování pietního místa.

"S náklady na památník by mohly pomoci zdroje z takzvaných norských fondů," řekl náměstek. Na podobu památníku bude vypsaná architektonická soutěž. Předtím se ještě na místech odstraněných budov uskuteční neinvazivní archeologický průzkum. Chov vepřů má v Letech skončit do jara. Důstojný památník by mohl na místě vzniknout během nejbližších let.

Po podpisu smlouvy musejí dát souhlas s prodejem areálu státu ještě akcionáři podniku na valné hromadě. Je svolána na 4. prosince. V návrhu usnesení valné hromady stojí, že podepsaná smlouva nabude účinnosti 15. února 2018 a splatnost je nejpozději do 31. října 2018. Vláda koupí schválila v srpnu, koncem října odtajnila smlouvu.

"Poslední dva měsíce jsme začal mít pochybnosti o tom, zda stát dodrží slovo," řekl dnes Čech, který se v minulých týdnech vyjádřil, že stát podle něj podpis smlouvy odsouvá. "Jsme zemědělství, které má svůj rytmus, dlouhodobější než průmyslové podniky. Kdyby došlo k podpisu do konce září, na konci března bychom mohli areál předat. V srpnu vláda rozhodla, v září se ale nepodepsalo. Ale v důvěře ve vládu a v pana ministra Hermana jsme pokračovali, útlum už běží a původní termín bude dodržen," řekl Čech.

Podpisu přihlížel také bývalý ministr pro lidská práva Jiří Dienstbier (ČSSD), který vyřešení dlouholetého problému s vepřínem deklaroval jako jednu ze svých priorit. Čeněk Růžička, předseda Výboru pro odškodnění romského holocaustu, dnes poděkoval jménem všech pozůstalých za to, že vláda vyřešila dlouholetý problém.

O vykoupení vepřína a vybudování důstojného pietního místa na území tábora se hovořilo víc než dvě dekády, předchozí vlády problém odsouvaly. K uzavření vepřína Česko dostávalo výzvy ze zahraničí, romské komunity letošní rozhodnutí vnímají jako úlevu a zadostiučinění.

Společnost AGPI původně upřednostňovala výměnu za vepřín na jiném místě, letos ale souhlasila s finanční kompenzací. Pozemky pod budovami patří státu. Areál v Letech se stavěl od roku 1972, umístěno tam bylo 13 tisíc prasat.

Tábor v Letech otevřely v srpnu 1940 protektorátní úřady jako kárný pracovní, později se stejně jako tábor v Hodoníně u Kunštátu změnil na sběrný. Do května 1943 letským táborem prošlo 1308 Romů, 327 z nich v něm



zahynulo a přes 500 skončilo v Osvětimi. Z koncentračních táborů se po válce vrátilo méně než 600 romských vězňů. Podle odhadů nacisté vyvraždili 90 procent českých Romů.

Tábor na konci druhé světové války shořel. Archeologové na jeho místě letos našli jeho pozůstatky i předměty, které patřily lidem vězněným v táboře. Dostalo je Muzeum romské kultury. Projekt měl také získat materiály, na jejichž základě by šlo vyhlásit tábor památkou.

<https://zpravy.aktualne.cz/domaci/ministr-herman-podepsal-smlouvu-se-spolecnosti-agpi-na-odkup/r~7a4e9e8ad03b11e7984d0cc47ab5f122/>

Soud rozhodl, že se referendum o Vřídelní kolonádě konat bude

Téma: Česká komora architektů

29.11.2017 Chebský deník Strana 1 Titulní strana

(mel, iva)

Podle odborníků by měla být vyhlášena soutěž.

Karlovy Vary – Bude postavena původní historická Vřídelní kolonáda, nebo zůstane zachována v současné moderní podobě? O tom budou rozhodovat obyvatelé Karlových Varů v prvním místním referendu, které se uskuteční souběžně s prvním kolem prezidentských voleb ve dnech 12. a 13. ledna. Konání referenda dal zelenou Krajský soud v Plzni. Na soud se obrátilo petiční hnutí za obnovu historické kolonády poté, kdy zastupitelstvo vyhlášení referenda zamítlo. „Primátor města Petr Kulháněk a zastupitelstvo původně vypsání referenda zamítli, a to bez jasného zdůvodnění.

Jejich argumenty byly nejasné, neurčité a proklamace obecně odmítavé. V mnohém docházelo k záměrně lživým útokům na možný dopad pro město. To vše ale plzeňský soud odmítl jako neopodstatněné a konání referenda posvětil,“ uvedl k verdiktu krajského soudu člen petičního výboru Václav Benedikt.

Soudnímu řešení případu předcházela petiční akce za konání referenda, kterou podepsalo kolem 5000 lidí. Ta se však minula účinkem.

Zastupitelé zamítnutí referenda zdůvodnili tím, že otázka, na niž budou lidé v hlasování odpovídat, se týká nejen toho, zda Vřídelní kolonádu zbourat, ale zda by mělo město zastavit její současné opravy. Což by mohlo znamenat její úplnou destrukci a ohrožení léčivých pramenů. A jak zní otázka v referendu, nad níž si zastupitelé lámali hlavy a rozebírali ji takřka lingvisticky? Takto: „Jste pro obnovu historické Vřídelní kolonády architektů F. Fellnera a H. Helmera a pro ukončení oprav havarijního stavu současné Vřídelní kolonády z roku 1975?“ V případě otázky za svou první částí by referendum mohlo být podle většiny zastupitelů už vyhlášeno a dostalo by podporu vedení. Nesouhlasili ale s její druhou částí, a to zda je hlasující pro ukončení oprav havarijního stavu současné Vřídelní kolonády z roku 1975. Tato formulace je podle primátora Kulhánka zvolena velmi vágně a podle zákona o místním referendu by mohla být v rozporu s právními předpisy. Ukončení oprav by totiž vedlo k uzavření kolonády pro veřejnost až do realizace repliky. Zároveň by mohlo dojít k ohrožení bezpečnosti lidí a majetku města, k haváriím techniky potřebné k jímání termálních pramenů, a tím i riziku paralyzování využití léčivých zdrojů.

Město by se tak postavilo mimo zákon. Primátor Kulháněk už dříve předdeslal, že hněv mnoha lidí ho mrzí.

„Otevřeně říkám, že odmítnout vyhlášení referenda s takto nešťastně formulovanou otázkou byla naše povinnost. Uvítám, pokud se k celé záležitosti vyjádří soud, jehož výrok budu samozřejmě zcela respektovat,“ doplnil. A to nyní zopakoval, ale také zdůraznil, že argumentace města byla oprávněná. „Byla to pojistka a ochrana, že město nejedná v rozporu s právními předpisy. Teď rozhodl soud a my rozhodnutí plně akceptujeme,“ dodal primátor.

Jenomže organizátoři referenda argumentují tím, že město protlačuje nejdražší variantu řešení zchátralé Vřídelní kolonády. „Rekonstrukce, která dle našich informací bude stát 80 až 120 milionů namísto městem proklamovaných 40 milionů, prodlouží životnost jen o 15 let a pak město hodlá postavit kolonádu novou za přibližně 250 milionů. A to je vrchol nehospodárnosti, když za 250 milionů a v současné době za významného příspěví fondů EU může stát kolonáda nová,“ vysvětlují organizátoři referenda.

ARCHITEKTONICKÁ SOUTĚŽ: ANO, ČI NE?

Do debaty o budoucnosti Vřídelní kolonády se vložil také Spolek inženýrů a architektů, který městu doporučuje na Vřídelní kolonádu a její okolí vypsání veřejné mezinárodní architektonické soutěže. „Očekáváme soutěž na světové úrovni, za účasti významných architektů. Toto řešení považujeme za nejrozumnější cestu k vytvoření



jedinečné stavby v samém centru světoznámých lázní,“ píše primátorovi i zastupitelům členové Krajské rady výstavby Karlovarského kraje, vesměs stavební inženýři a architekti. Podle nich se této soutěže může zúčastnit i návrh na stavbu repliky, k němuž se lidé budou v referendu vyjadřovat. „S tím se ztotožňuji a od samého začátku je to i mé konstantní stanovisko,“ uvedl primátor.

Podobu pěší zóny určí soutěž

Téma: Česká komora architektů

24.11.2017 Mladá fronta DNES Strana 16 Kraj Hradecký
(top)

Trutnov

Architektonickou soutěž na revitalizaci Horské ulice v centru města vypsal trutnovská radnice. Mají z ní vzejít návrhy na koncepční změny pěší zóny. Město je připraveno po zveřejnění vítězného návrhu nechat zpracovat projektovou dokumentaci. Uzavírka je v půlce dubna. „Nelze přesně říct, kdy samotnou realizaci zahájíme,“ sdělil starosta Ivan Adamec (ODS).

Obchodní dohoda mezi EU a Kanadou (CETA)

Téma: Česká komora architektů

27.11.2017 businessinfo.cz Strana 0 Kanada
Ministerstvo průmyslu a obchodu (MPO)

CETA je obchodní dohodou mezi EU a Kanadou. Nastavuje snazší podmínky pro vzájemný obchod napříč sektory a odstraňuje širokou škálu obchodních překážek. Dohoda CETA je prováděna od 21. září 2017.

Konference Komplexní hospodářská a obchodní dohoda EU-Kanada (CETA): příležitosti pro české firmy

Dne 13. března 2017 se na půdě Ministerstva průmyslu a obchodu (MPO) sešli odborníci z Evropské unie a Kanady, aby probrali novinky a zásadní změny, které s sebou přináší nedávno podepsaná dohoda CETA. Témata diskusí byla vybrána na základě dialogu s firmami, jednalo se především o uznávání certifikací, pravidla původu a mezinárodní mobilitu.

Diskusi zahájil náměstek ministra průmyslu a obchodu Vladimír Bártl společně se zástupcem generálního ředitelství pro obchodování Evropské Komise Maurem Petriccionem, kanadskou velvyslankyní v ČR Barbarou C. Richardson a náměstkem ministra zahraničních věcí Martinem Tlapou. Shodli se, že CETA je rámcem a nabídkou pro firmy, jež přináší mnoho výhod především pro malé a střední podniky. To, zda tuto nabídku firmy využijí, je již na nich, což také rozhodne o tom, nakolik bude projekt CETA úspěchem v každodenním obchodě.

Podle Vladimíra Bártla je CETA příkladem dobré mezinárodní dohody, která nesnižuje standardy ani právo regulovat a je „dobrou zprávou v dnešním světě protekcionistických nálad“. Otázka okamžiku platnosti stále není jednoznačná, ale cílem obou stran je zahájit provádění dohody do léta. Na evropské straně je pro prozatímní provádění vše připraveno, Evropský parlament dohodu schválil 15. února 2017 a nyní se očekává dokončení ratifikace na kanadské straně. Určeným datem tak efektivně bude prováděno asi 90% všech ustanovení dohody. Zbývající část dohody (např. část ustanovení ve finančních službách, investicích či mechanismus investičního soudu) bude platit až po ratifikaci ve všech členských státech EU.

CETA byla dokončena v době, kdy je pozornost veřejnosti upřena na obchodní politiku mnohem více, než před osmi lety. Příklad vyjednávání s Kanadou a jeho konečný výsledek ukazují, že dohody o volném obchodu nejsou hrozbou našim standardům, ale naopak je zdůrazňují a potvrzují. Daniel Hohnstein, z kanadské právní firmy BLG, ve svém vystoupení na úvod odpolední části zdůraznil, že CETA určuje jasně nová pravidla bilaterálního obchodu s Kanadou. Představil také unijní projekt mapující příležitosti pro evropské firmy na kanadském trhu a jak na tento trh proniknout a využít dohodu CETA. Postupně budou v tomto dvouletém projektu vydány tři zprávy – Road map implementace dohody CETA, analýzu mapující obchodní překážky, a komplexní studii o skutečných možnostech vstupu na trh pro EU podniky.



Aby podniky mohly čerpat výhody z dohody CETA, je nezbytné, aby zboží mělo původ, tj. bylo vyrobeno či zpracováno dostatečným způsobem na území EU a Kanady. Moderní a poměrně komplexní pravidla původu – obecné podmínky pro udělení původu, pravidla pro řešení pochybností v prohlášení exportéra či konkrétní pravidla pro jednotlivé druhy zboží průmyslového i zemědělského představila expertka Evropské komise Isabela Garcia Catalan. CETA používá standardní metody určení původu, nově také pro vybrané skupiny harmonizovaného celního sazebníku je chemická reakce jako pravidlo stanovení původu. Jistého zjednodušení bylo dosaženo pro vybrané textilní výrobky. Pro oblast průmyslových výrobků je umožněn dovoz i nepůvodních hlavních částí, pokud výrobek jako celek naplní daná pravidla (HS 84, 85 a 90). Pro výrobce v automobilovém sektoru bude zajímavou možností kumulovat původ mezi EU-Kanadou-USA, v případě, že všechny smluvní strany mají vzájemné preferenční dohody. Toto ustanovení vzhledem k absenci dohody EU-USA však prozatím nebude aplikovatelné. Dohoda CETA je také první bilaterální dohodou spadající pod nový systém registrace vývozců REX.

Významným přínosem dohody CETA je snaha odstraňovat netarifní překážky obchodu. Příkladem takové překážky je povinnost certifikace výrobku pro cílový trh, resp. jiná osvědčení či inspekce jeho výroby. To řeší CETA v tzv. Protokolu o vzájemném uznávání výsledků posuzování shody. Obě strany se shodly, že si navzájem budou uznávat výsledky posouzení shody třetí stranou, které dokládají, že daný výrobek je v souladu s normami a požadavky cílového trhu. Jak v EU, tak v Kanadě mohou osvědčení o shodě vydat pouze akreditované subjekty. Na základě CETA tak byla nastavena úzká spolupráce mezi akreditačními orgány EU skrze zastřešující organizaci European Accreditation a Standards Council of Canada. Tyto instituce budou společně pracovat na implementaci dohody CETA, což představili jejich zástupci Andreas Steinhorst a Stephan Head. Prvním projektem je srovnávání přístupu k zařízení a ochranných systémů pro prostředí s nebezpečím výbuchu (předpisy ATEX, resp. v Kanadě HazLoc). Předpokládá se, že společné práce budou postupovat v tempu dvě až tři kategorie za rok.

Třetím specifickým tématem konference byla mobilita pracovní síly – vysílání zaměstnanců, pohyb poskytovatelů služeb, možnosti pro investory, a také uznávání profesních kvalifikací. Zástupce Evropské komise Jan Saver představil nové podmínky pohybu pracovní síly. CETA zjednodušuje podmínky pro vysílání manažerů, expertů a stážistů, pro smluvní poskytovatele služeb a svobodné profese, pro krátkodobé podnikatelské cesty a investory. Národní koordinátorka pro uznávání odborných kvalifikací z MŠMT poukázala na prostor, který CETA vymezila pro dohody mezi profesními komorami svobodných povolání o uznávání kvalifikace. Vyjednávání CETA podnítilo rozhovory mezi kanadskou a unijní komorou architektů a očekává se, že dohoda o vzájemném uznávání vzdělání bude podepsána na podzim 2017 v Montréalu.

CETA v otázkách a odpovědích

1. Ohrožení legislativního procesu

Dohodou CETA byla koncernům a kanadské vládě dána formální možnost ovlivňovat budoucí evropskou legislativu ještě předtím, než budou návrhy předloženy Evropskému parlamentu.

Netarifní překážky představují významnou překážku mezinárodního obchodu, a proto byl v CETA nastaven mechanismus spolupráce v regulační oblasti. Mechanismus regulatorní spolupráce CETA je ale zcela dobrovolný, strany ji mohou odmítnout či kdykoliv ukončit. Je zachována autonomie v přijímání regulace a vyloučena harmonizace právních řádů bez souhlasu stran. CETA obsahuje mechanismy konzultací s podniky, spotřebiteli a NGOs ohledně plánovaných regulací. Jejich výstupy opět nijak neomezují stát v přijímání regulačních opatření a mají mimo jiné přispívat k ochraně života, zdraví a bezpečnosti lidí, zvířat a rostlin a životního prostředí.

Vzhledem k dobrovolnosti systému a zachování regulační autonomie, souhlasí ČR s dojednaným systémem.

2. Ohrožení veřejných služeb

Kvůli úmluvě CETA může dojít k privatizaci veřejných služeb (například zdravotní péče) a znemožnění jejich návratu do veřejného vlastnictví.

Obavy, že kvůli dohodě CETA dojde k ohrožení nebo privatizaci veřejných služeb, jsou v rozporu se samotným zněním dohody. Státy mají nadále volnost v rozhodování a přijímání libovolných opatření k regulaci trhu služeb. Pouze se zavázaly, že nebudou omezovat počet poskytovatelů služeb v jednotlivých sektorech a nebudou tyto



poskytovatele na trhu diskriminovat oproti domácím subjektům. Pravidla, podmínky či omezení tedy musí platit pro domácí i zahraniční subjekty stejně.

Stát, kraje či obce mohou nadále určovat požadavky pro poskytovatele služeb zaručující kvalitu služeb a ochranu spotřebitele. Navíc, pokud stát považuje některé oblasti za příliš citlivé a nechce do nich vpouštět zahraniční subjekty vůbec, je možné uplatnit výjimky i z výše uvedených závazků. Členské státy EU tak mohou ponechat služby veřejného zájmu zcela uzavřeny konkurenci. Žádné závazky z obchodních dohod se navíc nevztahují na zdravotní, sociální a vzdělávací služby, které jsou financovány z veřejných zdrojů.

3. Ohrožení demokracie

Opatření ICS, zahrnuté do úmluvy CETA, zaručuje privilegované zacházení se zahraničními investory. Prostřednictvím ICS mohou zahraniční společnosti žalovat státy, pokud by demokratická rozhodnutí ohrožovala jejich soukromé investice (například pokud by se stát rozhodl regulovat kouření, tak tím ohrožuje investice tabákového byznysu).

CETA neomezuje právo státu regulovat a chránit tak své spotřebitele, veřejný zájem a bezpečnost. V tomto duchu je koncipována i kapitola o ochraně cizích investorů a jejich investic. CETA zajistí vysokou úroveň ochrany investorů, současně ale zachovává právo vlád na regulaci a bude sledovat cíle veřejné politiky v oblasti ochrany zdraví, bezpečnosti a životního prostředí.

Pokud jde o řešení sporů mezi investorem a státem, CETA obsahuje nový přístup EU s cílem zajistit spravedlivější, transparentnější a institucionalizovaný systém. CETA vytváří systém investičního soudu, který se skládá z prvoinstančního tribunálu a odvolacího tribunálu, jejichž členové vybraní smluvními stranami musí splňovat vysoké kvalifikační požadavky a dodržovat přísná etická pravidla vylučující střet zájmů. Současně mechanismus obsahuje pojistky proti možnému zneužití systému a neopodstatněným žalobám. Posílena bude také transparentnost s tím, že všechny příslušné dokumenty budou zveřejňovány a také slyšení budou veřejná.

4. Ohrožení práce

V mnoha sektorech dojde ke ztrátám pracovních míst. Zvětší se objem importu, a tím i konkurence.

ČR se se svojí otevřenou, tržní ekonomikou řadí mezi ty státy, které vždy podporovaly ideu volného obchodu jakožto prostředku pro zajištění hospodářského růstu a prosperity. Otevřenost trhu a světu se nám vždy vyplatila. Jakékoliv snížení bariér pro náš vývoz znamenal více práce pro domácí firmy a více pracovních míst pro české zaměstnance. Usnadnění dočasného vysílání pracovníků a vzájemné uznávání odborných kvalifikací napomůže také poskytovatelům služeb.

Vzhledem k našemu zapojení do globálních hodnotových řetězců má pro naše firmy význam i usnadnění dovozu. Jde zejména o odvětví charakteristické vysokou přidanou hodnotou (letectví, moderní technologie apod.).

Případné zvýšení dovozu nemění nic na tom, že práva spotřebitele zůstávají zachována. Již nyní existuje celá škála výrobků, mezi kterými si může vybrat, a je pouze na jeho preferenci, zda si vybere domácí, nebo zahraniční zboží.

5. Ohrožení místní ekonomiky

Liberalizace v zadávání veřejných zakázek znamená víc příležitostí pro nadnárodní korporace, které mohou snadno vyřadit lokální producenty.

CETA usnadní život především malým a středním podnikům, které při snaze proniknout za oceán čelí mnoha obchodním překážkám, ať už se jedná o cla či zdlouhavé administrativní procedury. Tyto překážky představují vysoké dodatečné náklady, k jejichž pokrytí nemají malé a střední firmy na rozdíl od těch velkých dostatek finančního ani lidského kapitálu. CETA tak pomůže tomu, aby se naše podniky dostaly na kanadský trh rychleji a levněji.

Přístup k veřejným zakázkám bude mít přínosy pro nás i pro Kanadu, a to díky snazšímu přístupu k novým technologiím, specifickým službám či výrobnímu postupu. Stát má tak více možností, z kterých s vybírat, a to s ohledem na cenu, kvalitu a další okolnosti. Otevření trhu s veřejnými zakázkami může prospět i těm firmám,



které se o ně nebudou přímo ucházet, a to díky poskytování subdodávek. Nemusí to tedy znamenat vyřachování lokálních firem a pracovníků, právě naopak. Navíc CETA předpokládá prahové hodnoty, tedy hodnoty, jsou veřejné zakázky dle CETA otevřeny zahraničním uchazečům. Jde o následující hodnoty:

Zadavatel

Zboží

(SDR/ tis. Kč)

Služby

(SDR/ tis.Kč)

Stavební práce

(SDR/ tis. Kč)

Ústřední vláda

130.000

4 380

130.000

4 380

5.000.000

168 496

Subfederální úroveň

200.000

6740

200.000

6 740

5.000.000

168 496

Státní podniky (Crown Corporations) aj.

200.000

6 740

200.000

6 740

5.000.000

168 496



Uvedení zadavatelé provozující sítě

400.000

13 480

400.000

13 480

5.000.000

168 496

To tedy znamená, že zakázky pod tuto hranici zůstávají otevřeny dle rozhodnutí zadavatele.

6. Ohrožení evropských standardů

CETA zakotvuje mechanismus regulační spolupráce mezi EU a Kanadou. Jsou záruky v textu CETA postačující, aby bylo zajištěno, že regulační spolupráce neoslabí evropské standardy pro bezpečnost potravin, životní prostředí a ochranu spotřebitelů?

Regulační spolupráce v CETA je zcela dobrovolná a nezavazuje státy k jakémukoliv přijímání regulace či její harmonizaci. CETA obsahuje mechanismy konzultací s podniky, spotřebiteli a NGOs ohledně plánovaných regulací. Jejich výstupy opět nijak neomezují stát v přijímání regulačních opatření a naopak jsou dostatečnou zárukou toho, že standardy bezpečnosti potravin, ŽP a ochrany spotřebitelů budou i nadále na vysoké úrovni. Pokud jde specificky o bezpečnost potravin. Na evropský trh mohou být nadále dováženy pouze takové výrobky, které splňují příslušné standardy a normy EU. CETA v tomto nic nemění.

7. Ohrožení kvality našich dobrých potravin

CETA zintenzivní přísun potravin na evropský trh. Nová konkurence ztíží už tak nejistou existenci evropských farmářů. Krom toho je Kanada třetí největší producent geneticky modifikovaných potravin, které se časem můžou dostat k nám.

CETA neumožňuje porušování legislativy v oblasti potravinářství a životního prostředí a nezavádí nové standardy v těchto sektorech. Na evropský trh mohou být nadále dováženy pouze takové výrobky, které splňují příslušné standardy a normy EU. CETA tedy nijak nezmění legislativu EU vztahující se např. na geneticky modifikované potraviny či maso vyrobené za použití hormonů. Naopak zachovává právo vydávat opatření v zájmu zdraví bezpečnosti a životního prostředí. Zároveň CETA zaručuje ochranu regionálních potravin, které jsou držiteli zeměpisného označení EU. ČR prosadila ochranu dvou zeměpisných označení – České pivo a Žatecký chmel

Již nyní máme k dispozici výběr výrobků z různých zemí. Díky dohodě CETA si spotřebitelé budou moci vybrat z většího množství výrobků, které budou díky odstranění cel dostupnější. Snazší přístup ke kanadským potravinám nemění nic na tom, že si spotřebitel může vybrat, jestli si koupí český, kanadský či jiný výrobek.

8. Ohrožení přírody

V úmluvě CETA nenajdeme žádné záruky ochrany životního prostředí, ačkoliv s ní přichází hrozby masivního dolování nebo frakování.

Obě strany v rámci dohody CETA uznávají, že životní prostředí je jedním ze základních pilířů udržitelného rozvoje. V dohodě je jasně uvedeno, že Evropská unie a její členské země budou i nadále samy rozhodovat o vlastní úrovni ochrany životního prostředí. Na základě dohody CETA se není možné dovolávat rozšiřování těžebních činností či používání alternativních metod těžby jako je frakování. Tyto kompetence zůstávají nedotčeny.

V rámci CETA se naopak EU i Kanada zavázaly k podpoře vysoké úrovně ochrany životního prostředí. Při odstraňování překážek obchodu bude zvláštní pozornost věnována obchodu se zbožím a službami, které mají zvláštní význam pro zmírňování změny klimatu (např. využívají energii z obnovitelných zdrojů).



CETA obsahuje také závazek spolupráce v environmentálních otázkách, jako je ochrana biologické rozmanitosti, obnovitelná energie, energetická účinnost či řízení životního cyklu zboží a recyklace odpadů. Spolupráce bude probíhat především prostřednictvím sdílení informací a osvědčených postupů nebo v rámci výzkumných projektů a konferencí. Počítá se také se vstupem veřejnosti a dalších zúčastněných stran. Na provádění kapitoly k udržitelnému rozvoji bude dohlížet Výbor pro obchod a udržitelný rozvoj, který bude zároveň posuzovat dosažený pokrok.

9. Ohrožení zdravotní péče

Farmaceutický průmysl se snaží vymoci díky CETA prodloužení patentové ochrany léčiv, které by tím zásadně podražily.

S tvrzením, že CETA ohrozí zdravotní péči tím, že zásadně zdraží dostupné léky, nemůžeme souhlasit. Sjednaná dohoda naopak přibližuje kanadský systém ochrany práv k duševnímu vlastnictví v oblasti patentové ochrany farmaceutik tomu evropskému a odstraňuje tak dosavadní asymetrii mezi právními systémy obou stran. V praxi to znamená například posílení práv pro výrobce generických léků nebo zavedení obdobného systému dodatkových a ochranných osvědčení (SPC), který je uplatňován v EU, také na kanadském území.

10. Ohrožení transparentnosti

CETA byla vyjednávaná a finalizovaná za zavřenými dveřmi, avšak za aktivního působení korporátních lobbistů. Veřejný dohled byl výrazně omezen.

CETA byla vyjednávaná standardně jako jiné obchodní dohody, např. s Jižní Koreou, Peru nebo Kolumbií. Proběhly veřejné konzultace, byla zpracována dopadová studie a celý text je od ukončení vyjednávání v roce 2014 zveřejněn na stránkách Komise. Všechny dotčené subjekty vyjadřovaly své názory a obavy ohledně dopadů na občanskou společnost a hospodářské sektory. Komise úzce spolupracovala s členskými státy a členy Evropského parlamentu a poskytovala jim detailní informace z průběhu jednání s Kanadou. CETA bude navíc schvalována národními parlamenty ČS EU, kde bude možnost diskutovat obavy občanské společnosti. Domnívám se, že CETA dobrým příkladem, že lze vyjednat ambiciózní dohody, která nezasahují do našich standardů a neomezují právo regulovat.

11. Zadní vrátka pro TTIP

CETA umožní přibližně 42.000 amerických korporací žalovat evropské vlády prostřednictvím svých kanadských dceřiných společností. Schválení CETA by navíc bylo precedentem pro přijetí ještě gigantičtější obchodní úmluvy TTIP s USA.

CETA je komplexní obchodní dohodou usnadňující vzájemný obchod mezi EU a Kanadou. Společnosti, domáhající se ochrany v rámci CETA musí prokázat, že jsou založeny nebo organizovány podle práva stran CETA a vykonávají na jejich území podstatné obchodní aktivity, nebo jsou vlastněny osobami nebo společnostmi smluvních stran. To zajišťuje ochranu stran CETA před účelovými změnami sídla společností. Zároveň CETA obsahuje nový přístup EU k investiční ochraně garantující právo států na regulaci svého právního prostředí, prostředky obrany před neopodstatněnými žalobami a další pojistky před tím, aby státy nebyly účelově žalovány a CETA zneužívána k jiným účelům, než je podpora vzájemného obchodu mezi EU a Kanadou.

CETA po kapitolách

Obsah dohody CETA

Dohoda CETA má celkem 30 kapitol o cca 350 stranách. Text dohody doplňují detailní přílohy obsahující např. závazky stran pro přístup na trh zboží, služeb, veřejných zakázek, a další přílohy.

V zásadě je možné rozdělit dohodu na tři velké okruhy:

přístup na trh,
regulatorní spolupráce,
pravidla.



Tohoto dělení používáme pro přiblížení obsahu dohody. Kromě těchto tří větších celků CETA obsahuje preambuli, v níž jsou vytyčeny základní principy a motivace smluvních stran dohodu uzavřít. Preambuli doplňují níže uvedená horizontální ustanovení.

Jednotlivé kapitoly dle pilířů

Přístup na trh

Kapitola 2 – Národní zacházení a přístup zboží na trh

Na základě dohody dojde k liberalizaci obchodu se zbožím. EU a Kanada se dohodly na odstranění cel pro téměř všechno zboží od vstupu dohody v platnost nebo v rámci přechodných období ve výši 3, 5 nebo 7 let. Pro některé citlivé zemědělské produkty je zajištěno zvláštní zacházení či vynětí z celní liberalizace. V případě průmyslových produktů dojde k plnému odstranění cel u 100% tarifních položek, 99 % položek okamžitě a zbylé jedno procento po uplynutí přechodných období. Pokud jde o zemědělské produkty, nejdéle po 7 letech Kanada odstraní cla pro 91,7 % tarifních položek, EU odstraní cla u 93,8 % zemědělských položek, okamžikem vstupu v prozatímní provádění Kanada uvolní 90,9 % položek a EU 92,2 %. Díky celní liberalizaci dojde ke snížení nákladů pro vývozce, což přispěje k jejich konkurenceschopnosti. Pro spotřebitele to zas bude mít efekt v podobě nižších cen.

Kapitola 3 – Nápravná opatření v oblasti obchodu

Kapitola definuje podmínky a postupy pro přijetí nápravných opatření (antidumping, vyrovnávací cla, souhrnná ochranná opatření). Obě strany potvrzují závazky plynoucí z Antidumpingové dohody WTO a Dohody WTO o ochranných opatřeních.

Kapitola 7 – Subvence

EU a Kanada potvrdily své závazky plynoucí z Dohody WTO o subvencích a vyrovnávacích opatřeních. Obě strany se vzájemně budou pravidelně informovat o subvencích poskytnutých či zachovávaných na svém území. V případě možného negativního vlivu subvencí lze požádat o konzultace.

Kapitola 9 – Přeshraniční obchod se službami

V oblasti služeb je CETA nejkompaktnější mezinárodní obchodní smlouvou, kterou EU kdy sjednala. Obsahuje závazky na obou stranách týkající se eliminace diskriminačních opatření a množstevních omezení ve všech sektorech, a dále společná regulatorní ustanovení ke klíčovým sektorům, jako jsou finanční nebo telekomunikační služby. Součástí CETA je také komplexní seznam výhrad, který zajišťuje transparentnost ohledně existujících omezení uplatňovaných Kanadou, a to i na úrovni jednotlivých provincií.

CETA neobsahuje žádné závazky týkající se privatizace veřejných služeb. Naopak umožňuje vládám členských států EU svá případná rozhodnutí ohledně privatizace služeb v těchto sektorech změnit.

Kapitola 10 – Dočasný vstup a pobyt fyzických osob za účelem podnikání

Pro poskytování služeb formou dočasného vstupu fyzických osob CETA obsahuje ustanovení především pro převádění pracovníků v rámci společností, což usnadní aktivity evropských a kanadských odborníků a investorů. CETA zajišťuje dobu trvání tohoto převodu až tři roky a poprvé umožňuje, aby pracovníci v rámci převodu byli doprovázeni partnery a rodinou. Fyzické osoby, které poskytují služby jako tzv. dodavatelé smluvních služeb nebo nezávislí odborníci, mohou zůstat na území druhé strany po dobu 12 měsíců, oproti dosavadní šestiměsíční lhůtě.

Kapitola 11 – Vzájemné uznávání odborných kvalifikací

CETA vytváří rámec pro vzájemné uznávání odborných kvalifikací na celém území EU a Kanady a určuje obecné podmínky a zásady pro vyjednávání příslušných dohod u specifických profesí (architekti, právníci).

Kapitola 12 – Domácí regulace

CETA zahrnuje rozsáhlý soubor závazných principů, týkajících se domácí regulace a uplatňovaných procedur. Cílem je zajistit spravedlnost, rovné zacházení s místními dodavateli a transparentnost pro udělování licencí a kvalifikací.



Kapitola 13 – Finanční služby

V oblasti finančních služeb Kanada v dohodě CETA garantuje, že existující rámec nebude do budoucna restriktivní, pokud jde o přeshraniční poskytování pojištění, finančního zprostředkování, či služeb správy portfolia. Evropští investoři mohou nadále kontrolovat své investice v kanadských finančních institucích.

Kapitola 14 a 15 – Služby v mezinárodní námořní dopravě a Telekomunikace

Kanada souhlasila s další liberalizací bez přechodných období v klíčových sektorech, jako jsou poštovní a telekomunikační služby, či námořní doprava.

Kapitola 16 – Elektronický obchod

Elektronický obchod je jedním z moderních hnacích motorů hospodářského růstu a otevírá nové obchodní příležitosti v mnoha sektorech. Strany touto kapitolou potvrzují platnost pravidel WTO týkající se elektronického obchodu a shodují se na podpoře rozvoje vzájemného elektronického obchodu, a to především prostřednictvím zvýšené spolupráce – Dialog o elektronickém obchodu, čl. 16.6. CETA vylučuje zavedení cel ani jiných poplatků, obchod může pouze podléhat vnitrostátnímu zdanění. V listině závazků nejsou, pokud jde o elektronický obchod žádné zvláštní výjimky.

Kapitola 19 – Veřejné zakázky

CETA poprvé zajistí otevření kanadského trhu s veřejnými zakázkami také na úrovni provincií, teritorií a obcí pro zahraniční partnery, což je nad rámec závazků v rámci Dohody o vládních zakázkách či v rámci NAFTA. CETA tak odstraňuje dosavadní asymetrii mezi EU a Kanadou, kdy trh EU s veřejnými zakázkami byl již otevřený, a to i na sub-centrální úrovni. Zakázky nad prahovými hodnotami budou zveřejňovány v evropském systému TED, což podpoří i transparentnost zadávání těchto zakázek.

Regulatorní spolupráce

Kapitola 4 – Technické překážky obchodu

Tato kapitola vychází z Dohody WTO o technických překážkách obchodu a jejím cílem je posílit transparentnost a podpořit kontakty mezi EU a Kanadou v oblasti technické regulace. Kanada a EU umocní spolupráci mezi svými orgány, které mají na starost vytváření standardů, a mezi organizacemi, které se zabývají certifikací, testováním a akreditací. Součástí CETA je také protokol, který usnadní uznávání posuzování shody, to znamená, že evropské certifikační orgány budou moci provádět certifikaci pro kanadský trh podle kanadských technických předpisů a naopak. To zamezí dvojímu testování a sníží náklady na testování na získání certifikace produktů.

Kapitola 5 – Sanitární a fytosanitární opatření

Pro tuto kapitolu je východiskem Dohoda WTO o sanitárních a fytosanitárních opatřeních (dále jen „SPS“). Co se týče masa a masových produktů, je zajištěna oboustranně výhodná spolupráce v oblasti veterinární. Do CETA je vtažena stávající Veterinární dohoda a je doplněna i ustanoveními pro zdraví rostlin. Pro oblast rostlinného zdraví CETA ustanovuje procedury, které usnadní kanadský schvalovací proces pro rostliny, ovoce a zeleninu. Dojde tak k vytvoření předvídatelnějšího prostředí pro evropské exportéry. CETA nemění evropská ani kanadská pravidla v oblasti SPS – všechny produkty musí splňovat příslušné SPS standardy dovážející strany.

Kapitola 21 – Spolupráce v oblasti regulace

V rámci této kapitoly je stanoveno, že Kanada a EU budou spolupracovat v oblasti technických předpisů, norem, metrologie, postupů posuzování shody, dozoru nad trhem nebo sledování a vymáhání s cílem usnadňovat obchod mezi stranami, podporovat transparentní a účinné regulační postupy, zkvalitňovat prostředí pro inovace či zlepšit konkurenceschopnost průmyslu. CETA stanovuje zapojení stakeholderů do práce Fóra pro regulatorní spolupráci.

Kapitola 25 – Dvoustranné dialogy a spolupráce



CETA dává vzniknout dvoustranným dialogům k usnadnění spolupráce v otázkách společného zájmu, jako jsou biotechnologie, obchod s lesními produkty, suroviny, věda, technologie, výzkum a inovace. Kapitola stanovuje podmínky uspořádání těchto dialogů.

Pravidla

Kapitola 6 – Cla a usnadnění obchodu

CETA zjednoduší proclívání zboží a zajistí větší transparentnost v této oblasti. Cílem je usnadnit bilaterální obchod a snížit náklady pro dovozce a vývozce. Obě strany posílí spolupráci a výměnu informací mezi celními úřady. Ustanovení týkající se transparentnosti zajišťují, že budou zveřejňována rozhodnutí, legislativa, poplatky vztahující se na dovoz a vývoz zboží a bude možné komentovat nové celní iniciativy před jejich přijetím.

Kapitola 8 – Investice

Za účelem zlepšení investičního prostředí obě smluvní strany souhlasily se základními zásadami zacházení se zahraničními investory, např. se zákazem diskriminace zahraničních investorů či neukládáním nových omezení na zahraniční vlastnictví. CETA zajistí vysokou úroveň ochrany investorů, současně ale zachovává právo vlád na regulaci a bude sledovat cíle veřejné politiky v oblasti ochrany zdraví, bezpečnosti a životního prostředí.

Pokud jde o řešení sporů mezi investorem a státem, CETA obsahuje nový přístup EU s cílem zajistit spravedlivější, transparentnější a institucionalizovaný systém. CETA vytváří systém investičního soudu, který se skládá z prvoinstančního tribunálu a odvolacího tribunálu, jejichž členové vybraní smluvními stranami musí splňovat vysoké kvalifikační požadavky a dodržovat přísná etická pravidla vylučující střet zájmů. Současně mechanismus obsahuje pojistky proti možnému zneužití systému a neopodstatněným žalobám. Posílena bude také transparentnost s tím, že všechny příslušné dokumenty budou zveřejňovány a také slyšení budou veřejná. Systém investiční ochrany a řešení sporů v CETA nahradí existující platnou bilaterální Dohodu mezi ČR a Kanadou o podpoře a ochraně investic z roku 2012.

Kapitola 17 – Politika hospodářské soutěže

Případné porušování pravidel volné hospodářské soutěže by mohlo mít výrazně negativní efekt na obecně pozitivní dopady liberalizace obchodu. Proto se obě strany dohody zavazují k přijetí takových opatření, která zabrání obchodním postupům narušujícím hospodářskou soutěž. Kapitola také uvádí stávající legislativní rámce, které upravují hospodářskou soutěž v Kanadě a EU.

Kapitola 18 – Státní podniky, monopoly a podniky, kterým byla přiznána zvláštní práva nebo výsady

Kapitola definuje základní pojmy a stanovuje, že každá strana dohody zajistí, aby příslušný subjekt přiznal nediskriminační zacházení při nákupu nebo prodeji zboží a služeb a aby jednal v souladu s obchodními úvahami při nákupu nebo prodeji.

Kapitola 20 – Duševní vlastnictví

Ustanovení této kapitoly vychází z Dohody WTO o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví (TRIPS). CETA obsahuje ustanovení k autorskému právu a ochranným známkám, jedním z hlavních výsledků je však zahrnutí práv duševního vlastnictví pro farmaceutika, kdy úroveň ochrany v této oblasti byla do této doby asymetrická mezi EU a Kanadou.

Chráněna budou také označení vysoce kvalitních evropských zemědělských produktů skrze právní ochranu zeměpisných označení (dále jen „GIs“). Všechny produkty, které EU navrhla, tak budou mít srovnatelnou úroveň ochrany s tím, co nabízí evropské zákony. Zároveň je otevřena možnost přidat na seznam ochrany dodatečně další GIs v budoucnu. U českých produktů se jedná o „České pivo“ a „Žatecký chmel“.

Kapitoly 22 až 24 – Obchod a udržitelný rozvoj, Obchod a práce, Obchod a životní prostředí

Ustanovení těchto částí definují a upřesňují vazbu obchodu a udržitelného rozvoje v širokém pojetí, tj. nejen environmentálním, ale i ekonomicko-sociálním a pracovním právním. CETA obsahuje závazky vůči mezinárodním standardům a dohodám; ochranu práva obou stran regulovat oblast pracovních podmínek a životního prostředí; garanci, že pracovní standardy a standardy životního prostředí nebudou zneužity v rámci obchodu; závazek podpořit udržitelné využití přírodních zdrojů; podporu společenské odpovědnosti firem;



zapojení občanské společnosti do dohledu nad implementací příslušných ustanovení; v případě sporu procesy založené na veřejné konzultaci.

Kapitola 27 – Transparentnost

Hlavním cílem této kapitoly je obecné nastavení mechanismů transparentnosti tak, aby všechny právní předpisy a další pro tuto dohodu podstatné regulační informace byly zveřejněné a snadno dostupné všem zainteresovaným osobám. Kapitola stanovuje také podmínky správního řízení, přezkumu a odvolání. Soudy každé strany by měly být nezávislé na úřadu nebo orgánu pověřeném vymáháním správních předpisů a neměly by mít žádný podstatný zájem na výsledku řízení.

Horizontální ustanovení

Kapitola 1 – Obecné definice a úvodní ustanovení

Dohoda vytváří oblast volného obchodu mezi smluvními partnery. Cílem dohody je liberalizovat a zjednodušit vzájemný obchod zbožím a službami, liberalizovat trh s veřejnými zakázkami, účinně chránit práva k duševnímu vlastnictví, odstraňovat veškeré překážky obchodu, podporovat hospodářskou soutěž a zahraniční investice, a to při respektování cílů udržitelného rozvoje.

Kapitola 26 – Administrativní a institucionální ustanovení

Strany se dohodly na zřízení Smíšeného výboru CETA tvořeného zástupci smluvních stran, který bude odpovídat za provádění dohody CETA, a na zřízení specializovaných výborů pro jednotlivé oblasti. Kapitola uvádí, jak Smíšený výbor rozhoduje a jak bude probíhat sdílení informací. Dále zavazuje strany k vytvoření kontaktního místa CETA.

Kapitola 28 – Výjimky

Kapitola definuje výjimky, které jsou standardně součástí dohod o volném obchodu. Tyto výjimky poskytují smluvním stranám dostatečný prostor pro zajištění flexibilní aplikace závazků plynoucích z dohody. Jde o obecné výjimky, které zachovávají právo na regulaci v případě ochrany veřejné bezpečnosti, veřejných mravů nebo pro udržení veřejného pořádku, v případě ochrany života nebo zdraví lidí, zvířat a rostlin, v oblasti bezpečnosti a v případě ochrany před klamavými praktikami a ochrany soukromí jednotlivců. Dále se výjimky v podobě dočasných ochranných opatření týkají pohybu kapitálu a plateb ve výjimečných situacích, výběru daní, zveřejňování informací a kultury.

Kapitola 29 – Řešení sporů

Systém řešení sporů mezi smluvními stranami přichází v úvahu jako poslední možnost poté, co obě smluvní strany nedokážou vyřešit neshody související s interpretací a implementací ustanovení dohody CETA jinými smírnými prostředky (konzultací, zprostředkováním). Strany pak mohou požádat o ustanovení rozhodčího panelu, který bude tvořen nezávislými experty.

Kapitola 30 – Závěrečná ustanovení

Závěrečná ustanovení dávají možnost ke změnám dohody CETA za příslušných podmínek. Dále je v této kapitole zakotvena povinnost vyměňovat si po dobu deseti let ode dne vstupu dohody v platnost čtvrtletní údaje týkající se obchodu se zbožím. Kapitola také obsahuje ustanovení, podle kterých smluvní strany povedou konzultace s cílem usnadnit pohyb kapitálu. Dále kapitola sděluje, že ustanovení dohody CETA nedávají osobám jiná práva než ta, která byla založena podle mezinárodního práva veřejného. Nakonec je zde část věnovaná vstupu dohody v platnost, prozatímnímu provádění, ukončení a pozastavení dohody nebo začlenění jiných stávajících dohod.

Dohoda CETA, jejíž předběžné provádění bylo zahájeno 21. září 2017, otevírá kanadský trh veřejných zakázek evropským společnostem, což je bezesporu velká příležitost i pro české subjekty. Méně už se hovoří o tom, jak a k jakým informacím je možné se dostat – tyto informace proto nabízíme v tomto článku, včetně ilustrativního návodu, jak se dostat k informacím o veřejných zakázkách v provincii Ontario.

Odhaduje se, že veřejné zakázky tvoří až 12% kanadského HDP, což je bezesporu velmi zajímavá obchodní příležitost. Nabízejí se zakázky vypisované jak kanadskou vládou, tak jednotlivými provinciemi, městy a dalšími



vybranými veřejnými subjekty, mezi které patří například Canadian Space Agency (informace o dalších podmínkách, minimální velikost zakázky a subjektech, na které se CETA vztahuje, jsou dostupné [zde](#)), přičemž provinční zakázky u velkých provincií, jako je například Ontario, které tvoří více než třetinu kanadského HDP, či Québec, nabízejí také zajímavé možnosti.

Klíčovou otázkou tedy jak, jak se dostat k bližším informacím. CETA předpokládá, že bude vytvořen jednotný portál pro přístup ke všem údajům o vypisovaných veřejných zakázkách – to je ovšem otázka dalších 5 lety. Prozatím je třeba hledat v jednotlivých kanadských zdrojích, jejichž základní přehled nabízíme níže.

Federální úroveň:

Federální vláda zveřejňuje všechny zakázky na vládním webu Buyandsell. Tato stránka umožňuje vyhledávání v několika kategoriích, jako jsou služby, zboží, stavební práce. Umožňuje také nastavit vyhledávání podle konkrétního odvětví, stejně jako podle provincií, ve kterých má být zakázka realizována.

Provinční úroveň:

Na provinční úrovni se často informace dávají na webové stránky provincií (odkaz – Příloha 2), například informace o tendrech vypisovaných provincií Ontario lze nalézt [zde](#) (odkaz). Pro ilustraci je možné nalézt [zde](#) (odkaz – Příloha 1) informace a návod na to, jak nalézt bližší údaje o jednotlivých zakázkách a zadávací dokumentaci.

Většina provincií navíc zveřejňuje informace na dalších známých stránkách, jako například MERX (detaily níže), jediná provincie Manitoba pak využívá pouze MERX. V některých případech mohou být části portálu zpoplatněné, případně může být zpoplatněné samotné elektronické podání nabídky.

Další zdroje informací:

Naprostá většina veřejných zakázek je dostupná v soukromém systému společnosti MERX. Některé společnosti (jako například Toronto Transit Commission) dávají vše výhradně na vybrané webové stránky, jako například právě MERX, a na svých stránkách uveřejňují pouze základní informace. Za zmínku stojí, že do systému zadávají své veřejné zakázky i soukromé subjekty, jako například Bank of Montreal.

MERX funguje tak, že je možné se do systému zaregistrovat zdarma, přístup ke všem dokumentům a funkcionalitám je možné získat buď na základě pravidelné měsíční platby (20.95 CAD nebo jednorázové platby za zakázku ve výši přibližně 50 dolarů). Zakázky vždy obsahují informace o pověřené osobě a odkaz na dokumentaci ke stažení (v případě zaplacení platby).

Doplňující informace: Je třeba mít na paměti, že zdarma jsou často jen základní informace o tendru a bližší údaje jsou placené (to platí např. pro ontarijský systém či pro MERX). Zároveň je možné si po bezplatné registraci nastavit profil tak, aby zájemcům chodily na mail pravidelné informace ve vybraných odvětvích. Je také možné využít obecné informace o provinčních či federálních tendrech na MERX a v případě, že půjde o správný typ zakázky, nalézt poté stejné informace na webových portálech federální vlády či provincií. MERX je nicméně nejefektivnější agregátor celkové nabídky. Vzhledem k tomu, že je to ale kanadský portál, je třeba si zároveň ověřit, že jde o otevřený tendr, který je českým subjektům přístupný.

V případě zájmu o bližší informace je možné se obracet na české zastupitelské úřady v Kanadě, Velvyslanectví ČR v Ottawě a Generální konzulát ČR Torontu, nebo na zahraniční kancelář CzechTrade v Calgary.

Po dokončení parlamentních procedur v polovině září, stvrdil prezident republiky Miloš Zeman 11. října 2017 ratifikaci Komplexní hospodářské a obchodní dohody mezi EU a Kanadou (CETA). Jeho podpisem ratifikačních listin se Česká republika připojila k pěti unijním zemím, které již dokončily své interní procedury.

Ratifikace CETA národními parlamenty je předpokladem pro definitivní vstup v platnost celé dohody. Ten nastane, jakmile všechny členské státy EU tyto procedury dokončí a Rada následně vydá rozhodnutí o uzavření dohody.

Postup ratifikace v členských státech je možné sledovat [zde](http://www.consilium.europa.eu/en/documents-publications/treaties-agreements/agreement/?id=2016017&DocLanguage=en): <http://www.consilium.europa.eu/en/documents-publications/treaties-agreements/agreement/?id=2016017&DocLanguage=en>



Jelikož tento proces zpravidla trvá minimálně dva roky, dohodly se EU a Kanada, že CETA bude prozatímně prováděna v částech, které spadají do výlučné kompetence EU. Jde o více než 95 % všech ustanovení této dohody. Termín zahájení prozatímního provádění byl stanoven na 21. září 2017.

Od tohoto data tak došlo k zásadnímu zjednodušení obchodování s Kanadou. Ze dne na den bylo odstraněno 98 % veškerých cel a zjednodušeny celní procedury. Významně se otevřela příležitost poskytovat služby na kanadském trhu a zjednodušena byla pravidla pro vysílání zaměstnanců nebo vstup investorů. Kanada také zásadně otevírá svůj trh veřejných zakázek. Společně budou regulátoři obou stran pracovat na dalším odstraňování netarifních překážek, zejména na uznatelnosti certifikátů a inspekci v sektorech jako strojírenství či elektrotechnika.

V případě dalších dotazů, co CETA přináší pro Vaše podnikání a jak se změnila pravidla obchodu, využijte prosím kontaktní formulář.

Prozatímní provádění dohody CETA zahájeno

Dne 21. září 2017 bylo po společné domluvě Evropské unie a Kanady zahájeno prozatímní provádění Komplexní hospodářské a obchodní dohody (CETA). Podniky tak mohou využívat většinu dohody a využít tak příležitosti, které dohoda CETA nabízí.

Evropská unie a Kanada spuštěním prozatímního provádění umožňují čerpat výhody ještě před dokončení ratifikačního procesu. Obě strany symetricky budou provádět asi 95 % celé dohody. Jaké překážky budou tímto odstraněny konkrétně? Zde najdete jen příklady změn, které 21. zářím v obchodování mezi EU a Kanadou nastanou:

Dojde k okamžitému odstranění 98 % cel a celních překážek. To znamená např. snížení dovozní ceny javorového sirupu o 8% clo nebo snížení vývozní ceny elektrických lokomotiv o 9,5 %.

Otevření trhů s veřejnými zakázkami, trhů v hodnotě až 15 % HDP našich ekonomik.

Poskytovatelé služeb budou moci na našich trzích bez diskriminace ve prospěch těch domácích a uvolnění se dočkala také pravidla pobytu pro vyslané zaměstnance, jejich rodiny, poskytovatele poprodejních či servisních služeb a investorů.

Sjednocena díky CETA jsou také pravidla pro investování a ochrana těchto investic bude po dokončení ratifikačního procesu ve všech členských státech EU zaručena progresivním systémem investičního soudu.

CETA také stvrzuje snahu EU a Kanady odstraňovat netarifní překážky a spolupracovat v oblastech společného zájmu při vytváření pravidel a regulací dopadající na obchod, konkrétně budování systému uznávání certifikátů posuzování shody.

Prozatímně prováděna bude dohoda do té doby, než bude dokončen ratifikační proces ve všech členských státech Evropské unie. V České republice byly dokončeny parlamentní procedury, které jsou nutné k ratifikaci dohody. Poslanecká sněmovna i Senát s ratifikací vydaly souhlas, a nyní bude předložena dohoda CETA prezidentu republiky.

21. září je dalším z důležitých milníků v osmiletém procesu od otevření vyjednávání, tentokrát s přímými pozitivními dopady na podniky. Ministerstvo průmyslu a obchodu ČR, jako gestor dohody CETA, přivítá jakékoliv podněty a dotazy, které nás k tomuto cíli přiblíží. Využijte k tomu, prosím, kontaktní formulář v kapitole 10 této stránky.

Evropský parlament dal zelenou obchodní dohodě s Kanadou

Evropský parlament dne 15. února vyjádřil souhlas s Komplexní hospodářskou a obchodní dohodou mezi EU a Kanadou (CETA). Tímto krokem se otevírá cesta k zahájení prozatímního provádění, jakmile bude schválen také kanadskou stranou. Poslanci očekávají, že se tak stane již 1. dubna.

Dohoda CETA, dosud nejambicióznější dohoda o volném obchodu, byla schválena většinou 408 poslanců Evropského parlamentu, proti hlasovalo 254 poslanců a 33 se hlasování zdrželo. Podporu získala zejména ve frakcích Evropské lidové strany, Aliance liberálů a demokratů a Evropská konzervativní a reformní skupina, naopak rozdělena zůstala frakce Socialistů a demokratů a proti byli zbývající frakce.

Evropský parlament také souhlasil s Dohodou o strategickém partnerství mezi EU a Kanadou. Nyní se očekává hlasování v kanadském parlamentu, aby dohoda mohla vstoupit v prozatímní uplatňování a podniky mohly začít čerpat výhody a příležitosti, které CETA přináší.



To znamená, že v řádu měsíců budou moci firmy využít v praxi odhadem asi 90% dohody. Zbývající části (např. investiční ochrana, přístup na trh investic pro portfoliové investice, ustanovení Investičního soudního systému a vybraná ustanovení finančních služeb a zdanění) vstoupí v platnost až po ratifikaci všemi národními parlamenty členských států EU.

V České republice byla dohoda CETA předložena oběma komorám Parlamentu v prosinci 2016 a očekává se, že ratifikace bude ukončena během 1. pol. 2017.

Dohoda CETA byla podepsána

Dne 30. října 2016 byla slavnostně podepsána Komplexní hospodářská a obchodní dohoda mezi Kanadou na jedné straně a EU a jejími členskými státy na straně druhé (CETA). Na nedělním summitu EU-Kanada tak za EU učinili předseda Evropské rady D. Tusk, předseda Evropské komise J.-C. Juncker a premiér předsednické země R. Fico (SK) a za Kanadu svůj podpis připojil premiér J. Trudeau.

Poté, co se belgickým politikům podařilo najít kompromisní řešení, a odstranit tak pochybnosti a obavy regionu Valonska z negativních dopadů CETA, federální vláda Belgie, a tím i celá EU, mohla dát dohodě CETA zelenou. Po složitých vyjednáváních tak konečně Rada 28. října jednomyslně přijala rozhodnutí o podpisu a předběžném provádění dohody, a mohl se tak konat odložený summit.

"CETA je skvělá dohoda, která otevírá nové příležitosti spolupráce EU a Kanady. Jsem rád, že se nakonec podařilo přesvědčit o jejích přínosech i poslední skeptiky," uvedl ministr průmyslu a obchodu Jan Mládek. CETA slibuje odstranění jak tarifních, tak netarifních překážek obchodu, se kterými se firmy při expanzi na kanadský trh potýkají. Díky odstranění všech cel na průmyslové zboží uspoří evropští výrobci až 470 milionů eur ročně. Významným přínosem bude také otevření trhu s veřejnými zakázkami, a to nejen s federálními, ale také provinciálními a městskými, které samy o sobě představují až 7 % kanadského HDP. Díky dohodě CETA se evropským podnikům otevře také trh se službami, zjednodušeno bude vysílání zaměstnanců a uznávání kvalifikace kanadskými úřady.

Strany dohody vnímají, že debata okolo dopadů globalizace o obchodní politiky je v poslední době velmi aktuální. Aby nebylo pochyb o tom, že dohoda CETA neobsahuje nic, co by mohlo zavadat obavy z negativních dopadů na EU i Kanadu, doprovodily dohodu dokumentem, který bude sloužit jako nástroj pro interpretaci jednotlivých ustanovení dohody pro případné budoucí spory. Tento dokument reflektuje jen to, co skutečně dohoda CETA obsahuje a vyvrací neopodstatněné obavy veřejnosti. "Skutečně není důvod obávat se ohrožení demokratických principů. EU i Kanada si zachovávají plné právo na regulaci v zájmu svých občanů. Dovážené zboží musí respektovat všechny platné požadavky v zemi, kam směřuje, tedy včetně principu předběžné opatrnosti na straně EU. Regulatorní spolupráce je dobrovolná a naopak přinese širší diskuse s odbornou veřejností, aniž by byly dotčeny legislativní postupy a svrchovanost parlamentů," dodává ministr Jan Mládek k výkladu CETA.

Nyní čeká EU i Kanadu spuštění ratifikačního procesu, tedy předložení dohody k souhlasu našim parlamentům. Na straně EU se jedná nejen o souhlas Evropského parlamentu, ale také o ratifikaci všemi národními parlamenty. K tomu bude třeba nejméně dva roky. Proto se smluvní strany dohodly, že než dohoda vstoupí v definitivní platnost, bude prováděna prozatímně s výjimkou několika málo oblastí (zejména investiční ochrana a mechanismus řešení sporů, provázané části kapitoly o finančních službách, aj.). Tím budou moci naše firmy čerpat přínosy z dohody CETA co nejdříve. Zahájení předběžného provádění bude možné poté, co s CETA vysloví souhlas Evropský parlament a kanadský parlament přijme příslušnou prováděcí legislativu, tedy zřejmě v prvním kvartále roku 2017.

Co je (CETA)?

Komplexní hospodářská a obchodní dohoda (CETA) je moderní a ambiciózní dohodou o volném obchodu mezi EU a jejími členskými státy a Kanadou. Jejím hlavním cílem je posílit vzájemné obchodní vazby a nabídnout evropským podnikům lepší obchodní příležitosti v Kanadě. CETA tak bude impulzem pro ekonomický růst a tvorbu pracovních míst.

CETA usnadní obchodování s Kanadou díky odstranění tarifních i netarifních překážek.

Hlavní úspěchy dohody jsou:



téměř úplné odstranění cel a celních překážek (98,6 % kanadských a 98,7 % evropských)
nalezení kompromisu ohledně pravidel původu
odstranění bariér obchodu a spolupráce v oblasti regulace ve vybraných sektorech
otevření trhu s veřejnými zakázkami a trhu služeb
posílení ochrany investorů a investic a mechanismus řešení sporů
úprava zeměpisných označení a další ochrana duševních práv

CETA představuje příležitost nastavit vysoké standardy takového mezinárodního obchodu, který bude v zájmu a ku prospěch občanů a životního prostředí. CETA obsahuje záruky, že prospěch z obchodu nebude na úkor společně sdílených hodnot demokratického procesu, ochrany zdraví a bezpečnosti spotřebitelů či standardů životního prostředí. Tyto klíčové principy sdílené oběma smluvními stranami byly vtěleny také k připojenému Společnému výkladovému nástroji dohody CETA.

<http://www.businessinfo.cz/cs/clanky/obchodni-dohoda-mezi-eu-a-kanadou-ceta-61835.html>

Českou cenu za architekturu letos získalo podzemní muzeum

Téma: Česká komora architektů
29.11.2017 denik.cz Strana 0 Stavba
Redakce

Porota se shodla jednohlasně. Archeopark Pavlov se stal hlavním vítězem 2. ročníku České ceny za architekturu, která byla vyhlášena v pondělí večer na slavnostním galavečeru v Praze.

Autoři vítězného projektu Radko Květ a Pavel Pijáček s týmem spolupracovníků řešili umístění historického muzea přímo v lokalitě významného archeologického naleziště, kde se rozkládalo sídliště z období mladého paleolitu. Objekt muzea se skrývá čtyři metry pod povrchem v terénní vlně, v místech, která už archeologové zcela probádali. V místě stavby v minulosti badatelé našli sošku venuše z Pavlova z mamutoviny.

Do exteriéru vystupují prosvětlovací věže, nálevkovitě tvarovaný vstup a výhledy na scenerii Pavlovských vrchů a vodní nádrž Nové Mlýny. Stavba má evokovat plasticky tvarované jeskynní prostory. Přímo do expozice tvůrci zakomponovali např. naleziště mamutích kostí.

Porota se na vítězi shodla jednohlasně. Archeopark Pavlov je podle ní „významný v mezinárodním měřítku, a přitom silně rezonuje i v lokálním prostředí. Návrh vystihuje zároveň krajinu i historii místa. Budova doslova ponechává prostor krajině tím, že se schovává pod zem, a současně ji obohacuje artefakty, které navazují dialog se širším okolím.“

Porotci ocenili také kvalitu provedení i volbu materiálů. „Tento projekt je působivý svým bezvadným provedením a s péčí vybranými a použitými materiály, jako je pohledový beton lité do bednění z přírodního dřeva použitý v podzemí a naopak probarvený lité beton s vápencovým kamenivem uplatněný v nadzemní části,“ zdůraznili.

Čestné ocenění Finalista České ceny za architekturu 2017 získalo kromě vítězné realizace pět dalších různorodých prací:

Dům v cihlové zahradě (Jan Proksa, Architekt, 2016)

Galerie nábytku (CHYBIK+KRISTOF Architects & Urban Designers, 2016)

Chata u jezera (FAM Architekti, 2014)

Komunitní centrum Máj (SLLA Architects, 2014)

Javornická palírna (ADR, 2016)

<https://www.denik.cz/stavba/ceskou-cenu-za-architekturu-letos-ziskalo-podzemni-muzeum-20171129.html>



Česká cena za architekturu

Téma: Česká komora architektů
28.11.2017 19:00 ČT 1 Zpráva

Daniela PÍSAŘOVICOVÁ, moderátorka

Česká cena za architekturu letos míří na jižní Moravu. Konkrétně pro strůjce Archeoparku Pavlov na Břeclavsku. Představují se tam unikátní místní nálezy ze starší doby kamenné. Na místě je redaktorka Barbora Blažková. Barboro, proč porotci vybrali právě Archeopark jako vítěznou stavbu?

Barbora BLAŽKOVÁ, redaktorka ČT

Podle mezinárodních porotců jde opravdu o moderní architektonickou stavbu, která je zároveň velice citlivě zasazená do místní krajiny. Jsou z ní nad zemí vidět pouze betonové světlíky, které hlavně přes den tedy připomínají okolní vápencové skály. A tudíž do krajiny nijak nezasahují, nenarušují ji, ale naopak ji spíš podle porotců dotváří. Co se týče těch světlíků, tak ty jsou momentálně tím jediným, co můžou lidé při návštěvě muzea vidět, protože v zimních měsících je Archeopark zavřený. Ty historické skvosty si tedy budou moct lidé opět prohlédnout zase až příští rok v březnu. Velké vzdušné prostory, které se nacházejí až 4 metry pod zemí, tak vypadá Archeopark v Pavlově zevnitř. Některé nálezy tady lidé můžou obdivovat přesně v místech, kde je archeologové před lety našli.

Zuzana HAVLICKÁ, kurátorka, Archeopark Pavlov

Toto je právě jedno z těch míst. Je to archeologické naleziště, které bylo odkryto před samotnou tou výstavbou Archeoparku a kromě ostatků mamuta zde můžeme vidět i ostatky koně nebo soba.

Barbora BLAŽKOVÁ, redaktorka
Lucie KORCOVÁ, redaktorka
redaktorka

A právě propojení historických exponátů a moderní architektury byl jeden z důvodů, proč Archeopark vyhrál.

osoba

Držitelem hlavní ceny České ceny za architekturu 2017 se stává dílo Archeopark Pavlov.

Pavel PIJÁČEK, architekt

Složitost toho projektu byla v tom, že se nacházíme vlastně na území národní kulturní památky, nálezová vrstva byla těch 4,5 až 5 metrů pod terénem. Takže my jsme se museli přizpůsobit tomuto zadání.

Barbora BLAŽKOVÁ, redaktorka
Lucie KORCOVÁ, redaktorka
redaktorka

Podobně se krajině přizpůsobila i chata u jezera. Další oceněný projekt, tentokrát autorů Pavla Nasadila a Jana Horkého. Celou stavbu navrhli tak, aby co nejlépe zapadla do prostředí borovicového lesa, ve kterém stojí. Interiéry proto obložili smrkovým dřevem a barva podlahy připomíná barvou písčité břeh. Porotu ovšem nejvíce zaujalo velké otevírací okno, které umožňuje výhled na Máchovo jezero a připomíná tak zarámovaný obraz.

Jiří OPLATEK, porotce

A všechno ostatní je podřízeno tomuto záměru a je vyjádřeno naprosto minimalistickými prostředky.

Barbora BLAŽKOVÁ, redaktorka
Lucie KORCOVÁ, redaktorka



redaktorka

Jestli se záměr podařil, to budou moct lidé posoudit sami. Všechny oceněné i nominované projekty budou do konce ledna vystavené v pražské Galerii Jaroslava Fragnera. Barbora Blažková a Lucie Korcová, Česká televize.

V autobuse s porotou

Téma: Česká komora architektů

4.12.2017 Respekt Strana 52 Kultura - architektura

KAROLÍNA VRÁNKOVÁ

Česká cena za architekturu ukázala, jak nás vidí cizinci

Není to až moc efektní, samoučelné? Nenechali jsme se svést? Postarší zelená karosa, která opouští jihomoravskou vesnici Pavlov, na to sice nevypadá, ale její cestující už brzy po ránu vedou vážnou debatu. Sedí tu sedm porotců České ceny za architekturu, právě si prohlédli Archeopark Pavlov a zvažují, jestli mu udělí hlavní cenu. Konečné rozhodnutí bylo ano, padlo ovšem až na konci dlouhého dne po půlnoci, na úplný závěr pobytu jury v Česku.

Tři zářijové dny jezdila mezinárodní porota po Čechách a Moravě, její členové prohlíželi nové stavby, debatovali. Postřehy z viděného byly různé, ale v jednom se shodli: průměrná česká produkce není oslnivá. Architekt Matija Bevk ji označil jako generickou – míněno odvozenou, bez vlastní silné identity. Podobnou prý vidí v rodném Slovinsku. „Občas se ale objeví skvělý originální nápad,“ říká. V tom je česká scéna zajímavá – překvapení může čekat kdekoli. A cílem téhle cesty bylo objevit je.

Najeli při ní stovky kilometrů: od Rokycan přes České Budějovice, od jižní Moravy po Máchovo jezero. A vybrali z širší nominace celkem šest finalistů, většinou mimo města. Navštívili i stavby v Praze, nicméně z nich se do finále nedostal ani jeden projekt. „Praha je známá svou krásou – ale nenašli jsme tu nic, co by té tradici odpovídalo,“ vysvětlovala předsedkyně poroty, nizozemská architektka Marianne Loof. Porotkyně Doris Wälchli ze Švýcarska dodává další příčinu: „Money, money, money.“ Peníze, peníze, peníze; především na bytové výstavbě v Praze je prý vidět, že to je její hlavní motor.

V cihlové zahradě Zářijové pondělí, pozdní odpoledne. Porota je na cestách už druhý den, zelená karosa, o níž se tu často vtipkuje jako o „retro“ nebo „vintage busu“, se třese a trochu bloudí, nicméně postupně ukrajuje kilometry. Jede směr archeopark, to je favorit, cestou je však naplánovaná ještě jedna zastávka, práce mladého architekta, o níž se toho moc neví. Autobus brzdí ve vinařské vesnici Prušánky, k nelibosti místních přímo na zastávce pravidelné linky. A k tomu z něj začali vystupovat cizinci, architekti z pěti zemí: Nizozemska, Polska, Slovinska, Slovenska a Švýcarska.

Do Prušánek přijeli za cihlovým domem, který podle fotografií sliboval až zenovou čistotu a jednoduchost. Podél hlavní ulice ale vidí jen realitu moravské dědiny – venkovské domy upravené s větší či menší mírou kutilství. Teprve když se projde průjezdem jednoho z nich do dvora, objeví se „dům v cihlové zahradě“ od architekta Jana Proksy. Nízká stavba pečlivě vyskládaná z cihel, ze stejného materiálu je i dlažba kolem a sousední zeď.

Trochu to připomíná kůlnu a trochu japonskou zahradu, je v tom až archaický řád, na venkovském dvorku by takové zjevení člověk nečekal – i architekti se dívají a zvědavost je postrkuje dovnitř. Také interiér je minimalistický, kuchyň s velkým stolem a lavicí, ložnice, kde není o moc víc než bíle povlečená postel. Překvapení je i to, kdo tenhle asketický prostor obývá: Emilie Proksová, maminka architekta, už s moravskou pohostinností nese koláče a slívy a nalévá burčák.

Je to neobvyklá domácnost, ovšem ani návštěva se nechová zrovna standardně – architekti se rozprchnou po dvorku, zkoumají spáry a okapy a nakukují do koupelny. Vypytávají se, z čeho je povrch stěn – jsou pokryté hrubým štukem, stejně jako dveře a vestavěný nábytek, což dodává prostoru celistvost. Zajímá je, kde obyvatelka sedí a kde odpočívá. Protože s porotou přijeli i filmaři, kteří všechny domy točí, nad dvorek se s vrčením vznese dron.

Někteří architekti se zdvořile vyzuli, otevřenými francouzskými okny za chvíli zase vycházejí v ponožkách na dvorek. Také nizozemský krajinný architekt Eelco Hooftman, pro nějž je tenhle dům jedním z favoritů. „To propojení vnitřku domu s vnějškem je velmi harmonické,“ uvažuje. K pocitu harmonie přispívá i obyčejná venkovská zahrada s jabloněmi a zeleninou, která navazuje na cihlový dvorek.

Zároveň si všímá, že je tu dotažený každý detail včetně zařízení, moc prostoru pro improvizaci nezbývá. „Je to až trochu obsesivní,“ uvažuje. Paní Proksová, povoláním dětská lékařka, s tím prý problém nemá; možná



i proto, že sama má ráda jednoduchost, možná proto, že se jedná o první dokončenou realizaci jejího syna. Atmosféra je přátelská, za chvíli je však káva vypita, koláčky snědeny, je čas jet.

Póza, nebo koncept

Tahle návštěva porotce přesvědčila. Dům v cihlové zahradě byl zařazen mezi finalisty České ceny za architekturu.

Celkem se do soutěže přihlásilo 249 projektů, 42 postoupilo mezi nominované, porotci jich osobně navštívili zhruba dvacítka za ohlasu místních. V kostele v Sazovicích na ně čekaly ženy, které na kostel samy pořádaly sbírku. Na nové návsi v Bílovicích nad Svitavou děti vítaly mezinárodní jury výkřiky: „Hele, Američani.“

Kromě cihlového domu postoupily do finále nakonec ještě dvě venkovské stavby: rekonstrukce stavení a dostavba pálenice v Javornici poblíž Vlachova Březí (ateliér ADR) a chata s dřevěnou fasádou přímo na břehu Máchova jezera (FAM Architekti). „Klidné, zasazené do přírodního rámce, trochu romantické,“ hledala společné znaky Doris Wälchli. „Tyhle malé věci byly pro mě to nejsilnější z české architektury,“ říká.

V Brně zastavil autobus u showroomu prodejce nábytku MY DVA od ateliéru Chybík + Křištof. Byla to původně panelová kostka u silnice na brněnském sídlišti Vínohrady. Architekti jí udělali efektní fasádu z plastových židlí. I tenhle projekt byl jeden z těch, o nichž se hodně debatovalo a který rozdělil mezinárodní osazenstvo autobusu: je to jen póza a vtip, nebo silný koncept? „Je to vtip, ale dobrý vtip,“ shrnula to Marianne Loof coby způsob, jak přinést na sídliště trochu zábavy.

Právě stavby s „přidanou hodnotou pro svůj kontext“ porotci hledali: další bylo komunitní centrum Máj v Českých Budějovicích, kterému se daří oživit a zlidštit tamní poměry. A pak tu byl poslední finalista, Archeopark Pavlov. Do země zapuštěná betonová jeskyně tvoří scénu pro památky, jež po sobě na svazích Pálavy nechali lovci mamutů.

Nad zem vystupují pouze betonové světlíky, které mají připomínat pavlovské skály – a o jejichž efektních, nepravidelných tvarech porota vedla největší debatu.

Kdo bude vítěz, bylo nejisté. Archeopark Pavlov nakonec Českou cenu za architekturu získal. Podle oficiálního hodnocení poroty se jedná o projekt „významný z mezinárodního hlediska“, který má i „značný lokální ohlas“. Ceny byly slavnostně předány minulý týden, karosa čeká v garáži.

Architektura ZN. ČESKÁ KVALITA

Téma: Česká komora architektů

6.12.2017 Doma DNES Strana 6 Inspirace

Filip Grygera

K titulku by se ještě mohlo dodat: garantováno Českou komorou architektů. Právě pod její hlavičkou se uskutečnil druhý ročník České ceny za architekturu. Hlavní ocenění si odnesli brněnští architekti Radko Květ a Pavel Pijáček za Archeopark Pavlov na úpatí Pálavy.

Při pohledu na výsledky cen to vypadá, že těžiště české architektury se přesunulo na jih. Tři finalisté jsou z jižní Moravy, dva z jižních Čech a též jedna cena za mimořádný počín směřovala do Českých Budějovic – ke kurátorovi Domu umění Michalu Škodovi.

Svou výjimečnost potvrdilo město Litomyšl. Na loňskou cenu za stavbu v tomto městě navázala cena za výjimečný počín pro litomyšlské starosty Miroslava Brýdla, Jana Janečka, Michala Kortyše a Radomila Kašpara.

Hlavní město Praha se zapsalo jen mimořádnou cenou Karlín Group pro akci Léto pod viaduktem, jež putuje do Centra pro středoevropskou architekturu MOBA. A cenou za výjimečný počín pro pořad Bourání Radia Wave Českého rozhlasu a Adama Gebriana, ačkoli tento architekt pochází ze Zlína.

Loňskému finále vládly rekonstrukce, letos mírně vedou novostavby. Renovace reprezentují javornická palírna, galerie nábytku a dvě mimořádné ceny. První od ministerstva průmyslu pro opavské Společenské centrum Breda & Weinstein od kanceláře Šafer Hájek architekti. A druhá od Veluxu Elanu Neumanu Fesslerovi z kanceláře Emergenative Architecture za Dům pro spisovatelku v Hoštce.

Vloni porota českým architektům vytkla, že málo spolupracují se zahraničím. Letos jako by se chtěli polepšit. Finalista Jan Proksa působí v Rakousku. Další, Michal Křištof, je ze Slovenska, stejně i kancelář SLLA Architects. Zmíněný Elan Neuman Fessler pracuje v USA.

Přihlášených staveb ubylo. Ale i tak lze cenu hodnotící stavby dokončené v posledních pěti letech považovat za hlavní tuzemské ocenění pro architektky.



Finalista GALERIE NÁBYTKU

Bývalý autosalon na brněnských Vinohradech mohl být i nadále nezajímavou kostkou. Z futuristického designu fasády však na první pohled poznáte určení budovy – showroom a sídlo výrobce nábytku. Tvoří ji 900 černých plastových sedáků. Stavba s jednoduchým betonovým interiérem získala i letošní Grand Prix architektů (strana 9).

* Autoři: Ondřej Chybík, Michal Křištof – Chybik+Kristof Architects & Urban Designers

Česká cena za architekturu ARCHEOPARK PAVLOV

Dramatický betonový podzemí prostor připomíná jeskyni. Což dokonale odráží jeho určení – muzeum pravěké historie.

Kromě vstupní promenády vyčnívá stavba na povrch jen vrcholky prosvětlovacích věží, které odkazují na okolní vápencové skály. Projekt, který je velmi citlivě zasazený do chráněné oblasti, získal i mimořádnou cenu Agentury ochrany přírody a krajiny ČR.

* Autoři: Radko Květ, Pavel Pijáček – Architektonická kancelář Radko Květ

Finalista JAVORNICKÁ PALÍRNA

V projektu částečně rekonstruované jihočeské hospodářské usedlosti z konce 19. století se setkává minimalismus s regionalistickou architekturou. Areál ovocného lihovaru, bydlení jeho majitele, ovocného sadu a zahrady tvoří přirozeně působící celek. Bělostná novostavba palírny, která uzavřela dvůr, pracuje s lidovým tvaroslovím, mohla by být i přestavěnou stodolou.

* Autoři: Petr Kolář, Aleš Lapka – ADR

Finalista KOMUNITNÍ CENTRUM MÁJ

Česká cena za architekturu hodnotí stavby vybudované v Česku. Proto nevádí, že jsou mezi finalisty slovenští architekti. Mimochodem, Miriam Lišková byla vloni členkou poroty. Salesiánské komunitní centrum oživilo sídliště v Českých Budějovicích.

Stavba je z velké části otevřená, což odráží její sociální funkce. Venkovním schodištěm se lze dostat až ke střešnímu hřišti.

* Autoři: Michal Sulo, Miriam Lišková, Jozef Skokan – SLLA Architects

Finalista CHATA U JEZERA

U Máchova jezera v Doksech borový zavání háj. A v něm, přesně na místě starší chaty, stojí nová dřevostavba s pultovou střechou a lehkým dřevěným rastroem na fasádě. Celé přízemí se dá otevřít směrem k jezeru. V horní části je vestavěné patro na spaní a vzadu pod ním kompaktní kuchyňské a hygienické zázemí. Chata vsazená mezi vzrostlé stromy slouží k celoroční rekreaci.

* Autoři: Pavel Nasadil, Jan Horký – FAM Architekti

Finalista DŮM V CIHLOVÉ ZAHRADE

Někteří lidé vyznávají heslo, že nejlepší trávník je beton. Jiní volí raději cihly. Cihly, kam se podíváš. Architekt Jan Proksa, který má kancelář ve Vídni, vytvořil z cihel v jihomoravských Prušánkách harmonický prostor zadního traktu

vícegeneračního domu. Tento tradiční materiál přechází z fasády na dlažbu i zahradní zeď. Cihelná vazba různě mění směr, čímž autor ještě povýšil její výtvarnou kvalitu.

* Autor: Jan Proksa

Grand Prix architektů



Těsně před Českou cenou se vyhlášovala i konkurenční Grand Prix architektů, Národní cena za architekturu. Pořádá ji sdružení Obec architektů, díky tradici má prestiž, ale část odborníků se akce straní. Vítězstvím svou kvalitu potvrdili Ondřej Chybík a Michal Křištof s galerií nábytku.

Foto popis| Grand Prix GALERIE NÁBYTKU Rekonstrukci bývalého autosalonu na sídlo nábytkářské firmy v Brně vykouzili Ondřej Chybík a Michal Křištof.

Foto popis| Cena za novostavbu BYTOVÝ DŮM RADLICKÁ 142 V domě v Praze 5 s minimalistickou čelní fasádou jsou kanceláře a byty, z nichž některé mají střešní terasy. Autory jsou Jan Šesták a Marek Deyl.

Foto popis| Cena za novostavbu INSTITUT CIIRC Budova Českého institutu informatiky, robotiky a kybernetiky spadá pod ČVUT, architekt Petr Fanta ji částečně opláští fólií.

Foto popis| Cena za design GULLIVER Lehká přístavba pražské galerie DOX v podobě vzducholodě je dílo Leoše Války, Martina Rajniše a Davida Kubíka.

Foto popis| Cena za krajinnou architekturu BŘEŽANSKÝ HŘBITOV Architekti Zdeněk Sendler a Václav Babka vytvořili hřbitov jako kus umělé krajiny zjevně inspirované starověkými megality.

Foto autor| foto Obec architektů

Oceněný Archeopark Pavlov

Téma: Česká komora architektů
28.11.2017 12:00 ČT 1 Zpráva

Tereza KRUČINSKÁ, moderátorka

Českou cenu za architekturu získal Archeopark Pavlov na Břeclavsku. Historické muzeum leží přímo v lokalitě archeologického naleziště, které je od roku 2010 národní kulturní památkou. Porota ve druhém ročníku vybírala zhruba z 250 děl. Soutěž pořádá Česká komora architektů.

osoba

Archeopark Pavlov.

Lucie KORCOVÁ, redaktorka
Anna ŠTĚPÁNKOVÁ, redaktorka
redaktorka

Českou cenu za architekturu 2017 přebírá Radko Květ a Pavel Pijáček za loni dokončené muzeum. Nachází se na místě osídlení z mladého paleolitu, čtyři metry pod zemí.

Pavel PIJÁČEK, Architektonická kancelář Pavel Květ

Čtyři metry pod zemí se nacházejí nálezy, ta kulturní vrstva, která byla odkryta.

Lucie KORCOVÁ, redaktorka
Anna ŠTĚPÁNKOVÁ, redaktorka
redaktorka

V místě badatelé v minulosti objevili sošku Venuše z Pavlova a taky toto naleziště mamutích kostí. Tvůrcům se ho podařilo zakomponovat přímo do expozice.

Petr KUBÍN, ředitel, Regionální muzeum v Mikulově /29. 5. 2016/

Toto je skládka mamutích kostí, tak jak zde byly zanechány v autentické poloze před zhruba 25 tisíci lety.

Lucie KORCOVÁ, redaktorka
Anna ŠTĚPÁNKOVÁ, redaktorka
redaktorka



Stavba má celkově připomínat jeskynní prostory. Do okolní krajiny pak vystupují jen prosvětlovací věže, nálevkovitě tvarovaný vstup a výhledy na okolní scenerii.

Jiří OPLATEK, porotce

Je to stavba, která jednak splňuje funkce perfektně svoji funkci a jednak vnáší do té krajiny nový moment, který tu krajinu neruší, ale umocňuje.

Pavel PIJÁČEK, Architektonická kancelář Pavel Květ

Jsme volili jakousi reminiscenci na skalní útvary, které se nachází na Pálavě.

Lucie KORCOVÁ, redaktorka
Anna ŠTĚPÁNKOVÁ, redaktorka
redaktorka

Vedle vítěze porota ocenila i dalších 5 projektů. Do finále se dostala i palírna, komunitní centrum nebo galerie nábytku. Velký podíl tentokrát mělo soukromé bydlení. Lucie Korcová a Anna Štěpánková, Česká televize Nova.

Tereza KRUČINSKÁ, moderátorka

Takové byly zatím polední Zprávy. Vysílání ČT 24 pokračuje, zůstaňte s námi. Pěkný den.

Oceněný Archeopark Pavlov

Téma: Česká komora architektů
28.11.2017 07:00 ČT 24 Zpráva

Mariana KOPECKÁ, moderátorka

Českou cenu za architekturu získal Archeopark Pavlov. Prostor otevřený v ložském roce stojí na místě sídliště z období paleolitu. Mezinárodní porota ocenila především jeho přizpůsobení okolní krajině. Objekt totiž sahá až 4 metry pod zem. Tedy do míst, kde archeologové bádali. Celkem se druhého ročníku soutěže zúčastnilo 249 objektů.

Hlavní cena pro Archeopark Pavlov

Téma: Česká komora architektů
28.11.2017 Mladá fronta DNES Strana 16 Jižní Morava
(ČTK)

Jižní Morava

Českou cenu za architekturu 2017 dostali Radko Květ a Pavel Pijáček za jihomoravský areál Archeoparku Pavlov. Historické muzeum leží přímo v lokalitě archeologického naleziště na místě osídlení z mladého paleolitu. Podle poroty je projekt „působivý svým bezvadným provedením a s péčí vybranými a použitými materiály“. Vítěz vzešel z šesti finalistů, z nichž tři jsou z jižní Moravy. Architekti Ondřej Chybík a Michal Křištof bodovali s prodejní galerií nábytku v Brně, Jan Proksa s cihlovou novostavbou ve vinařské obci Prušánky.



Nejlepší architektura za rok 2017 je pod zemí v Pavlově

Téma: Česká komora architektů
29.11.2017 dumazahrada.cz Strana 0

Finalisty ze 42 nominovaných vybírala mezinárodní porota v čele s předsedkyní Marianne Loof (Nizozemsko). Dalšími členy byli Matija Bevk (Slovinsko), Eelco Hooffman (Nizozemsko/Skotsko), Jiří Oplatek (Česká republika/Švýcarsko), Jakub Szczyński (Polsko), Doris Wälchli (Švýcarsko) a Lubomír Závodný (Slovensko). Sešli se začátkem září přímo v České republice, aby osobně zhlédli vybrané nominované projekty. Porotci se shodli na třech kritériích k identifikaci vynikající architektury. Zprv sledovali architektonickou kvalitu projektu z hlediska síly konceptu, vztahu k místu a konstrukčního a hmotového řešení a architektonických detailů stavby. Zadruhé zvažili sociální aspekty a přínos návrhu pro společnost jako takovou. A nakonec se zaměřili na přidanou hodnotu stavby s ohledem na zadání a zájmy klienta.

Tři z šesti finalistů jsou z jižní Moravy

Hlavní cenu porotci udělili projektu brněnské architektonické kanceláře Radko Květa Archeopark Pavlov (2016). Autoři Radko Květ a Pavel Pijáček s týmem spolupracovníků řešili umístění historického muzea přímo v lokalitě významného archeologického naleziště, kde se rozkládalo sídliště z období mladého paleolitu. Místo je přitom od roku 2010 národní kulturní památkou. Objekt muzea se skrývá čtyři metry pod povrchem v terénní vlně, v místech, která už archeologové zcela probádali. V místě stavby našli v minulosti badatelé sošku Venuše z Pavlova z mamutoviny. Autoři vycházeli z předpokladu, že případné další archeologické nálezy by byly v hloubce čtyři až pět metrů pod povrchem. Do exteriéru vystupují prosvětlovací věže, nálevkovitě tvarovaný vstup a výhledy na scenerii Pavlovských vrchů a vodní nádrž Nové Mlýny. Stavba má evokovat plasticky tvarované jeskynní prostory. Přímo do expozice zakomponovali tvůrci např. naleziště mamutích kostí.

Čestné ocenění Finalista České ceny za architekturu 2017 získalo kromě vítězné realizace pět dalších různorodých prací. Vedle hlavní ceny jsou hned dvě rovněž z jižní Moravy. Jednou je Dům v cihlové zahradě (Jan Proksa, Architekt, 2016), cihlová novostavba malého domu citlivě a elegantně zasazená do tradiční zástavby Prušánek, druhou pak Galerie nábytku (CHYBIK+KRISTOF Architects & Urban Designers, 2016) na brněnských Vinohradech, jednopodlažní stavba s fasádou pokrytou více než devíti sty černými plastovými sedáky a interiérem fungujícím na principu galerie. Mezi finalisty bylo letos jedno dílo vzešlé z architektonické soutěže – Komunitní centrum Máj (SLLA Architects, 2014). Jedná se o novostavbu centra pro služby sociální péče zaměřené na děti a mládež na stejnojmenném českobudějovickém sídlišti. Mezi nejlepší pak porota zařadila ještě Chatu u jezera (FAM Architekti, 2014), objekt pro celoroční rekreaci v Doksech, a Javornickou palírnu (ADR, 2016), nový areál ovocného lihovaru, bydlení jeho majitele, ovocného sadu a zahrady vzniklý částečnou rekonstrukcí jihočeské hospodářské usedlosti z konce 19. století.

Čtyři mimořádné ceny

V České ceně za architekturu se udělují rovněž mimořádné ceny partnerů. Mimořádnou cenu VELUX za nejlepší práci s denním světlem v interiéru získal Dům pro spisovatelku v Čechách (Emergenative Architecture, 2015) z Hoštky. Porota společnosti VELUX ocenila, že obnova domu zrcadlí pokoru k práci předchozích generací, na jejichž základech vyrůstá nový moderní obytný prostor. Třípodlažní otevřený vnitřní prostor cíleně pracuje s denním světlem a efektivně jej distribuuje do všech podlaží.

Mimořádná cena Karlín Group za angažovaný přístup k záchraně a tvorbě výjimečného veřejného prostoru putuje do Centra pro středoevropskou architekturu MOBA za projekt Léto pod viaduktem (2015). Společnost Karlín Group ocenila angažovaný přístup k záchraně a tvorbě výjimečného veřejného prostoru, který svou podobou a náplní zásadně pozitivně ovlivní západní část Karlína.

Mimořádná cena Agentury ochrany přírody a krajiny ČR za kvalitní dílo moderní architektury citlivě vsazené do krajinného rázu rozšířila řady ocenění výherce hlavní ceny, tedy Archeoparku Pavlov (Architektonická kancelář Radko Květ, 2016). Agentura vyzdvihla zejména kvalitu díla moderní architektury citlivě vsazeného do krajinného rázu místa s hlubokou vazbou na přírodní, kulturní i historické dědictví a hodnotu krajiny Pálavy a



jejího okolí s respektem k duchovním hodnotám. Náplní má stavba podle hodnotitelů nadmístní i nadregionální význam.

Mimořádnou cenou Ministerstva průmyslu a obchodu za přístup a revitalizaci průmyslového objektu vyznamenali hodnotitelé opavské Společenské centrum Breda & Weinstein (Šafer Hájek architekti, 2012). Ocenili fakt, že citlivou rekonverzí bývalého zchátralého pivovaru se podařilo získat nové společenské a obchodní centrum města i regionu. Autoři přitom podle nich přistupovali s úctou k architektonickým kvalitám původní industriální stavby a podařilo se jim zachovat pivovarský komín i historický ráz fasád a cihelných zdí.

Výjimečné počiny z oblasti architektury

V rámci České ceny za architekturu jsou rovněž oceňovány výjimečné aktivity na poli architektury. Nominace provádějí členové Akademie a Grémia ČCA. Akademici o Výjimečném počinu hlasovali na webovém portálu Ceny. V letošním roce byly uděleny celkem tři ceny za Výjimečný počín.

Ocenění se dostalo Domu umění v Českých Budějovicích za kurátorskou činnost Michala Škody. Ten podle akademiků dělá z původně malé regionální galerie jedno z významných center domácí umělecké a v posledních letech především architektonické scény, s významnými mezinárodními přesahy. Propojuje současné umění, architekturu a veřejný prostor, čímž přináší inspirativní podněty pro přemýšlení o podstatě architektonické a umělecké tvorby vůbec.

Další Výjimečný počín České ceny za architekturu za rok 2017 putuje Starostům města Litomyšl - Miroslavu Brýdlovi, Janu Janečkovi, Michalu Kortyšovi a Radomilu Kašparovi. Starostové města Litomyšl, kteří stáli v jeho čele po roce 1989, si zaslouží dle názoru akademiků uznání a ocenění za svoji soustavnou práci pro město, která vedla ke vzniku mimořádného fenoménu města Litomyšl, kde se daří koncepčnímu uvažování o městě i dobré architektuře. Zvláštní ocenění si pak v této souvislosti zaslouží jejich schopnost spolu komunikovat i poté, co odešli z funkce starosty, což vede ke kontinuitě této práce, kdy změna starosty neznamená změnu v přístupu k rozvoji města.

Třetím Výjimečným počinem České ceny za architekturu za rok 2017 je rozhlasový pořad Českého rozhlasu Radia Wave a Adama Gebriana - Bourání. Představuje výjimečně kvalitní a aktuální přehled všeho důležitého, co se v české architektuře odehrává, formou osobních výpovědí pozvaných hostů.

Oceněná i nominovaná díla je možné zhlédnout na výstavě

Na slavnostní galavečer navazuje hned v úterý 28. listopadu vernisáž výstavy oceněných a nominovaných děl. V Galerii Jaroslava Fragnera (Betlémské náměstí 5a, Praha 1) začíná v 17:00 hodin. Výstava potrvá do 28. ledna 2018. Česká cena za architekturu 2017 se posléze představí v Galerii architektury Brno, a to od 14. února do 9. března 2018. Vernisáž se uskuteční 13. února od 17:00 hodin (Galerie architektury Brno, Starobrněnská 18, Brno). Pro aktuální informace sledujte web České ceny za architekturu.

<http://www.dumazahrada.cz/stavba-rekonstrukce/architektura/24798-nejlepsi-architektura-za-rok-2017/>

Vážení čtenáři,

Téma: Česká komora architektů

28.11.2017 Hospodářské noviny Strana 3 Příloha - Česká cena za architekturu

Ivan Plicka

otevíráte přílohu, která je věnovaná České ceně za architekturu, pořádané Českou komorou architektů. Do letošního ročníku bylo přihlášeno téměř 250 děl realizovaných v posledních pěti letech. Porota nejprve v červnu na nominačním večeru zveřejnila svůj výběr 42 nominovaných děl, ze kterých pak vybrala šest finalistů, představených 27. listopadu na závěrečném večeru, z nichž jeden se stal letošním laureátem České ceny za architekturu. Výsledek práce poroty máte možnost vidět v této příloze, spolu s dalšími texty a informacemi, které vám letošní ročník přiblíží. Pokud vás budou výsledky zajímat více, můžete si je prohlédnout až do konce ledna příštího roku na výstavě v pražské Galerii Jaroslava Fragnera nebo navštívit webovou stránku www.ceskacenaarchitekturu.cz, na které najdete všechny informace i o loňském, prvním ročníku.

Pevně věřím, že vás výsledky České ceny za architekturu zaujmou. Její podmínky nečiní rozdíly mezi jednotlivými díly – v přihlášených i nominovaných dílech najdete velké realizace, ale i skromná, avšak o nic



méně kvalitní díla, díla bez rozdílu funkce, typologického druhu či investora. I proto se domnívám, že cena je dobrou příležitostí k tomu, prohlédnout si opravdu reprezentativní přehlídku toho, co bylo u nás v poslední době postaveno. To by nebylo možné bez kvalitní poroty, v níž přijaly místo silné osobnosti evropské architektonické scény. I díky jejich pohledu si tak můžeme utvořit vlastní představu o aktuálním stavu české architektury. Architektura je vždy odrazem doby, ve které vznikala. To jistě platí i o dílech z letošního ročníku ceny. Dobrá architektura není jen výsledkem práce architektů, stejně důležitý je i investor, klient, potenciál a ambice společnosti. Veřejní investoři si v Česku stále ještě zvykají, že standardem při výběru architekta veřejné zakázky má být soutěž o návrh, a ne nabídka nejnižší ceny za projekt. To, zda zdejší architektura obstojí v evropském kontextu, zásadním způsobem ovlivní i to, jestli v něm obstojí naši developeri, investoři. Na obecnější soudy a závěry bude vhodná doba za pět, možná deset let, až budeme bilancovat výsledky České ceny za architekturu v delším časovém horizontu. Ale i dnes lze konstatovat, že si v porovnání se zbytkem Evropy nestojíme vůbec špatně.

Věřme, že dobré příklady táhnou a že Česká cena za architekturu svým dílem přispěje ke zlepšení podmínek nezbytných pro vznik kvalitní architektury.

O autorovi| Ivan Plicka, předseda České komory architektů

Česká cena za architekturu 2017

Téma: Česká komora architektů

28.11.2017 Hospodářské noviny Strana 4 Příloha - Česká cena za architekturou - cena

Česká komora architektů vyhlásila 18. ledna druhý ročník České ceny za architekturu. Soutěžní přehlídky se mohli zúčastnit jednotlivci nebo kanceláře s projekty realizovanými na území Česka a dokončenými v posledních pěti letech. Do letošního ročníku se přihlásilo celkem 249 děl. Porota v polovině června nominovala celkem 42 děl do užšího výběru. Z tohoto poté vybrala šest finalistů, z nichž vzešel držitel hlavní ceny. Díla nejsou posuzována v rámci žádných kategorií, udělena je jedna hlavní cena a čestné označení finalista. Finalisté a laureáti cen za výjimečný počín a mimořádné ceny byli představeni na slavnostním galavečeru, který se uskutečnil 27. listopadu v Jatkách 78 – místě pro nové umění.

Cíle Důkladné zmapování architektury Více než 300 akademiků z řad architektů, publicistů a kritiků architektury mělo možnost aktivně vyhledávat zajímavé stavby a realizace a podnítit jejich přihlášení do soutěže. Do letošního ročníku doporučili celkem 77 děl, z nichž se 56 přihlásilo. Hlavním cílem zapojení odborníků působících ve všech regionech České republiky je pokrýt celou šíři domácí architektonické produkce za dané období. Celoroční přísun architektury Stěžejním motivem soutěžní přehlídky je prezentace architektury široké veřejnosti. Z tohoto důvodu ocenění během celého roku provázela řada doprovodných akcí ve všech regionech Česka. Prostor pro nové tváře Česká komora architektů si současně kladla za cíl z České ceny za architekturu vybudovat prestižní, nikoliv však elitní ocenění. Z tohoto důvodu cena zavedla nulový poplatek za registraci do soutěže. Vyhlašovatel soutěže si od tohoto kroku sliboval zejména přístup mladých architektů a začínajících ateliérů. Nezávislá mezinárodní porota I pro druhý ročník ceny se podařilo získat sedm erudovaných expertů, kteří hodnotili díla českých kolegů. Členem mezinárodní odborné poroty byl například uznávaný krajinářský architekt Eelco Hooftman nebo architektka Marianne Loofová, která se zároveň stala předsedkyní poroty.

Vyhlašovatel Česká komora architektů je samosprávným profesním sdružením s přeneseným výkonem státní správy. Nese odpovědnost za profesionální, odborný a etický výkon profese architektů v Česku. Od začátku roku 2015 je oficiálním připomínkovým místem pro zákony, právní úpravy a předpisy, které se týkají profese architekta. ČKA se podílí na propagaci české architektury, pořádá i řadu akcí či oborových ocenění zaměřených na veřejnost: Česká cena za architekturu, Pocta ČKA, Přehlídka diplomových prací, Architekti na jedné lodi aj. www.ceskacenaazaarchitekturu.cz, www.cka.cz

Mezinárodní porota

Téma: Česká komora architektů

28.11.2017 Hospodářské noviny Strana 5 Příloha - Česká cena za architekturou



Matija Bevk

* 1972 Slovinsko Bevk Perović arhitekti Už dva roky před absolvováním studia na Fakultě architektury Lublaňské univerzity založil se svým kolegou architektonickou kancelář Bevk Perović arhitekti, která má dnes 15 zaměstnanců. Její portfolio zahrnuje řadu projektů bydlení, komerčních i kulturních budov, univerzity, muzea, kancelářské budovy, kongresové sály i rodinné domy. Za svoji práci získali řadu mezinárodních ocenění, např. Cenu pro mladé a začínající architektky Mies van der Rohe Award 2007 za Fakultu matematiky na Lublaňské univerzitě. Většina realizovaných staveb ateliéru se sice nachází ve Slovinsku, ale v posledních letech představili několik zahraničních projektů. Mezi ně patří kancelářský komplex Schrottenturm v rakouském Klagenfurtu, soukromý dům v Praze, objekt na ostrově Silba či budova fakulty pro Erasmus univerzitu v Bruselu. Studio před několika lety vyhrálo mezinárodní architektonickou soutěž na Islámské náboženské a kulturní centrum v Lublani (budova je ve výstavbě). Podle studie ateliéru by měla také vzniknout nová čtvrť postavená na brownfieldu v pražských Modřanech.

Doris Wälchliová * 1963 Švýcarsko Brauen Wälchli Architectes V roce 1990 spoluzaložila architektonickou kancelář B•W•A (Brauen Wälchli Architectes), která má za sebou vítězství ve 24 architektonických soutěžích a více než 40 realizací, od ambasád po sportovní centra, muzea či nemocnice. Je spoluautorkou švýcarských ambasád po celém světě, hospice paliativní péče v Blonay či obchodní školy v Batelle Campusu v Ženevě. Stopu zanechala i v Česku – je autorkou rekonstrukce a dostavby švýcarské ambasády v Praze.

MARIANNE LOOFOVÁ

* 1960 Nizozemsko LEVS architecten Jeden ze tří partnerů ve velké architektonické kanceláři LEVS architecten, kteří v současnosti pracují na projektech v Evropě, Rusku a Africe. Od roku 2011 je předsedkyní komise rady města Amsterdamu pro architekturu a urbanismus. Od roku 2009 úzce spolupracuje s Královským institutem nizozemských architektů (BNA), kde působila nejdříve v dozorčí radě a nyní je členkou představenstva. V posledních třech dekádách realizovala nejrůznější projekty rezidenčních, kulturních, vzdělávacích či zdravotnických staveb, převážně v Nizozemsku a Rusku. Za všechny uznávané realizace jmenujme např. projekt rezidenčního bydlení v centru Amsterdamu Square.

Jiří Oplatek * 1944 Československo, žije a projektuje ve Švýcarsku Oplatek Architekten Po studiu na Fakultě architektury VUT v Brně začal pracovat na Útvaru hlavního architekta města Brna. V roce 1969 emigroval do Švýcarska, kde byl více než 10 let zaměstnán v basilejské kanceláři Vischer + Weber Architekten a navrhl zde jednu ze svých nejznámějších staveb: televizní vysílač Bettingen nedaleko Basileje. V roce 1981 si založil vlastní kancelář Vischer + Oplatek Architekten. Když v roce 1982 získal švýcarské občanství, byl také zapsán do Švýcarského registru architektů a stal se členem Švýcarské komory inženýrů a architektů SIA. Od roku 1993 převzal vedení celé kanceláře Jura Oplatek Architekt SIA, později Oplatek Architekten. Mezi nejznámější projekty a realizace patří Centrum volného času pod dálničním mostem Dreirosen v Basileji, tři bytové domy na Luzerner Ring v Basileji či rozšíření a rekonstrukce domova seniorů v Münchensteinu.

Jakub Szczygły * 1973 Polsko Studio SZCZ Vystudoval architekturu na Technologickém institutu ve Varšavě, Ecole d'Architecture La Défense v Paříži a Escuela Técnica Superior de Arquitectura v Barceloně. Svoji kariéru začal jako ilustrátor v polském sci-fi časopisu Fantastyka a v polských mutacích časopisů Playboy a Fluid. Po letech práce na volné noze se v roce 2001 stal spoluzakladatelem varšavského architektonického studia Centrala. Vyhrál několik architektonických soutěží a postavil řadu významných realizací. Počítá se mezi ně např. sportovní hala v polském Beruni či OHEL – dočasný pavilon muzea polských Židů ve Varšavě. Největší pozornost veřejnosti si však získal tzv. Keret House ve Varšavě, první polské dílo zahrnuté do stálé sbírky oddělení architektury v Muzeu moderního umění v New Yorku. Jedná se o kulturní prostor a přechodné bydlení pro spisovatele na cestách, postavené na téměř nemožném místě – uzoučké proluce ve stávající historické zástavbě v centru Varšavy, jejíž šířka se pohybuje mezi pouhými 92 a 152 centimetry.

Lubomír Závodný

* 1959 Slovensko Ľubomír Závodný architektonická kancelária Po studiích na Fakultě architektury na Slovenské vysoké škole technické v Bratislavě pracoval ve Státním projektovém ústavu obchodu a cestovního ruchu v Bratislavě. V roce 1991 spoluzakládal architektonickou kancelář Bahna–Palčo–Starý–Závodný, v roce 1994 založil vlastní ateliér Ľubomír Závodný. Je držitelem řady ocenění: v roce 1998 získal Cenu Dušana Jurkoviče za budovu centrály Všeobecné úvěrové banky v Bratislavě, v roce 2000 od slovenského architektonického časopisu získal Cenu ARCH za Pastorační centrum v Bratislavě, o čtyři roky později pak Cenu ARCH za Dům



nábytku Atrium v Bratislavě. Znamé jsou i jeho další realizace jako Investiční a rozvojová banka v Bratislavě, Národní banka Slovenska v Lučenci či evangelický kostel v Nitře.

Eelco Hooftman * 1960 Nizozemsko, žije a projektuje ve Skotsku GROSS. MAX Mezinárodně uznávaný krajinářský architekt Eelco Douglas Hooftman pracoval po škole na rozsáhlých strategických plánech struktury krajiny v okolí letiště Schiphol a periferiích Amsterdamu, v roce 1990 se pak přesunul do Velké Británie. Jeho blízký vztah k umění vyústil v bohatou spolupráci s různými umělci. Za svou tvorbu získal třikrát ocenění Art for Architecture od Královské společnosti umění, řemesel a obchodu. Jako pedagog Školy umění v Edinburghu založil a pak také v letech 2003–2008 řídil inovativní postgraduální program Umění / Prostor a příroda. Jako první krajinářský architekt se stal členem představenstva výkonného orgánu skotské vlády Architecture & Design Scotland. Mezi důležité zakázky jeho ateliéru GROSS. MAX patří např. rozvoj poloostrova Zorrotzaurre v Bilbao, londýnské čtvrti Greenwich či Le Belvedere de Garonne v Bruselu. Podílel se také třeba na územním plánu Královské botanické zahrady Kew v Londýně či revitalizaci bývalého berlínského letiště Tempelhof.

Hezké budovy problémy měst nevyřeší

Téma: Česká komora architektů

28.11.2017 Hospodářské noviny Strana 6 Příloha - Česká cena za architekturu - rozhovor

Jana Niedermeierová

Nizozemská architektka Marianne Loofová se snaží měnit způsob, jakým lidé přemýšlejí o architektuře. Svým klientům nenabízí žádný konkrétní styl, ale pomoc při řešení problémů dané lokality.

Čeští architekti a developéři jsou často osamělí pionýři, kteří vytvářejí nahodilé projekty, aniž by přemýšleli o tom, jak zapadají do svého okolí. Tak hodnotí stav tuzemského stavitelství uznávaná architektka a partnerka nizozemského studia LEVS architecten Marianne Loofová, která letos předsedala mezinárodní porotě České ceny za architekturu.

Právě podobné soutěže podle ní mohou otevřít debatu o kvalitě zdejší architektonické produkce a přispět k jejímu zlepšení. „Česko by se mělo začít víc soustředit na urbanistické plánování, klást větší důraz na udržitelnost a aktivněji zapojit do diskuse o architektuře veřejnost a zastupitele,“ říká Loofová.

* Českou cenu za architekturu získal Archeopark Pavlov. Podle čeho jste vybrali vítěznou stavbu?

Šlo nám především o to, aby to nebyla jen soutěž krásy. Nechtěli jsme hodnotit pouze na základě fotek a příběhů, takže jsme nejlepší projekty navštívili osobně. Tři dny jsme jezdili křížem krážem po Česku, abychom následně výběr zúžili z 18 staveb na šest finalistů. V úplném závěru jsme se rozhodovali mezi dvěma projekty, a to Komunitním centrem Máj na českobudějovickém sídlišti a historicky zaměřeným muzeem Archeopark Pavlov na Břeclavsku. Obě stavby mají přidanou hodnotu pro společnost, což pro nás bylo velmi důležité kritérium. Nakonec zvítězila budova Archeoparku, postavená čtyři metry pod zemí v místě, které vydalo jedny z nejcennějších paleolitických nálezů na světě. Ocenili jsme, že její autoři vytvořili vyspělý design, elegantně zapracovali stavbu do krajiny a přitom zvládli čelit i velmi složitým technickým výzvám.

* Jak hodnotíte úroveň přihlášených projektů?

Stavby, které se probojovaly do finále, jsou skutečně výjimečné. Nicméně celková kvalita soutěžících zase tak vysoká nebyla. Čekala jsem, že budov, které budou favoritem na vítěze, najdeme víc. V mezinárodním měřítku mi zdejší architektonická produkce přijde poměrně skromná. Na druhou stranu, když srovnám soutěžní projekty s ostatními stavbami v českých městech a vesnicích, které jsme viděli během našich cest po republice, tak jsou vysoce nadstandardní. Záleží tedy na úhlu pohledu.

* Co podle vás tuzemské architektuře chybí?

Přijde mi, že se tu příliš neřeší celková kvalita daného prostředí, ať už města, či vesnice. Česká architektonická studia pracují hlavně na privátních zakázkách, což je samozřejmě důležité, ale nemá to tak velký přínos pro společnost jako veřejné projekty. Já osobně věřím, že architektura není jen vytváření krásných domů, ale že zásadní roli hraje především to, jak přispívá ke zkvalitnění života. Mezi nominovanými stavbami nám například chyběly bytové domy, které by byly na takové úrovni, že by mohly soutěžit o hlavní cenu. To všechny porotce dost překvapilo. Objevily se tam sice krásné rezidenční domy jako Chata u jezera a Dům v cihlové



zahradě, které se probojovaly až do finále, ale vždy šlo o stavby se soukromým investorem. A u těch samozřejmě chybí onen sociální rozměr.

* Jak je možné to zlepšit?

Důležité je při vytváření jednotlivých projektů přemýšlet, jak mohou přispět celku. Je potřeba se ptát, s jakými problémy se obce potýkají a jak jim s tím může architektura pomoci. Příkladem je třeba vylidňování vesnic a přelidňování měst. Architekti a urbanisté v řešení těchto výzev hrají významnou roli, ale zapojit se musí i developeři, investoři a také veřejnost a zástupci měst. Tak to funguje například v mém rodném Nizozemsku, kde se všechny tyto skupiny účastní debaty o tom, v jakém prostředí chceme žít a co musíme udělat pro to, abychom požadované kvality dosáhli. V Česku na mě ale řada projektů působila tak, že vznikly zcela nahodile, aniž by byly součástí nějaké širší koncepce. Proto je potřeba mnohem ucelenější urbanistické plánování, stanovení jasných cílů a větší tlak na vytváření kvalitních míst pro život.

* Dříve jste působila také jako hostující lektorka na Fakultě architektury ČVUT v Praze. Jak na základě toho vnímáte zdejší vzdělávání architektů?

Řekla bych, že v Česku se klade důraz na technický základ, což je velice pozitivní. Je to velký rozdíl oproti řadě jiných zemí, kde se školy zaměřují víc na znalost historie architektury nebo rozvíjení kreativních schopností. I proto například u nás ve studiu rádi přijímáme na stáže studenty nejen z Česka, ale i ze Slovenska či Polska, kteří dobře ovládají tvrdé dovednosti potřebné pro povolání architekta, protože to není úplně samozřejmé. Na druhou stranu, Česko je poměrně malý rybníček, a studenti tak nemají moc příležitostí pracovat na skutečně velkých a významných projektech. Jsou proto trochu izolovaní.

* Co by tedy podle vás tuzemským studentům architektury prospělo?

Myslím, že by měli častěji vyjíždět na stáže do zahraničí. Nestačí, aby se inspirovali obrázky na internetu, ale je potřeba, aby získali širší rozhled a viděli, jak se k architektuře přistupuje v zahraničí. Měli by se naučit, že jejich práce skutečně není jen o hezkých domech, ale že do této problematiky vstupují i témata jako udržitelnost nebo urbanismus a územní plánování. Jestliže budou do českých ateliérů přicházet mladí lidé, kteří mají tyto zahraniční zkušenosti, může to výrazně urychlit proměnu české architektury k lepšímu.

* Zmínila jste téma udržitelnosti. Do jaké míry se projevuje tento aspekt v českém stavitelství?

Musím přiznat, že jsme se s ostatními porotci České ceny za architekturu shodli, že to v České republice zatím rozhodně není žádné významné téma. Byli jsme upřímně celkem zklamaní z toho, že nikdo z autorů přihlášených projektů se nezabýval udržitelností jako primární otázkou. Přitom je to velmi důležitý trend, který je nutné podpořit. Pomocť by s tím mělo jednak už zmíněné vzdělávání a jednak regulace a politický tlak na ekologičtější stavitelství.

* Problém také je, že se v Česku často zadávají veřejné zakázky nejlevnějším nabídkám ve výběrových řízeních. Pomohlo by více architektonických soutěží?

To samozřejmě může situaci zlepšit, ovšem nad tím musí existovat ucelený plán rozvoje území, jinak půjde jen o soutěž krásy. Každé město by mělo vytvořit dokument, ve kterém jasně stanoví, čeho chce dosáhnout, a následně tuto vizi naplňovat výběrem návrhů, jež do té skládky nejlépe zapadají. To se ovšem zatím bohužel neděje. Viděla jsem třeba plán jednoho pražského předměstí, kde byly různé osamocené projekty bez ladu a skladu. Vážně jsem tápala, jaký to má smysl a jak to místo asi tak může vypadat za 10 let.

* Jste předsedkyní komise rady města Amsterdamu pro architekturu a urbanismus. Jak vypadá plán pro rozvoj nizozemské metropole?

V Amsterdamu má územní a urbanistické plánování více než stoletou tradici. Týká se všeho, od ochrany památek až po novou výstavbu. Snažíme se vždy vycházet z identity dané městské části, řešíme, jestli je víc historická, nebo moderní a jaké budovy se tam hodí. Zdejší investoři chápou, že je i v jejich zájmu, aby byly kvalitní nejen jejich stavby, ale i další projekty v okolí, protože pak poroste hodnota veškeré výstavby v dané lokalitě. Díky tomu se aktivně zapojují do diskusí o budoucí podobě města a společně pracují na jeho zatraktivnění.



* Vedle Nizozemska pracujete také na zakázkách v Rusku nebo Africe. Do jaké míry se liší práce na projektech v takto různorodých oblastech?

Mezi jednotlivými zakázkami jsou samozřejmě obrovské rozdíly, na druhou stranu způsob práce je pokaždé stejný. Nejdřív se snažíme zjistit, jaké jsou lokální podmínky a s jakými výzvami se daný region potýká. Následně hledáme řešení, které vychází z místních možností. Rozhodně to ale není tak, že prodáváme jednotný architektonický design všude možné po světě. Jeden ruský investor nás například žádal, abychom mu ukázali své návrhy, aby viděl, jaký styl děláme. Odvětili jsme mu, že jeho lokalita potřebuje výrazně kvalitnější prostředí pro život a že s tím mu hezká budova nepomůže. A že až vymyslíme řešení tohoto problému, tak se teprve můžeme přesunout k vymýšlení fasády. Měníme tak způsob, jakým lidé o architektuře přemýšlejí.

* Stavíte také pro africký kmen Dogonů v Mali. Jakým výzvám jim pomáháte čelit?

Velký problém tohoto kmene je, že jeho členové odcházejí z vesnic do velkých měst, a celá komunita se tak rozpadá. Proto je potřeba vybudovat infrastrukturu, která by pomohla posílit soudržnost této komunity. Vedle bydlení tak vytváříme i školy a učíme místní základům stavitelství, aby s námi mohli spolupracovat na stavbě zdejších domů a nemuseli se stěhovat za prací jinam. Snažíme se také využívat lokální materiál. Mohli bychom jej dovézt z Nizozemska, ale bylo by to desetkrát dražší a nekorespondovalo by to s místní tradiční architekturou. Stavíme proto domy z nepálených hliněných cihel, které Dogoni používali jako stavební materiál i v minulosti. Problém ale byl, že každý rok opršely, takže jsme vyvinuli stroj, který je přeměňuje v odolnější cihly. Ty jsou vhodné i díky tomu, že slouží jako přirozené chlazení, protože do této lokality skutečně nemá smysl dovážet klimatizaci z Evropy.

* S vylidňováním vesnic se potýká i Česká republika. Jak se s tím dá bojovat?

Přeliv lidí z vesnic do měst dnes řeší řada zemí. Lidé žijící na venkově stárnou a vymírají a vyvstává otázka, jaká bude funkce vesnic třeba za 50 let. Jak ale ukazuje naše zkušenost z Nizozemska, nemusí to být nutně vždy změna k horšímu. Někdy stačí třeba snížit množství domů a přidat zeleň. Podpořit rozvoj venkova mohou i zajímavé projekty jako třeba Javornická palírna, což je jeden z finalistů České ceny za architekturu. Pár nadšenců přestavělo hospodářskou usedlost v jižních Čechách na ovocný lihovar, a vnesli tak do vesnice nový život.

* Na druhé straně města zase trápí, jak zvládat přibývající množství obyvatel. Jak lze podle vás tento problém řešit?

Rozšiřování měst není možné donekonečna, proto je potřeba hledat udržitelné řešení. Jednou z možností je osídlení měst z hustit. Třeba Praha má podle mě v tomto ohledu ještě velkou rezervu. Když ale žije více lidí na menším prostoru, potřebují lepší infrastrukturu a více zeleně. V tu chvíli je zase důležité promyšlené územní plánování. Čím lepší a podrobnější vizi přitom vytvoříte, tím lepších výsledků můžete dosáhnout. Tím se opět vracíme k tomu, že architektura není cíl, ale prostředek. Ve chvíli, kdy si tohle uvědomíte, získáte mocný nástroj, který vám pomůže měnit města k lepšímu.

Marianne Loofová (57) předsedkyně poroty České ceny za architekturu Spoluzakladatelka a partnerka nizozemského studia LEVS architecten. Od roku 2011 je předsedkyní komise rady města Amsterdamu pro architekturu a urbanismus. Podílí se na projektech v Nizozemsku, Rusku i Africe. V minulosti působila jako hostující lektorka na Fakultě architektury ČVUT v Praze. » Architektura není cíl, ale prostředek. Ve chvíli, kdy si to uvědomíte, získáte mocný nástroj pro změnu měst k lepšímu. «

Archeopark Pavlov

Téma: Česká komora architektů

28.11.2017 Hospodářské noviny Strana 10 Příloha - Česká cena za architekturu - vítěz

Architektonická kancelář Radko Květ Rok dokončení: 2016



Komplex sídlišť z období paleolitu (doby lovců mamutů) poskytl za dlouhá desetiletí výzkumů obrovské množství kamenných a kostěných nástrojů, uměleckých předmětů, ale i kosterních ostatků člověka současného typu. Díky nim patří Pavlov a Dolní Věstonice mezi přední archeologické lokality v celosvětovém měřítku. Přestože jsou památky minulosti kulturním statkem s mimořádnou hodnotou, jsou zároveň symbolickou součástí místní kultury. Něčím, co zásadně utváří vztah obyvatel k regionu, na co lze být pyšný.

Archeopark má významnou polohu. Nachází se na rozhraní nezastavěné části obce a volné krajiny a je zároveň součástí působivé scenerie Pálavských vrchů. Celý objekt je umístěn pod terén, ze země vystupují pouze části bílých betonových věží. Architektonické řešení vychází z daností lokality a bylo určeno třemi zásadními hledisky. Zaprvé, staveniště je součástí národní kulturní památky a výstavba objektu, kromě expozice „in situ“, byla povolena pouze na ploše už archeologicky zkoumané. Zadruhé, autoři vycházeli z předpokladu, že se archeologické nálezy nacházejí čtyři až pět metrů pod stávajícím terénem. A zatřetí, stavba se nachází v chráněné krajinné oblasti. Z těchto hledisek vzešel koncept podzemní stavby a volné parafráze „vápencových skal vybihajících ze zeleně luk a vinohradů“. Hlavní výstavní prostor, administrativní, technické a sociální zázemí jsou ukryty ve svahu. Do exteriéru vystupují prosvětlovací věže, nálevkovitě tvarovaný vstup a výhledy na Děvičky a jezero. V rovině motivů je stavba spojena s plasticky tvarovanými jeskynnými prostory. Co se materiálů týká, architekti použili soudobé vyjadřovací prostředky: monolitický reliéfní beton, dubové dřevo a sklo.

Hodnocení poroty „Archeopark Pavlov je pečlivě zasazený do okolní přirozené a kulturní krajiny. Skrývá i odkrývá důležité místní archeologické nálezy a vyjadřuje silný smysl pro toto místo, odvozený od pečlivě realizované odezvy na pozemek a prostředí. Přítomnost toho primárně podzemního projektu se projevuje jako abstrahovaná kompozice, která vypadá jako vápencové skály poházené po svažité louce, do níž jsou zasazené na pozadí dramaticky opevněného vápencového valu a široké zrcadlicí vodní plochy umělé nádrže dole v údolí. Projekt je uspořádán jako objevitelská cesta zpodobněná coby architektonická promenáda, která přitahuje návštěvníka hluboko do dramatického podzemního výstavního prostoru; pohledy návštěvníků jsou směřovány světlíky a pečlivě orámovanými pohledy odhalujícími klíčové výhledy ven. Návštěvník si tak uvědomuje, že nadzemní vyčnívající prvky fungují jako podzemní znaky a jako nádherná hra mezi vnitřkem a vnějškem, mezi tím, co vypadá, že je postaveno, a co je nalezeno. Projekt je působivý svým bezvadným provedením a s péčí vybranými a použitými materiály, jako je pohledový beton, litý do bednění z přírodního dřeva a použitý v podzemí, a naopak probarvený litý beton s vápencovým kamenivem, uplatněný v nadzemní části. Technické místnosti a učebny jsou propracovaně zapojeny do prostoru, aniž by odváděly pozornost od celkového prožitku. Současná expozice je pečlivě zahrnuta do celkového architektonického záměru. Je samozřejmé, že budova takového kulturního významu a poetického výrazu klade otázky a témata k debatě i mezi členy poroty; není geometrické vyjádření nadzemních vyčnívajících prvků trochu nahodilé a příliš vyumělkované? Přesto má porota za to, že tento projekt je významný nejen z mezinárodního hlediska, ale má i značný lokální ohlas.“

» Není nutné stavět pouze a jenom racionálně. «

Radko Květ Architektonická kancelář Radko Květ Biografie: 1970–1974: Gymnázium, Slovanské náměstí 7, Brno 1974–1980: Fakulta architektury Vysokého učení technického v Brně, soukromé kurzy kreslení a malování 1981 – 1988: Brnoprojekt, vedoucí projektant 1988–1991: výtvarná a architektonická činnost 1991–2017: vlastní architektonická kancelář 2000–2009: externí spolupráce na FA VUT v Brně 1999–2003: člen dozorčí rady ČKA, člen představenstva ČKA

Motto: FORMA ODPOVÍDAJÍCÍ OBSAHU. TO NEZNAMENÁ, ŽE JE NUTNO STAVĚT POUZE A JENOM RACIONÁLNĚ, BEZ EMOCÍ. Soutěže: Knihovna MU – FF v Brně – 1998 (odměna) Klášterní zahrady v Litomyšli – 1999 (I. místo) Altán – Stromovka – 1999 (I. místo) Brno City Center v proluce na nám. Svobody – 2001 (II. místo) architektonicko-urbanistická „lokalita Grand“ v Brně – 2001 (III. místo) Janáčkovo kulturní centrum – 2003 (odměna) Velké egyptské muzeum v Gíze – 2003 Informační centrum Masarykovy university – 2004 (I. místo) Národní knihovna v Praze – 2006 Významné projekty, realizace: ? radnice, Brno-Zabovřesky ? Památkový ústav v Brně ? Klášterní zahrady v Litomyšli ? Dům v parku, Karviná ? rekonstrukce a dostavba nemocnice s poliklinikou, Ivančice ? rekonstrukce altánů, NKP Špilberk, II. etapa, regenerace a rozšíření služeb, Jižní křídlo, tamtéž ? domov důchodců, Brno-Tuřany ? Loděnice v parku, Karviná ? rekonstrukce bytového domu s komerčními prostory, Brno, Minská 30 ? zástavba tzv. části Farských zahrad v Brně-Komíně ? bytový komplex Brno-Medlanky ? desítky rodinných domů

Přihlášená díla

Téma: Česká komora architektů



249 děl z let 2012–2016

114 děl z roku 2016

52 děl z roku 2015

75 veřejných zakázek, z toho 7 staveb z architektonických soutěží

174

soukromých zakázek

staveb z Prahy

83

142 novostaveb

82 rekonstrukcí

15 kulturních zařízení

instalací a expozicí

sakrálních staveb

5 zdravotnických zařízení

3 rozhledny

staveb z Brna 26

91 rodinných domů

18 administrativních budov

13 vzdělávacích zařízení

7 dopravních staveb

6 sportovních staveb

6 krajinářských počinů

3 mosty

Česká cena za architekturu 2017

Téma: Česká komora architektů

28.11.2017 Hospodářské noviny Strana 20 Příloha - Česká cena za architekturou - nominace

Všechny projekty najdete na webu www.ceskacenzaarchitekturu.cz.

Foto popis| Archeologická základna Mikulčice / Pelčák a partner architekti (2013)



- Foto popis| Archeopark Pavlov / Architektonická kancelář Radko Květ (2016)
 Foto popis| Centrum obnovy památek architektury 20. století, Brno / Archteam (2014)
 Foto popis| Český institut informatiky, robotiky a kybernetiky ČVUT v Praze / Petr Franta architekti & Asoc. (2016)
 Foto popis| Dřevák, Líbeznice / Atelier M1 architekti (2016)
 Foto popis| Dům v cihlové zahradě, Prušánky / Jan Proksa, Architekt (2016)
 Foto popis| Dům v plotě, Pardubice-Ohrazenice / Mjolk architekti (2016)
 Foto popis| Dům v sadu, Praha-Kyje / Šépka architekti (2016) ?
 Foto popis| Bytový dům, Praha 3 / A. LT Architekti (2016) ?
 Foto popis| Administrativní budova firmy Brusivo, Rokycany / Zábran – Nová architekti (2015)
 Foto popis| Filozofická fakulta Masarykovy univerzity, Brno / Pelčák a partner architekti (2015)
 Foto popis| Galerie nábytku, Brno / Chybik+Kristof Architects & Urban Designers (2016)
 Foto popis| Chata u jezera, Doksy / FAM Architekti (2014)
 Foto popis| Léto pod viaduktem, Praha-Karlín CCEA MOBA (2016) ?
 Foto popis| Létařský černý dům, Pardubice / H3T architekti (2016) ?
 Foto popis| Komenského most přes Labe, Jaroměř / baum & baroš Architekti, Excon (2015) ?
 Foto popis| Kostel sv. Václava, Sazovice / Atelier Štěpán (2016) ?
 Foto popis| Javornická palírna, Dub-Javornice / ADR (2016)
 Foto popis| Gulliver, Praha 7 / Huť architektury Martin Rajniš (2016)
 Foto popis| Lávka pro pěší přes Orlici, Hradec Králové / baum & baroš Architekti (2012) ?
 Foto popis| Komunitní centrum Máj, České Budějovice / SLLA Architects (2014) ?
 Foto popis| Mateřská školka Klecany / ASLB, Ateliér 25 (2014)
 Foto popis| Palác Křížík 2, Praha 5 / D3A (2012)
 Foto popis| Obytný soubor Vackov – Alfarezidence, Praha 3 / UNIT architekti, Jiran Kohout architekti (2012)
 Foto popis| Parkovací dům na ulici Panenská, Brno / Architekti Hruša & spol. , Ateliér Brno (2016) ?
 Foto popis| Přestavba rodinného domu pod Kraví horou, Brno / Urban Čelikovský architekti (2016) ?
 Foto popis| Rekonstrukce severního křídla Jezuitské koleje, Kutná Hora / Atelier M1 architekti (2014) ?
 Foto popis| Revitalizace středu obce Bílovice nad Svitavou / P. P. Architects (2016) ?
 Foto popis| Pomník Achima Šipla, Bílý Potok / RH faktor (2016)
 Foto popis| Rodinný dům na Zeleném pruhu, Praha / D3A (2015) ?
 Foto popis| Rekreační objekt Ošelín / Modulora (2013) ?
 Foto popis| Řadové domy ve Zručí / Zábran Nová architekti (2015)
 Foto popis| Terminál Gagarin, Telč / Archoo (2014)
 Foto popis| Společenské centrum Breda & Weinstein, Opava / Šafer Hájek architekti (2012)
 Foto popis| Rodinný dům ve Všenorech / Stempel & Tesař architekti (2016)
 Foto popis| Vnímání, České Budějovice / Šépka architekti (2016)
 Foto popis| Studentský klub, České Budějovice / Ateliér Dvořák architekti (2016) ?
 Foto popis| Soukromá rezidence, Čejkovice / Studio acht (2014) ?
 Foto popis| Rodinný dům RD3, Praha-Kolovraty / BY architects (2012) ?
 Foto popis| Vodní dům, Hulice / AND (2016) ?
 Foto popis| Základní škola v Dobřichovicích / Šafer Hájek architekti (2014) ?
 Foto popis| Tribuna fotbalového hřiště TJ Sokol Záruby / caraa.cz (2016)

Dům pro spisovatelku v Čechách

Téma: Česká komora architektů

28.11.2017 Hospodářské noviny Strana 24 Příloha - Česká cena za architekturou - mimořádná cena

Cena společnosti Velux – za nejlepší práci s denním světlem v interiéru
 Partneři České ceny za architekturu mohou vybrat některé z přihlášených děl, Odborné poroty letos ocenily tyto čtyři projekty: případně osob a nominovat je na udělení Mimořádné ceny.

Emergenative Architecture Rok dokončení: 2015

V Hoštce nedaleko Litoměřic se nachází venkovská přístavba naplněná světlem. Je součástí stávajícího celku budovy, vestavěná do dvora, těsně za náměstím. Stávající zdivo původního stavení (pískovec a cihla) bylo zachováno. Nové materiály byly zvoleny tak, aby dosahovaly co nejnižší karbonové stopy a zároveň měly



dlouhou životnost (místní dřevo, bambus a bílý hliník). V kontextu vesnického osídlení ale vytváří moderní současnou podobu. Místní řemeslníci při stavbě používali tradiční tesařské techniky, takže vznikla staronová identita domu. Výhledy z domu do zahrady a na nebe podtrhují úzké sepětí s venkovským prostředím. Dům je orientován na jihozápad, kvůli dennímu osvětlení a přirozenému větrání. Čistého vzduchu je v interiéru docíleno pomocí rekuperační jednotky. Dešťová voda je svedena do zahrady. V zimě je severní zeď domu zahřívána sluncem a funguje jako pasivní tepelná stěna. Sálavé vytápění přemístí teplo pasivně do ostatních stěn. V objektu je použit vysoce účinný systém recyklace a využití energie k vytápění. Tepelná ztráta domu je nízká (činí méně než 0,15 W/m²K).

Foto autor| FOTO: PETR MACHAN (2×)

Dům umění v Českých Budějovicích

Téma: Česká komora architektů

28.11.2017 **Hospodářské noviny** Strana 28 Příloha - Česká cena za architekturou - výjimečný počin

Kurátorská činnost Michala Škody

Výrazná a vysoce kvalitní kurátorská práce Michala Škody (na fotce vlevo) v Domě umění v Českých Budějovicích (Galerii současného umění a architektury) dělá z původně malé regionální galerie jedno z významných center domácí umělecké a v posledních letech především architektonické scény, s významnými mezinárodními přesahy. Unikátní propojení současného umění, architektury a veřejného prostoru přináší inspirativní podněty pro přemýšlení o podstatě architektonické a umělecké tvorby vůbec. V loňském roce se podařilo v rámci výstavního programu galerie pozvat řadu výjimečných osobností a také například realizovat unikátní a odvážný projekt architekta Jana Šépky nazvaný Vnímání. Nabídl veřejnosti možnost zažít a vnímat prostor galerie i centrálního náměstí s náhle skrytou Samsonovou kašnou (která se tak v podstatě stala znovuobjeveným dílem) jiným způsobem; vedl k zamyšlení nad tím, co pokládáme za důležité součásti a dominanty veřejného prostoru, jak vnímáme některé skryté prostory a nakonec i celé město v rámci každodennosti. Za 24 dní výstavou prošlo 36 tisíc návštěvníků.

V rámci České ceny za architekturu jsou rovněž oceňovány výjimečné aktivity na poli architektury. Nominace, stejně jako hlasování, mají plně v rukou členové Akademie ČCA. Letos byla udělen tři ocenění za výjimečný počin:

Starostové města Litomyšl

Téma: Česká komora architektů

28.11.2017 **Hospodářské noviny** Strana 29 Příloha - Česká cena za architekturou - výjimečný počin

Miroslav Brýdl, Jan Janeček, Michal Kortyš, Radomil Kašpar

Starostové města Litomyšl po roce 1989 Miroslav Brýdl (na fotce uprostřed), Jan Janeček, Michal Kortyš (vlevo) a Radomil Kašpar si zaslouží uznání a ocenění za svoji soustavnou práci pro město. Vedla ke vzniku mimořádného fenoménu Litomyšle, kde se daří koncepčnímu uvažování o městě i dobré architektuře. Zvláštní ocenění si v této souvislosti zaslouží jejich schopnost spolu komunikovat i poté, co odešli z funkce starosty, což vede ke kontinuitě této práce. Změna starosty neznamená změnu v přístupu k rozvoji města, což je u nás ojedinělý jev.

První porevoluční starosta Miroslav Brýdl se zasloužil o počáteční správné nastavení pravidel a o následný rozkvět města po roce 1989. Díky jeho postojům, názorům a úsilí se posunulo významně vnímání a role architektury ve městě. Jeho snažení vedlo k zápisu zámeckého areálu na seznam světového dědictví UNESCO. Za 12 let v úřadu se zasadil o řadu významných staveb projektovaných špičkovými architekty, z nichž mnohé



získaly ocenění. Miroslav Brýdl ani v náročnějších situacích neustával v podpoře architektury a duchovního prostředí. Prokázal, jak důležité je pro město naslouchání městské architektce Zdeňce Vydrové a také spolupráce s dalšími architekty, a dokázal možností využít. Podílel se významně na proměně architektury v Litomyšli jako politik a nyní je stále aktivní i jako občan.

Lidé musí žít spolu, ne vedle sebe

Téma: Česká komora architektů

28.11.2017 **Hospodářské noviny** Strana 30 Příloha - Česká cena za architekturou - rozhovor

Tomáš Wehle

Se starostou Líbeznic o veřejném prostoru, dětech, které v obci prosadily skatepark, a o tom, že kvalitní architektura může být levnější než ta „obyčejná“. Středočeské Líbeznice mají štěstí na schopné lidi. Když tamní zastupitele zajímalo, co jejich obyvatele štvě, co by chtěli změnit nebo kde jim něco chybí, pozvali je, aby své komentáře a přání zakreslili do pocitové mapy obce. Při plánování nového pavilonu základní školy vzali učitele na exkurzi s architekty do Prahy a společně ladili detaily budovy. A zdejší skatepark vznikl na přání teenagerů, kteří si o něj řekli na Facebooku a podíleli se i na jeho podobě.

Nejen díky nasazení starosty Martina Kupky zde v posledních letech vznikly nové veřejné prostory a kvalitní moderní realizace, sbírající uznání od odborné veřejnosti. V malé obci na trase z Prahy do Mělníka toho stihli víc než mnohá daleko větší města. Upravili náměstí, zdvojnásobili kapacitu mateřské školy, rekonstruovali hlavní správní budovy a s několika okolními obcemi sehnali peníze na nový pavilon základní školy. „Důležitá je dlouhodobá vize, obecní architekt, který ušetří spoustu nákladů, zastupitelstvo, jež chce, aby tu po něm zůstaly dobré a trvalé věci, ale i co největší zapojení obyvatel a trocha štěstí,“ přibližuje starosta Líbeznic a místopředseda ODS svůj recept na kvalitní veřejný prostor.

Nejnovějším příspěvkem moderní architektuře je pak sportovní a kulturní centrum, které bylo nominováno na letošní Českou cenu za architekturu. „Líbeznický dřevák vplul do tříště vesnických domků jako Moby Dick, připravený svést zápas s neviditelnými chapadly chytrých telefonů o návrat generace dětí počítačů k míči,“ popisují ho autoři z Atelieru M1 architekti.

* Odložily děti telefony a obuly místo toho tenisky?

Dřevák funguje skvěle, je od rána do večera plný a odehrává se v něm pestrá směsice aktivit. Od bojových umění přes klasické sporty až třeba po večerní tančírnu nebo poslední rozloučení. Část dětí se tedy určitě teď věnuje více sportu než počítači. A ještě něco je důležité. Dnešní době někdy vyčítáme to, že se každý snaží hospodařit na svém písečku, že se lidé nedokážou domluvit, nežijí spolu, ale vedle sebe. Obec však musí fungovat jinak, lidé musí ustoupit ve svém požadavku někomu jinému. Tohle hledisko se má promítnout i do architektury.

* Nedaleko nové tělocvičny je poměrně velkorysý skatepark. Proč zrovna ten?

Když jsme skatepark vloni otevřeli, byli jsme skoro až překvapení, kolik žije v obci dětí. O jeho vytvoření jsme si řekli tak trochu my zastupitelé. Před lety jsme přes Facebook pozvali mladé lidi „ke stolu“ a bavili se o tom, co je v Líbeznicích baví, nebo naopak, kde jim něco citelně schází. Z toho se vyvinula i přestavba Areálu zdraví.

* Snažíte se tedy formovat veřejný prostor především ve spolupráci s obyvateli obce?

Obec tady není sama o sobě, ale aby poskytovala služby lidem, kteří tu žijí. Snažíme se hovořit s různými věkovými a zájmovými skupinami, i na Facebooku. Ten nám přiblížil do té doby neznámou skupinu lidí, kteří nečetli místní zpravodaj, nereagovali na ankety v něm, nestudovali moc internetové stránky obce. Právě díky této sociální síti jsme si s mladými sedli a začali připravovat, co by pro ně měla obec mít, aby tady mohli uskutečňovat svoje sny. Tak postupujeme vždy, když tu má vzniknout něco nového.

* Mohou občané zasahovat do konkrétní podoby veřejných staveb?

Když vypíšeme architektonickou soutěž, snažíme se co možná nejvíc zpřesnit naše požadavky. V okamžiku, kdy už je něco na papíře, zveme lidi k veřejné debatě a spolu s tvůrci o projektu mluvíme. V této fázi se do něj stále může zasahovat. Začíná se o některých věcech přemýšlet kritičtěji. To je případ třeba Dřeváku,



kde se objevil nápad, že by na střeše tělocvičny byly tribuny. Ukázalo se ale, že to nebylo realistické jak ekonomicky, tak kvůli bezpečnosti. Právě to je podle mě věc, která má do přípravy každého architektonického díla patřit: kritické uvažování a debata s budoucími uživateli.

* Takže když jste třeba stavěli nový pavilon základní školy, známý jako Rondel, ptali jste se žáků a učitelů, co by měl návrh splňovat?

Tehdy jsme se všemi kantory jeli do Národní technické knihovny v Praze a nechali se tam provázet tvůrčím týmem ateliéru Projektil. Nechtěli jsme, aby vzniklo něco sice moderního a skvělého, co by ale ti učitelé nepřijali.

* Jak se podle vás pozná dobrá architektura?

Architektura je něco víc než umění, víc než jen technická disciplína. Zahrnuje v sobě něco, co je vlastní životu společnosti. Vstupuje do jejího života a ta její podobu zároveň nutně utváří. Architektura je přece užitná záležitost. Aby vznikla kvalitní architektura, musí se na začátku správně definovat potřeby, funkce. Bez toho je to jen manýra, jež sice oslní originálním nápadem, ale u toho to skončí. A to je málo. Výborná architektura vždy zároveň naplňuje potřeby a požadavky lidí, kteří tam žijí. Slouží jim. Zvláště v situaci, kdy vzniká z veřejných peněz.

* Když jste se před sedmi lety stal starostou Líbeznic, měl jste vizi, čeho chcete dosáhnout?

Neměl. Samozřejmě jsem věděl, jaké jsou největší problémy obce, a chtěl jsem je vyřešit. Vize ale nemusí být v konkrétní podobě změny toho či onoho zákoutí. Může spočívat v tom, jak principiálně postupovat. V našem případě jde o to, že se opravdu o všech změnách snažíme bavit s lidmi a zároveň nebojujeme o co nejnižší cenu.

* Na cenu veřejných staveb musíte brát ohled, ne?

Mám za to, že závazkem veřejné správy a nakládání s veřejnými prostředky není jen 32 ?

to, aby nějaká stavba byla co nejlacinější. Spíše to, aby byla co nejvíce funkční a co nejefektivnější z hlediska dlouhodobých dopadů. Měli bychom, tak jako doma, sledovat spíše poměr výkon/cena a volit nejlepší řešení. Stejně jako třeba dříve čeští panovníci, když zvali ke spolupráci přední architekty a ptali se jich, co nejlepšího by za jejich peníze mohlo vzniknout. V Líbeznicích se tohle snažíme dělat. Od začátku zveme architekty k debatám o obci.

* Stojí kvalitní architektura nutně víc než ta „obyčejná“? Vyšší cena je častý argument, proč radši dělat věci jako v Kamenných Žehrovicích, které se nedávno „proslavily“ nepovedeným zateplením základní školy.

Kvalitní architektura nemusí být dražší, může být dokonce levnější. Pokud je návrh dobrý, může finanční prostředky šetřit a přidat nečekanou hodnotu, kterou nekvalitní návrh nikdy nepřinese. Hodně lze ušetřit třeba na provozu. A fakt, že ze stavby mají lidé větší radost, přece není věc, která nemá i svoji ekonomickou hodnotu. Nedá se jednoduše vyjádřit účetní operací, ale do života obce patří a má velký význam. V případě líbeznických staveb jsou dokonce i hmatatelné náklady buď v průměru běžné4

ho stavění v České republice, nebo dokonce pod ním. Fakt, že dáváme víc peněz za prvotní návrh, ve výsledku znamená úspory, protože s architekty od počátku řešíme, jak ten který projekt nastavit úsporně, jak nedat volnou ruku všem, kteří by se rádi pochlubili všemožnými moderními technologiemi. Například v Dřeváku není vůbec finančně náročná vzduchotechnika. Větrá se tam přirozeně okny tak jako po staletí, s výjimkou sprch a prostoru občerstvení.

* Kde na zmíněné velké projekty sháníte peníze?

Většina z nich vznikla díky dotacím, část pak jde z našich zdrojů. Například u nového pavilonu školy šel hlavní podíl investic ze státního rozpočtu, více než 30 milionů korun. Zbývajících 14 milionů na stavbu zajistily Líbeznice a další obce spádového obvodu školy. Stavba trvala jen asi 300 dnů.

* Co potřebuje malá obec k tomu, aby se v ní lidem dobře žilo?



Musí mít funkční veřejný prostor. A tím nerozumím jen nějaké místo, kde se lidé scházejí a které je architektonicky dobře zvládnuté, odpovídá na jejich potřeby, bude je naplňovat a zároveň jim klást otázky. Veřejný prostor chápu spíš jako životní strukturu, kde se mají lidé potkávat a mluvit spolu o tom, co je trápí nebo co by chtěli udělat.

* Potkávají se u vás lidé?

Líbeznice se vypořádávají s obrovskou proměnou populace. Před 10 lety byla naše obec poloviční a od té doby sem přišla spousta lidí, kteří tu neměli kořeny. V každé takové obci vznikne přirozeně tábor starousedlíků a novousedlíků a někdy si tyto dvě skupiny o sobě myslí jen to nejhorší. My jsme od začátku řekli, že máme-li dobře fungovat, tak naopak tyto lidi spolu musí co nejvíc mluvit. Programově jsme chtěli tyto příkopy zahrabávat. Veřejný prostor v Líbeznicích netvoří jenom sportovní hala, kostel, komunitní centrum, náměstí nebo Areál zdraví, ale hlavně akce, které se tam odehrávají. Sebehezčí veřejný prostor nebo architektura, které nebudou naplněny životem, nemají smysl. U nás se to daří, máme zde baráčky, skauty, sportovní kluby. Knihovna pořádá besedy, matky organizují přednášky o výchově dětí, fungují tady neziskovky. Díky bohatému kulturnímu kalendáři se tu lidé potkávají, mluví spolu a ty vlastně hloupé kategorie starousedlíků už nehrají takovou roli. Daří se je překonávat.

Martin Kupka (42) starosta Líbeznic, poslanec, místopředseda ODS Devět let pracoval jako moderátor a redaktor Českého rozhlasu. Působil ve funkci tiskového mluvčího Magistrátu hl. m. Prahy (2001 a 2002), Středočeského kraje nebo mluvčího a ředitele odboru komunikace s veřejností ministerstva dopravy (2009). Krátce (2010) byl i mluvčím vlády a ředitelem tiskového odboru Úřadu vlády ČR. V letech 2006, 2007 a 2008 byl vyhlášen mluvčím roku v kategorii „Veřejná správa a nestátní neziskové organizace“, v roce 2009 v kategorii „Státní orgány“. Vystudoval žurnalistiku a masovou komunikaci na Fakultě sociálních věd UK v Praze, kde od roku 2007 také přednášel komunikaci s médii a kulturu mluveného projevu. » Kvalitní architektura nemusí být dražší, může být dokonce levnější. «

Do regionů se vrací mladí

Téma: Česká komora architektů

28.11.2017 **Hospodářské noviny** Strana 34 Příloha - Česká cena za architekturu - anketa

Tomáš Wehle

Ze šesti finalistů České ceny za architekturu jsou hned čtyři mimo větší města. Co to podle vás znamená? Jde o dlouhodobější trend, zažívá zdejší venkov „renesanci“?

Mirek Vodák

architekt

Jde o celkem přirozený jev, protože kvalitní architektura může samozřejmě vznikat i mimo velká centra. Je možné, že v malém městě se věnuje více péče i menším projektům, ale pokud se v jakékoliv obci najde investor, který má smysluplný záměr a dokáže si najít dobrého architekta, není důvod, aby výsledná stavba byla horší než jinde. U „venkovské“ a „maloměstské“ architektury je zajímavé sledovat podmínky, za jakých stavba vznikla a co jí předcházelo.

Na jednu stranu může jít o investice zvenku, na druhou o místní iniciativu i rozpočet.

Právě regionální kontext by měl být nedílnou součástí hodnocení těchto staveb. Skvělým příkladem takového přístupu je třeba rakouské Vorarlbersko. U nás zatím žádný region výrazně nevyčnívá.

Gabriel Kurtis

ředitel Galerie architektury Brno

V prvním ročníku České ceny za architekturu jsem zaznamenal nový přístup v hodnocení architektonických děl. Dříve zařité vyzdvihování ikonických staveb způsobilo, že architektura byla vnímána jako výsada elit. Běžný stavebník možná ocenil krásu plaveckého bazénu, ale nedokázal si představit, že i jeho vlastní dům by mohl



navrhnout profesionální architekt. Zaměření na prezentaci kvalitní regionální architektury menších měřítek může v Česku pomoci zvýšit stavební kulturu a dostupnost architektury. Do regionů se totiž v posledních letech vrací mladí architekti, kteří mají zkušenosti z větších měst a ze zahraničí.

Často se z nich stávají patrioti usilující o kulturní obrodu našeho venkova.

Petr Volf

publicista a spisovatel

Že se dobré architektuře daří v menších městech, je zřejmé už od 90. let.

Tehdy do širšího povědomí vstoupil Benešov, jehož rekonstrukce radnice od Josefa Pleskota získala Grand Prix, nebo Louny, kde přestavěl pivovar na překrásnou galerii Emil Příklad.

Ve stejné době se také začíná hovořit o „fenoménu Litomyšl“: desetitisícové město se velmi rychle stalo příkladem toho, jak může starosta s vizí (Miroslav Brýdl) spolu s městskou architektkou (Zdeňka Vydrová) vytvořit dlouhodobě podmínky pro vznik špičkových staveb. V současnosti na ni navazují starostové Dolních Břežan, Líbeznic nebo Trojanovic, ale našli by se i další. V porovnání s tím je aktivita primátorů Prahy nulová, o nové opeře nebo galerii se jen mluví, přitom peníze na ně v rozpočtu jsou, jenže chybí odvaha cokoliv prosadit.

Petr Hájek

architekt

Nemyslím si, že lze najít nějakou souvislost mezi kvalitou architektury a tím, zda byla postavena ve městě, nebo na venkově. Výběr oceněných staveb a vítěze je v každé architektonické soutěži subjektivním a konsenzuálním hodnocením konkrétní poroty. Pokud budou různé poroty hodnotit ty samé stavby, dojdou s největší pravděpodobností k rozdílným výsledkům. Z tohoto pohledu bych lokalitě stavby nepřikládal velký význam a hledal bych důvody výběru právě v personálním obsazení posuzovatelů. Mnohé tedy objasní jejich komentář k soutěži a k jednotlivým stavbám, které vybrali a ocenili.

Karel Havlíš

urbanista a pedagog na VUT v Brně

Z nominací České ceny za architekturu se dozvíte velmi málo o motivaci stavebníků podstatné ke vzniku díla. Neznám finalisty a jejich díla, která pro mě prezentují lokální aktivity ke kultivaci prostředí venkovských sídel. Z tohoto hlediska mám svůj vlastní výběr z nominovaných prací. Je to především kostel svatého Václava v Sazovicích. Malá obec je známá iniciativou místních podnikatelů, jejich finanční prostředky přispívají k obnově a revitalizaci středu obce. Podobně bych ocenil také revitalizaci středu obce v Bílovicích nebo sokolovnu Dřevák v Líbeznicích. Některá z nominovaných děl ukazují jistý trend „útěku z města“. Rezidence a domy movitých stavebníků jsou většinou individuálním importem architektury na venkov.

Takové zásahy ale nepředstavují renesanci venkova a venkovské krajiny.

Dům v cihlové zahradě

Téma: Česká komora architektů
28.11.2017 iHNed.cz Strana 0
red

Do letošního ročníku České ceny za architekturu se přihlásilo 249 děl.

Mezinárodní porota pak nominovala celkem 42 děl do užšího výběru.

Z tohoto nakonec vybrala šest finalistů, z nichž vzešel držitel hlavní ceny.

Hodnocení poroty

"Cihlový dům a zahrada, založené na tradiční urbáně struktuře jihomoravské vesnice, navrhuje novou verzi typického vícegeneračního rodinného domu. Stávající omítnutý dům v čele vůbec nedává tušit, co se děje vzadu za ním. Když porota prošla bránou a verandou, okamžitě ji překvapila harmonie nově uspořádaného místa. Dům v zadní části dvora je tradičně budován z prostých materiálů. Cihly nejsou použity jen jako obklad stavby, ale i



jako dlažba v zahradě, propojující tímto způsobem vnitřní prostor s vnějším. Letní kuchyně vytváří přechod do sadu a zeleninové zahrady. Přes svoji krásu a preciznost kompozice se přesnost celého návrhu jeví téměř v konfliktu s očekávanou skromností atmosféry dvorku."

Jan Proksa, Architekt
Rok dokončení: 2016

Tradiční domy na jižní Moravě se vyznačují efektivním urbanismem. Stavělo se do tvaru L a domy byly řadové. Každý dům tak získal svůj dvůr. Toto řešení bylo skvělé jak ekonomicky, tak sociálně. Domy se skládaly ze tří částí. Na straně otočené k ulici bydleli rodiče s dětmi. Prarodiče potom žili v zadní části směrem do dvora. Zbytek domu, který byl pokračováním traktu, sloužil jako hospodářské stavení. Přední část domu byla kvalitativně na vyšší úrovni. Fasáda, jež měla vytvářet dobrý dojem navenek, byla barevně omítnuta. V zadní části se už omítka často nepoužila, protože takové řešení bylo nákladnější. Zadní hospodářské budovy byly bez omítky. Takto vlastně bezděčně vznikala cihlová "architektura" ve dvorech stavení - příjemná a dlouhodobá.

Architekt Jan Proksa se rozhodl tuto tradici respektovat a použít cihly pro novou budovu ve dvoře. Novostavba v Prušánkách je dlouhá a úzká a slouží jako přirozený plot k sousedům. Urbanistické řešení je tedy velmi podobné tomu původnímu, s jediným rozdílem: nový dům je oddělen od starého. Použitím ploché střechy se minimalizoval konečný objem stavby, což působí na malém prostoru elegantně. Fasáda domu tak evokuje další zídku, která pak definuje tvar dvora a zrcadlí se v dlažbě. Půdorys samotného domu je řešen jednoduše a funkčně. Objektu dominuje místnost s kuchyní, velký stůl a velké okno do zahrady. Vedle je ložnice s úzkou koupelnou. Vznikl tak malý dům, který respektuje své okolí, je pohodlný a příjemný na žití.

<http://HN.IHNED.CZ/c1-65970350-dum-v-cihlove-zahrade>

Česká cena za architekturu 2017: Nominace

Téma: Česká komora architektů
28.11.2017 iHNed.cz Strana 0
red

Do letošního ročníku České ceny za architekturu se přihlásilo celkem 249 děl. Porota nakonec nominovala 42 děl do užšího výběru. Z tohoto poté vybrala šest finalistů, z nichž vzešel držitel hlavní ceny.

Všechny projekty najdete na webu www.ceskacenaazaarchitekturu.cz.

<http://HN.IHNED.CZ/c1-65970330-ceska-cena-za-architekturu-2017-nominace>

Chata u jezera

Téma: Česká komora architektů
28.11.2017 iHNed.cz Strana 0
red

Do letošního ročníku České ceny za architekturu se přihlásilo 249 děl. Mezinárodní porota pak nominovala celkem 42 děl do užšího výběru. Z tohoto nakonec vybrala šest finalistů, z nichž vzešel držitel hlavní ceny.

FAM Architekti
Rok dokončení: 2014

Náhrada starší chaty na břehu Máchova jezera v borovicovém lese respektuje unikátní přírodní charakter místa a kopíruje zastavěnou stopu původního objektu. Cílem stavby bylo vytvořit prostor k celoroční rekreaci a jachtingu, včetně souvisejícího zázemí, to vše v minimální typologii a v maximálním propojení s jezerem.



Hodnocení poroty

"Jasná forma nabízející ikonografickou jednoduchost i přiměřenou bohatost detailu, avšak bez prchavého luxusního nadbytku nebo nestřídmosti. Pultová střecha s chytrým nápadem, jak odvádět přebytečnou vodu od příčné fasády, skládací panely zakrývající velké posuvné dveře a okno v mezaninu zakryté vertikální žaluzií, která je součástí dřevěné fasády, přispívají k efektu architektonické bohatosti. Díky širokému otvoru pro trojdílné posuvné dveře, které rámuji výhled na jezero, je projekt jasným důkazem toho, jak důležitý je kontext. Při posuzování v kategorii "životní styl/možnost obývání" dostal projekt vysoké hodnocení, protože řada porotců byla uchválena architektonickými kvalitami vnější formy a interiéru, ale také kvůli pocitu harmonie s okolím, která z chaty vyzářovala."

Hmota stavby je s ohledem na funkční nároky a nejcennější výhledy z interiéru do okolí koncipována jako lehká. Štít svou výškou kompozičně navazuje na kotevní molo, jehož směrovou osu jezero-pevnina pohledově ukončuje. Potvrzuje se tím význam mola jako hlavního přístupu ze břehu, respektive plachetnicí po vodní hladině.

Do objektu se vstupuje po vnějším schodišti posuvným oknem. Interiér je řešen jako kontinuální obytný prostor otevřený do podkroví. Do prostoru je vestavěna galerie na spaní, pod níž je v černém boxu umístěno kompaktní hygienické a kuchyňské zázemí. Hlavní stěna v interiéru je hluboká skříň s největšími úložnými kapacitami, do které je vestavěna křbová vložka. Celý interiér je materiálově sjednocen obkladem z drásaných smrkových palubek opatřených bílým olejem. Podlahu tvoří bezespárová stěrka s barvou navazující na pískový povrch břehu jezera.

Exteriér stavby respektuje ráz krajiny a inspiruje se ve svém přírodním okolí. Přestavba je navržena jako dřevěná, s jednoduchým opláštěním vertikálně kladenými dřevěnými latěmi, které odrážejí vertikality přilehlých kmenů borovic. Bezpečnost stavby v období "mimo sezonu" je řešena pohyblivými nebo pevnými okenicemi.

<http://HN.IHNED.CZ/c1-65970310-chata-u-jezera>

Galerie nábytku

Téma: Česká komora architektů
28.11.2017 iHNed.cz Strana 0
red

Do letošního ročníku České ceny za architekturu se přihlásilo 249 děl. Mezinárodní porota pak nominovala celkem 42 děl do užšího výběru. Z tohoto nakonec vybrala šest finalistů, z nichž vzešel držitel hlavní ceny.

Chybik+Kristof Architects & Urban Designers
Rok dokončení: 2016

Proměna bývalého autosalonu na okraji sídliště v Brně v showroom a sídlo společnosti MY DVA, zabývající se výrobou kancelářského, školního a kovového nábytku, je další dokončenou stavbou mladého brněnského studia. Jednopodlažní objekt nevalné estetické kvality získal novou, snadno zapamatovatelnou tvář, tvořenou více než devíti sty černých plastových sedáků. Abstraktně pojatá fasáda zároveň funguje jako reklamní poutač na firmu samotnou.

Hodnocení poroty

"Ve své podstatě není Galerie nábytku v Brně vlastně nic než jen předměstská krabice programově podobná svým sousedům, a přesto se zdá být víc než jen to – lehoučká interpretace svého programu, s jasným vztahem k nejbližšímu okolí a ke kovovému 'světu', ve kterém se snaží zabydlet: využitím stávající budovy, odstraněním všech jejích zbytečností, obalením polykarbonátem a oblečením do 'šatů' skládajících se z toho, co se v ní vyrábí: plastových skořepinových židlí. Židle vytvářejí zároveň značku, obraz i povrch. Člověk musí ocenit tento projekt za jeho odvahu a úspěšný výsledek, za důkaz toho, že žádný program či místo není tak špatné, aby nestálo za (pečlivé) architektonické ztvárnění."



Druhou rovinou návrhu je interiér, který sestává ze dvou částí: showroomu a kanceláří se zázemím pro zaměstnance. Vnitřek stavby byl kompletně očištěn. Do abstrahovaného prostoru jsou vloženy tři kruhové galerie reprezentující tři odlišné segmenty výroby - školní nábytek, kancelářský nábytek a designové kusy. Kruhové výřezy jsou vymezeny bílými textilními závěsy na celou výšku prostoru, které lze dle potřeby uzavřít nebo ponechat otevřené. Interiér výřezů představují tři odlišná prostředí, kde materiál podlahy, způsob osvětlení i barva světla jsou zvoleny tak, aby odpovídaly přirozenému prostředí, pro které je nábytek určen. Meziprostory je možné vyplňovat různými solitery, lze je využívat jako konferenční místnost zaměstnanců nebo k posezení s klienty. Celý prostor funguje na principu galerie, kterou je možné jednoduchým způsobem přizpůsobovat aktuálním potřebám. Kanceláře pro zaměstnance jsou zachovány stávající po obvodu stavby a jsou sjednoceny šedým kobercem a bílou výmalbou.

<http://HN.IHNED.CZ/c1-65970290-galerie-nabytku>

Cena Agentury ochrany přírody a krajiny: za kvalitní dílo moderní architektury citlivě vsazené do krajinného rázu

Téma: Česká komora architektů
28.11.2017 iHNed.cz Strana 0
red

Partneři České ceny za architekturu mohou vybrat některé z přihlášených děl, případně osob a nominovat je na udělení Mimořádné ceny.

Odborné poroty letos ocenily čtyři projekty.

Archeopark Pavlov

Architektonická kancelář Radko Květ, rok dokončení: 2016

Projekt není replikou historického charakteru, je něčím novým v nové době. Prokazuje respekt k okolí, k místu, ke krajině a všemu, co je s ní spojeno či co ji utváří. Archeopark Pavlov ocenila Agentura ochrany přírody a krajiny zejména jako kvalitní dílo moderní architektury citlivě vsazené do krajinného rázu místa, jež má hlubokou vazbu na přírodní, kulturní i historické dědictví a hodnotu krajiny Pálavy a jejího okolí s respektem k duchovním hodnotám. Náplní má stavba nadmístní i nadregionální význam.

Foto: Aleš Ležatka

<http://HN.IHNED.CZ/c1-65970250-cena-agentury-ochrany-prirody-a-krajiny-za-kvalitni-dilo-moderni-architektury-citlive-vsazene-do-krajinneho-razu>

Javornická palírna

Téma: Česká komora architektů
28.11.2017 iHNed.cz Strana 0
red

Do letošního ročníku České ceny za architekturu se přihlásilo 249 děl. Mezinárodní porota pak nominovala celkem 42 děl do užšího výběru. Z tohoto nakonec vybrala šest finalistů, z nichž vzešel držitel hlavní ceny.

ADR

Rok dokončení: 2016

Na místě hospodářské usedlosti z konce 19. století vznikl nový, částečně rekonstruovaný areál Javornické palírny. Nejedná se pouze o novostavbu ovocného lihovaru, ale také o další rekonstruované budovy bývalého



hostince, chlévy a stodolu. Dále je zde ubytování pro členy majitelovy rodiny a jejich případné hosty. Součástí Javornické palírny je také ovocný sad a zahrada.

Hodnocení poroty

"Porota oceňuje velmi precizní uspořádání rekonstruované bývalé hospodářské usedlosti. Stávající a nové hmoty vytvářejí nový soubor přirozeně, s atraktivními a dobře proporčně formovanými vnějšími prostory. Nová bílá kostka u silnice jasně definuje hranici usedlosti vůči otevřené krajině, pracujíc s mohutným stromem a kapličkou na druhé straně v klasické vstupní situaci. Renovace starých částí, stejně jako materiály, vypadají nevzrušivě, přirozeně a bez jakýchkoliv rádooby moderních atributů. Lehký materiálový posun mezi starým a novým přesto umožňuje nové části rozeznat. Vysoce kultivovaný přístup architekta i klienta představuje nepochybně modelový zásah do struktury ustáleného charakteru typické české vesnice."

Usedlost stojí v kopcovité krajině mezi městy Bavorov a Vlachovo Březí. Návrh rekonstrukce vycházel z původního členění a umístění budov, které byly ve špatném technickém stavu. Proto se veškeré novodobé přístavky a dostavby strhly, včetně střech a krovů, a zachovaly se pouze základní hmoty a některé nosné stěny hlavních budov. K nim pak byly dostavěny nové objekty kvasírny a dřevník s garáží. Zcela novým objektem je palírna, která je umístěna tak, že s původními budovami vytváří částečně uzavřený a chráněný dvůr.

Snahou architektů bylo zachovat maximum z původních architektonických prvků budov, a kde to už nebylo možné, je nahradit podobnými detaily přenesenými z jiných staveb. U novostaveb autoři volili materiály nové, současné, avšak s respektem k původní stavbě. Návrh vzhledu budov, výraz fasád i tvar střech byly výrazně ovlivněny bezprostředním okolím. Většina fasád má klasickou vápennou omítku, části budov s dřevěnou nosnou konstrukcí jsou obloženy dřevěnými prkny, pouze pro palírnu samotnou bylo zvoleno pohledové zdivo z plných cihel natřené bílou barvou. Zdály tak není na první pohled patrné, že jde o novostavbu; při bližším a podrobnějším prozkoumání je to však zcela zřejmé. Palírna se tak stala přirozenou součástí obce.

<http://HN.IHNED.CZ/c1-65970230-javornicka-palirna>

Komunitní centrum Máj

Téma: Česká komora architektů
28.11.2017 iHNed.cz Strana 0
red

Do letošního ročníku České ceny za architekturu se přihlásilo 249 děl. Mezinárodní porota pak nominovala celkem 42 děl do užšího výběru. Z tohoto nakonec vybrala šest finalistů, z nichž vzešel držitel hlavní ceny.

SLLA Architects
Rok dokončení: 2014

Českobudějovické Komunitní centrum Máj je součástí projektu regenerace stejnojmenného panelového sídliště z 80. let 20. století a slouží jako mateřské centrum, nízkoprahové zařízení pro děti a mládež, středisko primární prevence, sociální poradna a služebna městské policie.

Hodnocení poroty

"Otevřená transparentní architektura, galerie se schodišti, popínavá zeleň, hřiště na střeše – to vše pomáhá docílit otevřenosti. Svým neotřelým výrazem je budova schopná přijmout a zvládat všechny své uživatele, ale porota si též všimla, že budova zároveň postrádá prostorovou kvalitu a vypracování interiérů. Silný výraz budovy a transparentní architektura jsou pozitivním přínosem k nedostatečné sociální soudržnosti mezi lidmi s různým zázemím. Porota si nicméně myslí, že výrazná architektura s galeriemi, které budovu obklopují, není v dostatečné rovnováze s vnitřním využitím. Přesto je návrh přesvědčivým přínosem k urgentním společenským problémům okrajových částí měst."



Schodiště a ostatní komunikační a pobytové prostory na obvodě objektu ve všech podlažích umožňují propojení budovy a veřejného prostoru. Náměstí je spojené se všemi podlažními až po hřiště na střeše. Vykonzolované stropní desky a ustoupení obvodového pláště vytvářejí přirozenou ochranu před přímým slunečním zářením. Ochranná síť slouží jako podklad pro autochtonní opadavé popínavé rostliny, jež mají nízké nároky na údržbu. Vstupy do centra s pěti různými provozy, členěného do tří nadzemních podlaží s exteriérovým hřištěm a dvoupodlažního menšího objektu na střeše, jsou logicky z různých stran.

Objekt se železobetonovým skeletem je založen na pilotách, interiérové prostory jsou flexibilně členěny lehkými montovanými příčkami. Konstrukce exteriérových schodišť a pavlačí jsou rovněž ze železobetonu, hřiště a přestřešení na obvodě pro změnu z oceli. Podlahy v interiéru i exteriéru jsou lité, prosklené části jsou řešeny hliníkovým fasádním systémem, plně části opláštění jsou z tahokovu a oplocení předzahrádky obstaralo profilové sklo.

<http://HN.IHNED.CZ/c1-65970210-komunitni-centrum-maj>

Cena Karlín Group: za angažovaný přístup k záchraně a tvorbě výjimečného veřejného prostoru

Téma: Česká komora architektů
28.11.2017 iHNed.cz Strana 0
red

Partneři České ceny za architekturu mohou vybrat některé z přihlášených děl, případně osob a nominovat je na udělení Mimořádné ceny.

Odborné poroty letos ocenily čtyři projekty.

Léto pod viaduktem

CCEA MOBA, rok dokončení: 2016

Negrelliho viadukt - příležitost pro kreativní město - je dlouhodobý projekt, který se věnuje experimentování mezi architekturou, uměním a veřejným zájmem. Záměrem bylo upozornit na potenciál (v současnosti rekonstruovaného) viaduktu a ověřit způsoby, jak ho začlenit do městského života. Veřejný prostor "pod mostem" si oblíbili nejen místní obyvatelé, ale také lidé, kteří nedaleko pracují, a turisté. Vznikl zde prostor zejména pro relaxaci, ale také pro sport, hudební, divadelní a další představení. Program vytvářeli přímo obyvatelé Prahy. CCEA MOBA současně představilo vizi, která chce proměnit prostory pod oblouky mostu trvale - v bistra, řemeslné dílny, galerie a ateliéry - a podpořit tak drobnou produkci a kreativitu, která je základem DNA Karlína.

<http://HN.IHNED.CZ/c1-65970140-cena-karlin-group-za-angazovany-pristup-k-zachrane-a-tvorbe-vyjimecneho-verejneho-prostoru>

Cena společnosti Velux: za nejlepší práci s denním světlem v interiéru

Téma: Česká komora architektů
28.11.2017 iHNed.cz Strana 0
red

Partneři České ceny za architekturu mohou vybrat některé z přihlášených děl, případně osob a nominovat je na udělení Mimořádné ceny.

Odborné poroty letos ocenily čtyři projekty.

Dům pro spisovatelku v Čechách

Emergenative Architecture, rok dokončení: 2015



V Hoštce nedaleko Litoměřic se nachází venkovská přístavba naplněná světlem. Je součástí stávajícího celku budovy, vestavěná do dvora, těsně za náměstím. Stávající zdivo původního stavení (pískovec a cihla) bylo zachováno. Nové materiály byly zvoleny tak, aby dosahovaly co nejnižší karbonové stopy a zároveň měly dlouhou životnost (místní dřevo, bambus a bílý hliník). V kontextu vesnického osídlení ale vytváří moderní současnou podobu. Místní řemeslníci při stavbě používali tradiční tesařské techniky, takže vznikla staronová identita domu.

Výhledy z domu do zahrady a na nebe podtrhují úzké sepětí s venkovským prostředím. Dům je orientován na jihozápad, kvůli dennímu osvětlení a přirozenému větrání. Čistého vzduchu je v interiéru docíleno pomocí rekuperační jednotky. Dešťová voda je svedena do zahrady. V zimě je severní zeď domu zahřívána sluncem a funguje jako pasivní tepelná stěna. Sálavé vytápění přemísť teplo pasivně do ostatních stěn. V objektu je použit vysoce účinný systém recyklace a využití energie k vytápění. Tepelná ztráta domu je nízká (činí méně než 0,15 W/m²K).

<http://HN.IHNED.CZ/c1-65970120-cena-spolecnosti-velux-za-nejlepsi-praci-s-dennim-svetlem-v-interieru>

Vítěz: Archeopark Pavlov

Téma: Česká komora architektů

28.11.2017 iHNed.cz Strana 0

red

Do letošního ročníku České ceny za architekturu se přihlásilo 249 děl. Mezinárodní porota pak nominovala celkem 42 děl do užšího výběru. Z tohoto nakonec vybrala šest finalistů, z nichž vzešel držitel hlavní ceny.

Architektonická kancelář Radko Květ
Rok dokončení: 2016

Komplex sídliště z období paleolitu (doby lovců mamutů) poskytl za dlouhá desetiletí výzkumů obrovské množství kamenných a kostěných nástrojů, uměleckých předmětů, ale i kosterních ostatků člověka současného typu. Díky nim patří Pavlov a Dolní Věstonice mezi přední archeologické lokality v celosvětovém měřítku. Přestože jsou památky minulosti kulturním statkem s mimořádnou hodnotou, jsou zároveň symbolickou součástí místní kultury. Něčím, co zásadně utváří vztah obyvatel k regionu, na co lze být pyšný.

Archeopark má významnou polohu. Nachází se na rozhraní nezastavěné části obce a volné krajiny a je zároveň součástí působivé scenerie Pálavských vrchů. Celý objekt je umístěn pod terén, ze země vystupují pouze části bílých betonových věží. Architektonické řešení vychází z daností lokality a bylo určeno třemi zásadními hledisky.

Není nutné stavět pouze a jenom racionálně.

Zprvé, staveniště je součástí národní kulturní památky a výstavba objektu, kromě expozice "in situ", byla povolena pouze na ploše už archeologicky zkoumané. Zadruhé, autoři vycházeli z předpokladu, že se archeologické nálezy nacházejí čtyři až pět metrů pod stávajícím terénem. A zatřetí, stavba se nachází v chráněné krajinné oblasti. Z těchto hledisek vzešel koncept podzemní stavby a volné parafráze "vápencových skal vybíhajících ze zeleně luk a vinohradů". Hlavní výstavní prostor, administrativní, technické a sociální zázemí jsou ukryty ve svahu. Do exteriéru vystupují prosvětlovací věže, nálevkovitě tvarovaný vstup a výhledy na Děvičky a jezero. V rovině motivů je stavba spojena s plasticky tvarovanými jeskynnými prostory. Co se materiálů týká, architekti použili soudobé vyjadřovací prostředky: monolitický reliéfní beton, dubové dřevo a sklo.

Radko Květ

Architektonická kancelář Radko Květ

* 1970–1974: Gymnázium, Slovanské náměstí 7, Brno

* 1974–1980: Fakulta architektury Vysokého učení technického v Brně, soukromé kurzy kreslení a malování

* 1981 – 1988: Brnoprojekt, vedoucí projektant



- * 1988–1991: výtvarná a architektonická činnost
- * 1991–2017: vlastní architektonická kancelář
- * 2000–2009: externí spolupráce na FA VUT v Brně
- * 1999–2003: člen dozorčí rady ČKA, člen představenstva ČKA

Soutěže

- * Knihovna MU – FF v Brně – 1998 (odměna)
- * Klášterní zahrady v Litomyšli – 1999 (I. místo)
- * Altán – Stromovka – 1999 (I. místo)
- * Brno City Center v proluce na nám. Svobody – 2001 (II. místo)
- * architektonicko-urbanistická "lokalita Grand" v Brně – 2001 (III. místo)
- * Janáčkovu kulturní centrum – 2003 (odměna)
- * Velké egyptské muzeum v Gíze – 2003
- * Informační centrum Masarykovy university – 2004 (I. místo)
- * Národní knihovna v Praze – 2006

Významné projekty, realizace

- * radnice, Brno-Žabovřesky
- * Památkový ústav v Brně
- * Klášterní zahrady v Litomyšli
- * Dům v parku, Karviná
- * rekonstrukce a dostavba nemocnice s poliklinikou, Ivančice
- * rekonstrukce altánů, NKP Špilberk, II. etapa, regenerace a rozšíření služeb, Jižní křídlo, tamtéž
- * domov důchodců, Brno-Tuřany
- * Loděnice v parku, Karviná
- * rekonstrukce bytového domu s komerčními prostory, Brno, Minská 30
- * zástavba tzv. části Farských zahrad v Brně-Komíně
- * bytový komplex Brno-Medlánky
- * desítky rodinných domů

Hodnocení poroty

"Archeopark Pavlov je pečlivě zasazený do okolní přirozené a kulturní krajiny. Skrývá i odkrývá důležité místní archeologické nálezy a vyjadřuje silný smysl pro toto místo, odvozený od pečlivě realizované odezvy na pozemek a prostředí. Přítomnost toho primárně podzemního projektu se projevuje jako abstrahovaná kompozice, která vypadá jako vápencové skály poházené po svažitě louce, do níž jsou zasazené na pozadí dramaticky opevněného vápencového valu a široké zrcadlící vodní plochy umělé nádrže dole v údolí. Projekt je uspořádán jako objevitelská cesta zpodobněná coby architektonická promenáda, která přitahuje návštěvníka hluboko do dramatického podzemního výstavního prostoru; pohledy návštěvníků jsou směřovány světlíky a pečlivě orámovanými pohledy odhalujícími klíčové výhledy ven. Návštěvník si tak uvědomuje, že nadzemní vyčnívající prvky fungují jako podzemní znaky a jako nádherná hra mezi vnitřkem a vnějškem, mezi tím, co vypadá, že je postaveno, a co je nalezeno.

Projekt je působivý svým bezvadným provedením a s péčí vybranými a použitými materiály, jako je pohledový beton, litý do bednění z přírodního dřeva a použitý v podzemí, a naopak probarvený litý beton s vápencovým kamenivem, uplatněný v nadzemní části. Technické místnosti a učebny jsou propracovaně zapojeny do prostoru, aniž by odváděly pozornost od celkového prožitku. Současná expozice je pečlivě zahrnuta do celkového architektonického záměru. Je samozřejmé, že budova takovéhoho kulturního významu a poetického výrazu klade otázky a témata k debatě i mezi členy poroty; není geometrické vyjádření nadzemních vyčnívajících prvků trochu nahodilé a příliš vyumělkované? Přesto má porota za to, že tento projekt je významný nejen z mezinárodního hlediska, ale má i značný lokální ohlas."

<http://HN.IHNED.CZ/c1-65970100-vitez-archeopark-pavlov>

Hezké budovy problémy měst nevyřeší, říká uznávaná nizozemská architektka Marianne Loofová



Téma: Česká komora architektů
28.11.2017 iHNed.cz Strana 0
Jana Niedermeierová

Nizozemská architektka Marianne Loofová se snaží měnit způsob, jakým lidé přemýšlejí o architektuře. Svým klientům nenabízí žádný konkrétní styl, ale pomoc při řešení problémů dané lokality.

"Česko by se mělo začít víc soustředit na urbanismus a územní plánování, klást větší důraz na udržitelnost a aktivněji zapojit do diskuse o architektuře veřejnost a zastupitele," říká Loofová.

Čeští architekti a developéři jsou často osamělí pionýři, kteří vytvářejí nahodilé projekty, aniž by přemýšleli o tom, jak zapadají do svého okolí. Tak hodnotí stav tuzemského stavitelství uznávaná architektka a partnerka nizozemského studia LEVS architecten Marianne Loofová, která letos předsedala mezinárodní porotě České ceny za architekturu.

Právě podobné soutěže podle ní mohou otevřít debatu o kvalitě zdejší architektonické produkce a přispět k jejímu zlepšení. "Česko by se mělo začít víc soustředit na urbanismus a územní plánování, klást větší důraz na udržitelnost a aktivněji zapojit do diskuse o architektuře veřejnost a zastupitele," říká Loofová.

Českou cenu za architekturu získal Archeopark Pavlov. Podle čeho jste vybrali vítěznou stavbu?

Šlo nám především o to, aby to nebyla jen soutěž krásy. Nechtěli jsme hodnotit pouze na základě fotek a příběhů, takže jsme nejlepší projekty navštívili osobně. Tři dny jsme jezdili křížem krážem po Česku, abychom následně výběr zúžili z 18 staveb na šest finalistů. V úplném závěru jsme se rozhodovali mezi dvěma projekty, a to Komunitním centrem Máj na českobudějovickém sídlišti a historicky zaměřeným muzeem Archeopark Pavlov na Břeclavsku. Obě stavby mají přidanou hodnotu pro společnost, což pro nás bylo velmi důležité kritérium. Nakonec zvítězila budova Archeoparku, postavená čtyři metry pod zemí v místě, které vydalo jedny z nejcennějších paleolitických nálezů na světě. Ocenili jsme, že její autoři vytvořili vyspělý design, elegantně zapracovali stavbu do krajiny a přitom zvládli čelit i velmi složitým technickým výzvám.

Marianne Loofová (57)

předsedkyně poroty České ceny za architekturu

Spoluzakladatelka a partnerka nizozemského studia LEVS architecten. Od roku 2011 je předsedkyní komise rady města Amsterdamu pro architekturu a urbanismus. Podílí se na projektech v Nizozemsku, Rusku i Africe. V minulosti působila jako hostující lektorka na Fakultě architektury ČVUT v Praze.

Jak hodnotíte úroveň přihlášených projektů?

Stavby, které se probojovaly do finále, jsou skutečně výjimečné. Nicméně celková kvalita soutěžících zase tak vysoká nebyla. Čekala jsem, že budov, které budou favoritem na vítěze, najdeme víc. V mezinárodním měřítku mi zdejší architektonická produkce přijde poměrně skromná. Na druhou stranu, když srovnám soutěžní projekty s ostatními stavbami v českých městech a vesnicích, které jsme viděli během našich cest po republice, tak jsou vysoce nadstandardní. Záleží tedy na úhlu pohledu.

Co podle vás tuzemské architektuře chybí?

Přijde mi, že se tu příliš neřeší celková kvalita daného prostředí, ať už města, či vesnice. Česká architektonická studia pracují hlavně na privátních zakázkách, což je samozřejmě důležité, ale nemá to tak velký přínos pro společnost jako veřejné projekty. Já osobně věřím, že architektura není jen vytváření krásných domů, ale že zásadní roli hraje především to, jak přispívá ke zkvalitnění života. Mezi nominovanými stavbami nám například chyběly bytové domy, které by byly na takové úrovni, že by mohly soutěžit o hlavní cenu. To všechny porotce dost překvapilo. Objevily se tam sice krásné rezidenční domy jako Chata u jezera a Dům v cihlové zahradě, které se probojovaly až do finále, ale vždy šlo o stavby se soukromým investorem. A u těch samozřejmě chybí onen sociální rozměr.

Jak je možné to zlepšit?



Důležité je při vytváření jednotlivých projektů přemýšlet, jak mohou přispět celku. Je potřeba se ptát, s jakými problémy se obce potýkají a jak jim s tím může architektura pomoci. Příkladem je třeba vylidňování vesnic a přelidňování měst. Architekti a urbanisté v řešení těchto výzev hrají významnou roli, ale zapojit se musí i developeři, investoři a také veřejnost a zástupci měst. Tak to funguje například v mém rodném Nizozemsku, kde se všechny tyto skupiny účastní debaty o tom, v jakém prostředí chceme žít a co musíme udělat pro to, abychom požadované kvality dosáhli. V Česku na mě ale řada projektů působila tak, že vznikly zcela nahodile, aniž by byly součástí nějaké širší koncepce. Proto je potřeba mnohem ucelenější územní plánování, stanovení jasných cílů a větší tlak na vytváření kvalitních míst pro život.

Dříve jste působila také jako hostující lektorka na Fakultě architektury ČVUT v Praze. Jak na základě toho vnímáte zdejší vzdělávání architektů?

Řekla bych, že v Česku se klade důraz na technický základ, což je velice pozitivní. Je to velký rozdíl oproti řadě jiných zemí, kde se školy zaměřují víc na znalost historie architektury nebo rozvíjení kreativních schopností. I proto například u nás ve studiu rádi přijímáme na stáže studenty nejen z Česka, ale i ze Slovenska či Polska, kteří dobře ovládají tvrdé dovednosti potřebné pro povolání architekta, protože to není úplně samozřejmé. Na druhou stranu, Česko je poměrně malý rybníček, a studenti tak nemají moc příležitostí pracovat na skutečně velkých a významných projektech. Jsou proto trochu izolovaní.

Architektura není cíl, ale prostředek. Ve chvíli, kdy si to uvědomíte, získáte mocný nástroj pro změnu měst k lepšímu.

Co by tedy podle vás tuzemským studentům architektury prospělo?

Myslím, že by měli častěji vyjíždět na stáže do zahraničí. Nestačí, aby se inspirovali obrázky na internetu, ale je potřeba, aby získali širší rozhled a viděli, jak se k architektuře přistupuje v zahraničí. Měli by se naučit, že jejich práce skutečně není jen o hezkých domech, ale že do této problematiky vstupují i témata jako udržitelnost nebo urbanismus a územní plánování. Jestliže budou do českých ateliérů přicházet mladí lidé, kteří mají tyto zahraniční zkušenosti, může to výrazně urychlit proměnu české architektury k lepšímu.

Zmínila jste téma udržitelnosti. Do jaké míry se projevuje tento aspekt v českém stavitelství?

Musím přiznat, že jsme se s ostatními porotci České ceny za architekturu shodli, že to v České republice zatím rozhodně není žádné významné téma. Byli jsme upřímně celkem zklamaní z toho, že nikdo z autorů přihlášených projektů se nezabýval udržitelností jako primární otázkou. Přitom je to velmi důležitý trend, který je nutné podpořit. Pomocť by s tím mělo jednak už zmíněné vzdělávání a jednak regulace a politický tlak na ekologičtější stavitelství.

Marianne Loofová
Foto: HN – Matej Slávik

Problém také je, že se v Česku často zadávají veřejné zakázky nejlevnějším nabídkám ve výběrových řízeních. Pomohlo by více architektonických soutěží?

To samozřejmě může situaci zlepšit, ovšem nad tím musí existovat ucelený plán rozvoje území, jinak půjde jen o soutěž krásy. Každé město by mělo vytvořit dokument, ve kterém jasně stanoví, čeho chce dosáhnout, a následně tuto vizi naplňovat výběrem návrhů, jež do té skládky nejlépe zapadají. To se ovšem zatím bohužel neděje. Viděla jsem třeba plán jednoho pražského předměstí, kde byly různé osamocené projekty bez ladu a skladu. Vážně jsem tápala, jaký to má smysl a jak to místo asi tak může vypadat za 10 let.

Jste předsedkyní komise rady města Amsterdamu pro architekturu a urbanismus. Jak vypadá plán pro rozvoj nizozemské metropole?

V Amsterdamu má územní a urbanistické plánování více než stoletou tradici. Týká se všeho, od ochrany památek až po novou výstavbu. Snažíme se vždy vycházet z identity dané městské části, řešíme, jestli je víc historická, nebo moderní a jaké budovy se tam hodí. Zdejší investoři chápou, že je i v jejich zájmu, aby byly kvalitní nejen jejich stavby, ale i další projekty v okolí, protože pak poroste hodnota veškeré výstavby v dané lokalitě. Díky tomu se aktivně zapojují do diskusí o budoucí podobě města a společně pracují na jeho zatraktivnění.



Vedle Nizozemska pracujete také na zakázkách v Rusku nebo Africe. Do jaké míry se liší práce na projektech v takto různorodých oblastech?

Mezi jednotlivými zakázkami jsou samozřejmě obrovské rozdíly, na druhou stranu způsob práce je pokaždé stejný. Nejdřív se snažíme zjistit, jaké jsou lokální podmínky a s jakými výzvami se daný region potýká. Následně hledáme řešení, které vychází z místních možností. Rozhodně to ale není tak, že prodáváme jednotný architektonický design všude možné po světě. Jeden ruský investor nás například žádal, abychom mu ukázali své návrhy, aby viděl, jaký styl děláme. Odvětili jsme mu, že jeho lokalita potřebuje výrazně kvalitnější prostředí pro život a že s tím mu hezká budova nepomůže. A že až vymyslíme řešení tohoto problému, tak se teprve můžeme přesunout k vymýšlení fasády. Měníme tak způsob, jakým lidé o architektuře přemýšlejí.

Stavíte také pro africký kmen Dogonů v Mali. Jakým výzvám jim pomáháte čelit?

Velký problém tohoto kmene je, že jeho členové odcházejí z vesnic do velkých měst, a celá komunita se tak rozpadá. Proto je potřeba vybudovat infrastrukturu, která by pomohla posílit soudržnost této komunity. Vedle bydlení tak vytváříme i školy a učíme místní základům stavitelství, aby s námi mohli spolupracovat na stavbě zdejších domů a nemuseli se stěhovat za prací jinam. Snažíme se také využívat lokální materiál. Mohli bychom jej dovézt z Nizozemska, ale bylo by to desetkrát dražší a nekorespondovalo by to s místní tradiční architekturou. Stavíme proto domy z nepálených hliněných cihel, které Dogoni používali jako stavební materiál i v minulosti. Problém ale byl, že každý rok opršely, takže jsme vyvinuli stroj, který je přeměňuje v odolnější cihly. Ty jsou vhodné i díky tomu, že slouží jako přirozené chlazení, protože do této lokality skutečně nemá smysl dovážet klimatizaci z Evropy.

S vylidňováním vesnic se potýká i Česká republika. Jak se s tím dá bojovat?

Přeliv lidí z vesnic do měst dnes řeší řada zemí. Lidé žijící na venkově stárnou a vymírají a vyvstává otázka, jaká bude funkce vesnic třeba za 50 let. Jak ale ukazuje naše zkušenost z Nizozemska, nemusí to být nutně vždy změna k horšímu. Někdy stačí třeba snížit množství domů a přidat zeleň. Podpořit rozvoj venkova mohou i zajímavé projekty jako třeba Javornická palírna, což je jeden z finalistů České ceny za architekturu. Pár nadšenců přestavělo hospodářskou usedlost v jižních Čechách na ovocný lihovar, a vnesli tak do vesnice nový život.

Na druhé straně města zase trápí, jak zvládat přibývající množství obyvatel. Jak lze podle vás tento problém řešit?

Rozšiřování měst není možné donekonečna, proto je potřeba hledat udržitelné řešení. Jednou z možností je osídlení měst zhušťovat. Třeba Praha má podle mě v tomto ohledu ještě velkou rezervu. Když ale žije více lidí na menším prostoru, potřebují lepší infrastrukturu a více zeleně. V tu chvíli je zase důležité promyšlené územní plánování. Čím lepší a podrobnější vizi přitom vytvoříte, tím lepších výsledků můžete dosáhnout. Tím se opět vracíme k tomu, že architektura není cíl, ale prostředek. Ve chvíli, kdy si tohle uvědomíte, získáte mocný nástroj, který vám pomůže měnit města k lepšímu.

<http://HN.IHNED.CZ/c1-65970080-hezke-budovy-problemy-mest-nevyresi>

Výjimečný počín

Téma: Česká komora architektů
28.11.2017 iHNed.cz Strana 0
red

V rámci České ceny za architekturu jsou rovněž oceňovány výjimečné aktivity na poli architektury. Nominace, stejně jako hlasování, mají plně v rukou členové Akademie ČCA. Letos byla udělena tři ocenění za výjimečný počín.

Dům umění v Českých Budějovicích

Kurátorská činnost Michala Škody



Výrazná a vysoce kvalitní kurátorská práce Michala Škody (na fotce vlevo) v Domě umění v Českých Budějovicích (Galerii současného umění a architektury) dělá z původně malé regionální galerie jedno z významných center domácí umělecké a v posledních letech především architektonické scény, s významnými mezinárodními přesahy. Unikátní propojení současného umění, architektury a veřejného prostoru přináší inspirativní podněty pro přemýšlení o podstatě architektonické a umělecké tvorby vůbec.

V loňském roce se podařilo v rámci výstavního programu galerie pozvat řadu výjimečných osobností a také například realizovat unikátní a odvážný projekt architekta Jana Šépky nazvaný Vnímání. Nabídl veřejnosti možnost zažít a vnímat prostor galerie i centrálního náměstí s náhle skrytou Samsonovou kašnou (která se tak v podstatě stala znovuobjeveným dílem) jiným způsobem; vedl k zamyšlení nad tím, co pokládáme za důležité součásti a dominanty veřejného prostoru, jak vnímáme některé skryté prostory a nakonec i celé město v rámci každodennosti. Za 24 dní výstavou prošlo 36 tisíc návštěvníků.

Starostové města Litomyšl

Miroslav Brýdl, Jan Janeček, Michal Kortyš, Radomil Kašpar

Starostové města Litomyšl po roce 1989 Miroslav Brýdl (na fotce uprostřed), Jan Janeček, Michal Kortyš (vlevo) a Radomil Kašpar si zaslouží uznání a ocenění za svoji soustavnou práci pro město. Vedla ke vzniku mimořádného fenoménu Litomyšle, kde se daří koncepčnímu uvažování o městě i dobré architektuře. Zvláštní ocenění si v této souvislosti zaslouží jejich schopnost spolu komunikovat i poté, co odešli z funkce starosty, což vede ke kontinuitě této práce. Změna starosty neznamena změnu v přístupu k rozvoji města, což je u nás ojedinělý jev.

První porevoluční starosta Miroslav Brýdl se zasloužil o počáteční správné nastavení pravidel a o následný rozkvět města po roce 1989. Díky jeho postojům, názorům a úsilí se posunulo významně vnímání a role architektury ve městě. Jeho snažení vedlo k zápisu zámeckého areálu na seznam světového dědictví UNESCO. Za 12 let v úřadu se zasadil o řadu významných staveb projektovaných špičkovými architekty, z nichž mnohé získaly ocenění. Miroslav Brýdl ani v náročnějších situacích neustával v podpoře architektury a duchovního prostředí. Prokázal, jak důležité je pro město naslouchání městské architektce Zdeňce Vydrové a také spolupráce s dalšími architekty, a dokázal možnosti využít. Podílel se významně na proměně architektury v Litomyšli jako politik a nyní je stále aktivní i jako občan.

Bourání

Rozhlasový pořad Adama Gebriana

Dlouhodobě vysílaný rozhlasový publicistický pořad připravovaný a moderovaný architektem Adamem Gebrianem představuje výjimečně kvalitní a aktuální přehled všeho důležitého, co se v české architektuře odehrává, formou osobních výpovědí pozvaných hostů. Bourání (bourání klišé, mýtů, předsudků a stereotypů v přímém přenosu na Radiu Wave) vzniklo počátkem roku 2009 jako pořad, jehož smyslem bylo představit architektury a jejich práci. Pořad postupně zmuťoval v rozhovory s kreativními lidmi z různých oborů, s architekturou volně souvisejících. Původní skepse, že o hmotných, vizuálních věcech, stavbách není možné mluvit v rozhlase, zmizela hned s prvními díly. Moderátor si své hosty sám vybírá z výjimečných a vážených osobností nejen architektonického oboru. Adam Gebrian sám nenavrhuje domy, přesto však propagací kvalitní architektury přispívá k jejich vzniku.

<http://HN.IHNED.CZ/c1-65970060-vyjimecny-pocin>

Do regionů se vrací mladí

Téma: Česká komora architektů

28.11.2017 iHNed.cz Strana 0

Tomáš Wehle

Ze šesti finalistů České ceny za architekturu jsou hned čtyři mimo větší města.

Co to podle vás znamená?

Jde o dlouhodobější trend, začíná zdejší venkov "renesancí"?



Mirek Vodák
architekt

Jde o celkem přirozený jev, protože kvalitní architektura může samozřejmě vznikat i mimo velká centra. Je možné, že v malém městě se věnuje více péče i menším projektům, ale pokud se v jakékoliv obci najde investor, který má smysluplný záměr a dokáže si najít dobrého architekta, není důvod, aby výsledná stavba byla horší než jinde. U "venkovské" a "maloměstské" architektury je zajímavé sledovat podmínky, za jakých stavba vznikla a co jí předcházelo. Na jednu stranu může jít o investice zvenku, na druhou o místní iniciativu i rozpočet. Právě regionální kontext by měl být nedílnou součástí hodnocení těchto staveb. Skvělým příkladem takového přístupu je třeba rakouské Vorarlbersko. U nás zatím žádný region výrazně nevyčnívá.

Petr Volf
publicista a spisovatel

Že se dobré architektuře daří v menších městech, je zřejmé už od 90. let. Tehdy do širšího povědomí vstoupil Benešov, jehož rekonstrukce radnice od Josefa Pleskota získala Grand Prix, nebo Louny, kde přestavěl pivovar na překrásnou galerii Emil Přikryl. Ve stejné době se také začíná hovořit o "fenoménu Litomyšl": desetitisícové město se velmi rychle stalo příkladem toho, jak může starosta s vizí (Miroslav Brýdl) spolu s městskou architektkou (Zdeňka Vydrová) vytvořit dlouhodobě podmínky pro vznik špičkových staveb. V současnosti na ni navazují starostové Dolních Břežan, Líbeznic nebo Trojanovic, ale našli by se i další. V porovnání s tím je aktivita primátorů Prahy nulová, o nové opeře nebo galerii se jen mluví, přitom peníze na ně v rozpočtu jsou, jenže chybí odvaha cokoliv prosadit.

Gabriel Kurtis
ředitel Galerie architektury Brno

V prvním ročníku České ceny za architekturu jsem zaznamenal nový přístup v hodnocení architektonických děl. Dříve zařité vyzdvihování ikonických staveb způsobilo, že architektura byla vnímána jako výsada elit. Běžný stavebník možná ocenil krásu plaveckého bazénu, ale nedokázal si představit, že i jeho vlastní dům by mohl navrhnout profesionální architekt. Zaměření na prezentaci kvalitní regionální architektury menších měřítek může v Česku pomoci zvýšit stavební kulturu a dostupnost architektury. Do regionů se totiž v posledních letech vrací mladí architekti, kteří mají zkušenosti z větších měst a ze zahraničí. Často se z nich stávají patrioti usilující o kulturní obrodu našeho venkova.

Karel Havlíš
urbanista a pedagog na VUT v Brně

Z nominací České ceny za architekturu se dozvíte velmi málo o motivaci stavebníků podstatné ke vzniku díla. Neznám finalisty a jejich díla, která pro mě prezentují lokální aktivity ke kultivaci prostředí venkovských sídel. Z tohoto hlediska mám svůj vlastní výběr z nominovaných prací. Je to především kostel svatého Václava v Sazovicích. Malá obec je známá iniciativou místních podnikatelů, jejich finanční prostředky přispívají k obnově a revitalizaci středu obce. Podobně bych ocenil také revitalizaci středu obce v Bílovicích nebo sokolovnu Dřevák v Líbeznicích. Některá z nominovaných děl ukazují jistý trend "útěku z města". Rezidence a domy movitých stavebníků jsou většinou individuálním importem architektury na venkov. Takové zásahy ale nepředstavují renesanci venkova a venkovské krajiny.

Petr Hájek
architekt

Nemyslím si, že lze najít nějakou souvislost mezi kvalitou architektury a tím, zda byla postavena ve městě, nebo na venkově. Výběr oceněných staveb a vítěze je v každé architektonické soutěži subjektivním a konsenzuálním hodnocením konkrétní poroty. Pokud budou různé poroty hodnotit ty samé stavby, dojdou s největší pravděpodobností k rozdílným výsledkům. Z tohoto pohledu bych lokalitě stavby nepřikládal velký význam a hledal bych důvody výběru právě v personálním obsazení posuzovatelů. Mnohé tedy objasní jejich komentář k soutěži a k jednotlivým stavbám, které vybrali a ocenili.

<http://HN.IHNED.CZ/c1-65970020-do-regionu-se-vraci-mladi>



Česká cena za architekturu 2017

Téma: Česká komora architektů
28.11.2017 iHNed.cz Strana 0
red

Česká komora architektů vyhlásila 18. ledna druhý ročník České ceny za architekturu.

Soutěžní přehlídky se mohli zúčastnit jednotlivci nebo kanceláře s projekty realizovanými na území Česka a dokončenými v posledních pěti letech.

Do letošního ročníku České ceny za architekturu se přihlásilo celkem 249 děl. Porota v polovině června nominovala celkem 42 děl do užšího výběru. Z tohoto poté vybrala šest finalistů, z nichž vzešel držitel hlavní ceny.

Díla nejsou posuzována v rámci žádných kategorií, udělena je jedna hlavní cena a čestné označení finalista. Finalisté a laureáti cen za výjimečný počín a mimořádné ceny byli představeni na slavnostním galavečeru, který se uskutečnil 27. listopadu v Jatkách 78 - místě pro nové umění.

Cíle

Důkladné zmapování architektury

Více než 300 akademiků z řad architektů, publicistů a kritiků architektury mělo možnost aktivně vyhledávat zajímavé stavby a realizace a podnítit jejich přihlášení do soutěže. Do letošního ročníku doporučili celkem 77 děl, z nichž se 56 přihlásilo. Hlavním cílem zapojení odborníků působících ve všech regionech České republiky je pokrytí celou šíří domácí architektonické produkce za dané období.

Celoroční přísun architektury

Stěžejním motivem soutěžní přehlídky je prezentace architektury široké veřejnosti. Z tohoto důvodu ocenění během celého roku provázela řada doprovodných akcí ve všech regionech Česka.

Prostor pro nové tváře

Česká komora architektů si současně kladla za cíl z České ceny za architekturu vybudovat prestižní, nikoliv však elitní ocenění. Z tohoto důvodu cena zavedla nulový poplatek za registraci do soutěže. Vyhlašovatel soutěže si od tohoto kroku sliboval zejména přístup mladých architektů a začínajících ateliérů.

Nezávislá mezinárodní porota

I pro druhý ročník ceny se podařilo získat sedm erudovaných expertů, kteří hodnotili díla českých kolegů. Členem mezinárodní odborné poroty byl například uznávaný krajinářský architekt Eelco Hoofman nebo architektka Marianne Loofová, která se zároveň stala předsedkyní poroty.

Vyhlašovatel

Česká komora architektů je samosprávným profesním sdružením s přeneseným výkonem státní správy. Nese odpovědnost za profesionální, odborný a etický výkon profese architektů v Česku. Od začátku roku 2015 je oficiálním připomínkovým místem pro zákony, právní úpravy a předpisy, které se týkají profese architekta. ČKA se podílí na propagaci české architektury, pořádá i řadu akcí či oborových ocenění zaměřených na veřejnost: Česká cena za architekturu, Pocta ČKA, Přehlídka diplomových prací, Architekti na jedné lodi aj.

www.ceskacenaazaarchitekturu.cz, www.cka.cz

Jiří Oplatek

* 1944 Československo, žije a projektuje ve Švýcarsku



Oplatek Architekten

Po studiu na Fakultě architektury VUT v Brně začal pracovat na Útvaru hlavního architekta města Brna. V roce 1969 emigroval do Švýcarska, kde byl více než 10 let zaměstnán v basilejské kanceláři Vischer + Weber Architekten a navrhl zde jednu ze svých nejznámějších staveb: televizní vysílač Bettingen nedaleko Basileje. V roce 1981 si založil vlastní kancelář Vischer + Oplatek Architekten. Když v roce 1982 získal švýcarské občanství, byl také zapsán do Švýcarského registru architektů a stal se členem Švýcarské komory inženýrů a architektů SIA. Od roku 1993 převzal vedení celé kanceláře Jura Oplatek Architekt SIA, později Oplatek Architekten. Mezi nejznámější projekty a realizace patří Centrum volného času pod dálničním mostem Dreirosen v Basileji, tři bytové domy na Luzerner Ring v Basileji či rozšíření a rekonstrukce domova seniorů v Münchensteinu.

Matija Bevk
* 1972 Slovinsko

Bevk Perović arhitekti

Už dva roky před absolvováním studia na Fakultě architektury Lublaňské univerzity založil se svým kolegou architektonickou kancelář Bevk Perović arhitekti, která má dnes 15 zaměstnanců. Její portfolio zahrnuje řadu projektů bydlení, komerčních i kulturních budov, univerzity, muzea, kancelářské budovy, kongresové sály i rodinné domy. Za svoji práci získali řadu mezinárodních ocenění, např. Cenu pro mladé a začínající architektky Mies van der Rohe Award 2007 za Fakultu matematiky na Lublaňské univerzitě. Většina realizovaných staveb ateliéru se sice nachází ve Slovinsku, ale v posledních letech představili několik zahraničních projektů. Mezi ně patří kancelářský komplex Schrottenturm v rakouském Klagenfurtu, soukromý dům v Praze, objekt na ostrově Silba či budova fakulty pro Erasmus univerzitu v Bruselu. Studio před několika lety vyhrálo mezinárodní architektonickou soutěž na Islámské náboženské a kulturní centrum v Lublani (budova je ve výstavbě). Podle studie ateliéru by měla také vzniknout nová čtvrť postavená na brownfieldu v pražských Modřanech.

Marianne Loofová
* 1960 Nizozemsko

LEVS architecten

Jeden ze tří partnerů ve velké architektonické kanceláři LEVS architecten, kteří v současnosti pracují na projektech v Evropě, Rusku a Africe. Od roku 2011 je předsedkyní komise rady města Amsterdamu pro architekturu a urbanismus. Od roku 2009 úzce spolupracuje s Královským institutem nizozemských architektů (BNA), kde působila nejdříve v dozorčí radě a nyní je členkou představenstva. V posledních třech dekadách realizovala nejrůznější projekty rezidenčních, kulturních, vzdělávacích či zdravotnických staveb, převážně v Nizozemsku a Rusku. Za všechny uznávané realizace jmenujme např. projekt rezidenčního bydlení v centru Amsterdamu Square.

Eelco Hooftman
* 1960 Nizozemsko, žije a projektuje ve Skotsku

GROSS.MAX

Mezinárodně uznávaný krajinářský architekt Eelco Douglas Hooftman pracoval po škole na rozsáhlých strategických plánech struktury krajiny v okolí letiště Schiphol a periferiích Amsterdamu, v roce 1990 se pak přesunul do Velké Británie. Jeho blízký vztah k umění vyústil v bohatou spolupráci s různými umělci. Za svou tvorbu získal třikrát ocenění Art for Architecture od Královské společnosti umění, řemesel a obchodu. Jako pedagog Školy umění v Edinburghu založil a pak také v letech 2003-2008 řídil inovativní postgraduální program Umění / Prostor a příroda. Jako první krajinářský architekt se stal členem představenstva výkonného orgánu skotské vlády Architecture & Design Scotland. Mezi důležité zakázky jeho ateliéru GROSS.MAX patří např. rozvoj poloostrova Zorrotzaurre v Bilbau, londýnské čtvrti Greenwich či Le Belvedere de Garonne v Bruselu. Podílel se také třeba na územním plánu Královské botanické zahrady Kew v Londýně či revitalizaci bývalého berlínského letiště Tempelhof.

Lubomír Závodný
* 1959 Slovensko



Lubomír Závodný architektonická kancelária

Po studiích na Fakultě architektury na Slovenské vysoké škole technické v Bratislavě pracoval ve Státním projektovém ústavu obchodu a cestovního ruchu v Bratislavě. V roce 1991 spoluzakládal architektonickou kancelář Bahna-Palčo-Starý-Závodný, v roce 1994 založil vlastní ateliér Lubomír Závodný. Je držitelem řady ocenění: v roce 1998 získal Cenu Dušana Jurkoviče za budovu centrály Všeobecné úvěrové banky v Bratislavě, v roce 2000 od slovenského architektonického časopisu získal Cenu ARCH za Pastorační centrum v Bratislavě, o čtyři roky později pak Cenu ARCH za Dům nábytku Atrium v Bratislavě. Známé jsou i jeho další realizace jako Investiční a rozvojová banka v Bratislavě, Národní banka Slovenska v Lučenci či evangelický kostel v Nitře.

Doris Wälchliová
* 1963 Švýcarsko

Brauen Wälchli Architectes

V roce 1990 spoluzaložila architektonickou kancelář B&W&A (Brauen Wälchli Architectes), která má za sebou vítězství ve 24 architektonických soutěžích a více než 40 realizací, od ambasad po sportovní centra, muzea či nemocnice. Je spoluautorkou švýcarských ambasad po celém světě, hospice paliativní péče v Blonay či obchodní školy v Batelle Campusu v Ženevě. Stopu zanechala i v Česku - je autorkou rekonstrukce a dostavby švýcarské ambasády v Praze.

Jakub Szczęśny
* 1973 Polsko

Studio SZCZ

Vystudoval architekturu na Technologickém institutu ve Varšavě, Ecole d'Architecture La Défense v Paříži a Escuela Técnica Superior de Arquitectura v Barceloně. Svoji kariéru začal jako ilustrátor v polském sci-fi časopisu Fantasyka a v polských mutacích časopisů Playboy a Fluid. Po letech práce na volné noze se v roce 2001 stal spoluzakladatelem varšavského architektonického studia Centrala. Vyhrál několik architektonických soutěží a postavil řadu významných realizací. Počítá se mezi ně např. sportovní hala v polském Beruni či OHEL - dočasný pavilon muzea polských Židů ve Varšavě. Největší pozornost veřejnosti si však získal tzv. Keret House ve Varšavě, první polské dílo zahrnuté do stálé sbírky oddělení architektury v Muzeu moderního umění v New Yorku. Jedná se o kulturní prostor a přechodné bydlení pro spisovatele na cestách, postavené na téměř nemožném místě - uzoučké proluce ve stávající historické zástavbě v centru Varšavy, jejíž šířka se pohybuje mezi pouhými 92 a 152 centimetry.

<http://HN.IHNED.CZ/c1-65970000-ceska-cena-za-architekturu-2017>

Editorial

Téma: Česká komora architektů
28.11.2017 iHNed.cz Strana 0
Ivan Plicka

Vážení čtenáři,

otevíráte přílohu, která je věnovaná České ceně za architekturu, pořádané Českou komorou architektů. Do letošního ročníku bylo přihlášeno téměř 250 děl realizovaných v posledních pěti letech. Porota nejprve v červnu na nominačním večeru zveřejnila svůj výběr 42 nominovaných děl, ze kterých pak vybrala šest finalistů, představených 27. listopadu na závěrečném večeru, z nichž jeden se stal letošním laureátem České ceny za architekturu. Výsledek práce poroty máte možnost vidět v této příloze, spolu s dalšími texty a informacemi, které vám letošní ročník přiblíží. Pokud vás budou výsledky zajímat více, můžete si je prohlédnout až do konce ledna příštího roku na výstavě v pražské Galerii Jaroslava Fragnera nebo navštívit webovou stránku www.ceskacenaarchitekturu.cz, na které najdete všechny informace i o loňském, prvním ročníku.

Pevně věřím, že vás výsledky České ceny za architekturu zaujmou. Její podmínky nečiní rozdíly mezi jednotlivými díly - v přihlášených i nominovaných dílech najdete velké realizace, ale i skromná, avšak o nic



méně kvalitní díla, díla bez rozdílu funkce, typologického druhu či investora. I proto se domnívám, že cena je dobrou příležitostí k tomu, prohlédnout si opravdu reprezentativní přehlídku toho, co bylo u nás v poslední době postaveno. To by nebylo možné bez kvalitní poroty, v níž přijaly místo silné osobnosti evropské architektonické scény. I díky jejich pohledu si tak můžeme utvořit vlastní představu o aktuálním stavu české architektury.

Architektura je vždy odrazem doby, ve které vznikala. To jistě platí i o dílech z letošního ročníku ceny. Dobrá architektura není jen výsledkem práce architektů, stejně důležitý je i investor, klient, potenciál a ambice společnosti. Veřejní investoři si v Česku stále ještě zvykají, že standardem při výběru architekta veřejné zakázky má být soutěž o návrh, a ne nabídka nejnižší ceny za projekt. To, zda zdejší architektura obstojí v evropském kontextu, zásadním způsobem ovlivní i to, jestli v něm obstojí naši developeri, investoři. Na obecnější soudy a závěry bude vhodná doba za pět, možná deset let, až budeme bilancovat výsledky České ceny za architekturu v delším časovém horizontu. Ale i dnes lze konstatovat, že si v porovnání se zbytkem Evropy nestojíme vůbec špatně.

Věřme, že dobré příklady táhnou a že Česká cena za architekturu svým dílem přispěje ke zlepšení podmínek nezbytných pro vznik kvalitní architektury.

<http://HN.IHNED.CZ/c1-65969980-editorial>

Česká cena za architekturu letos patří originálně pojatému Archeoparku Pavlov

Téma: Česká komora architektů

28.11.2017 novinky.cz Strana 0 Bydlení - Tipy a trendy
tnk

Architektonická kancelář Radko Květ získala další prestižní ocenění za své originální ztvárnění Archeoparku Pavlov. Tentokrát se pyšní oceněním Česká cena za architekturu, které vzniklo teprve nedávno. Archeopark už v loňském roce získal ocenění Stavba roku a na kontě má i řadu dalších architektonických cen.

Česká cena za architekturu je oproti Stavbě roku udělována jen jedné stavbě. To, že Archeopark získal obě ocenění, svědčí o tom, že jde o opravdu velmi kvalitní stavbu, která si rozhodně zaslouží pozornost. Autory jsou architekti Radko Květ a Pavel Pijáček a široký tým spoluautorů brněnské kanceláře Radko Květ.

Konkurence v soutěži Česká cena za architekturu, kterou předává Česká komora architektů, byla velká. Architekti do ní na jaře přihlásili zhruba 250 děl vzniklých v letech 2012 až 2016. V čele mezinárodní poroty letos usedla nizozemská architektka Marianne Loofová. [celá zpráva]

Porota ocenila cit architektů pro začlenění stavby do krajiny a uvedla, že stavba je významná i z mezinárodního hlediska.

FOTO: Archiv České komory architektů, Aleš Jungmann

Pavlov patří mezi věhlasné české archeologické lokality. Nová budova dodala Archeoparku důstojný prostor pro vystavení historicky důležitých objektů. Místo v ní našly ty nejcennější objevy. Jde o kamenné, kostěné nástroje, různé umělecké předměty, ale i kosterní ostatky člověka.

Stavba z dálky vypadá jako vápencové skály poházené po svažitě louce.

FOTO: Archiv České komory architektů

Projekt je podle poroty uspořádán jako objevitelská cesta pojatá coby architektonická promenáda, která přitahuje návštěvníka hluboko do dramatického podzemního výstavního prostoru. Jeho pohled je směřován světlíky a pečlivě orámovanými plochami odhalujícími klíčové výhledy ven.

Archeoparku dominují betonové věže nad povrchem inspirované skalami



Na první pohled není stavba úplně vidět, objekt se totiž nachází hlavně pod povrchem. Vidět jsou ale části bílých betonových věží, které se nacházejí nad zemí. Ty jsou podle architektů inspirovány krásami vápencových skal, které na sebe v krajině obvykle upoutávají pohled, a komornějšími jeskynnými prostory.

Podzemní prostor působí poměrně dramaticky.

FOTO: Archiv České komory architektů, Gabriel Dvořák

Hlavní výstavní prostor, administrativní, technické a sociální zázemí jsou podle informací České ceny za architekturu umístěny ve svahu. Do exteriéru vystupují prosvětlovací věže, nálevkovitě tvarovaný vstup a výhledy.

Architektonická kancelář uvedla, že na stavbu použila hlavně soudobé materiály. Jde o monolitický beton, dubové dřevo a sklo.

Výhledy do krajiny návštěvníkům neustále připomínají lokalitu naleziště.

Od letošního 29. listopadu do 28. ledna příštího roku bude možné vidět nejlepší díla, která uspěla v soutěži, na výstavě v pražské galerii Jaroslava Fragnera na Starém Městě. Později se výstava objeví i v Galerii architektury v Brně. Prezentovány budou i stavby, které byly v rámci soutěže oceněny mimořádnými cenami a cenami za výjimečné počiny

<https://www.novinky.cz/bydleni/tipy-a-trendy/456137-ceska-cena-za-architekturu-letos-patri-originalne-pojatemu-archeoparku-pavlov.html>

Českou cenu za architekturu má Archeopark Pavlov

Téma: Česká komora architektů
28.11.2017 tyden.cz Strana 0 Ostatní
ČTK

Českou cenu za architekturu 2017 dostali Radko Květ a Pavel Pijáček za areál Archeoparku Pavlov. Historické muzeum leží přímo v lokalitě archeologického naleziště na místě osídlení z mladého paleolitu.

Českou cenu za architekturu 2017 dostali Radko Květ a Pavel Pijáček za areál Archeoparku Pavlov. Historické muzeum leží přímo v lokalitě archeologického naleziště na místě osídlení z mladého paleolitu. Podle poroty je projekt "působivý svým bezvadným provedením a s péčí vybranými a použitými materiály". Vítěz vzešel z šesti finalistů, celkem se do druhého ročníku soutěže pořádané Českou komorou architektů přihlásilo 249 děl, polovina oproti prvnímu ročníku. Ceny se dnes předávaly v holešovickém prostoru Jatka 78, od úterý vítězné práce vystaví Galerie Jaroslava Fragnera v Praze.

Pořadatelé ceny během roku uváděli, že velký podíl v soutěži má soukromé bydlení, přihlášena byla asi stovka takových staveb. Méně je oproti loňsku staveb z veřejných investic a jen sedm veřejných staveb v soutěži vzniklo na základě architektonické soutěže. Velký zájem architektů v prvním ročníku možná vyvolala novinka v podobě soutěže. Do obdobné ceny udílené Obcí architektů se v posledních letech příliš nehlásili.

Tři z šesti letošních finalistů jsou z jižní Moravy. Jsou mezi nimi i architekti Ondřej Chybík a Michal Křištof, autoři podoby prodejní galerie nábytku v Brně, která minulý týden získala ocenění Grand Prix pořádané Obcí architektů. V jihomoravské vinařské obci Prušánky je pak cihlová novostavba malého domu od Jana Proksy, "citlivě a elegantně zasazená do tradiční zástavby".

Jediné dílo mezi finalisty vzešlé z architektonické soutěže je Komunitní centrum Máj (SLLA Architects), novostavba centra pro služby sociální péče na stejnojmenném českobudějovickém sídlišti. Mezi nejlepší porota zařadila i Chatu u jezera v Doksech (FAM Architekti) a Javornickou palírnu (ADR), areál ovocného lihovaru vzniklý rekonstrukcí jihočeské usedlosti z konce 19. století a zahrnující i bydlení jeho majitele.

Hlavní cenu má loni dokončený Archeopark Pavlov na Břeclavsku. Muzeum je čtyři metry pod zemí, do exteriéru vystupují prosvětlovací věže, nálevkovitě tvarovaný vstup a výhledy na Pavlovské vrchy a vodní nádrž Nové Mlýny. Stavba má evokovat jeskynné prostory. Přímo do expozice zakomponovali tvůrci naleziště mamutích



koští. Porota ocenila jeho celkové působení i "s péčí vybrané a použité materiály, jako je pohledový beton lity do bednění z přírodního dřeva v podzemí a naopak probarvený lity beton s vápencovým kamenivem uplatněný v nadzemní části".

Porota udělila ceny za tři výjimečné počiny. Dostal je Dům umění v Českých Budějovicích za kurátorskou činnost Michala Škody, čtyři porevoluční starostové Litomyšle a rozhlasový pořad Adama Gebriana Bourání. Porota udělila ještě čtyři mimořádné ceny, z nichž tu za kvalitní dílo moderní architektury citlivě vsazené do krajinného rázu má také Archeopark Pavlov. Mimořádnou cenou ministerstva průmyslu za přístup a revitalizaci průmyslového objektu má opavské Společenské centrum Breda & Weinstein (Šafer Hájek architekti) vzniklé přeměnou bývalého pivovaru.

https://www.tyden.cz/rubriky/relax/ostatni/ceskou-cenu-za-architekturu-ma-archeopark-pavlov_456578.html

'Bezvadné provedení a s péčí vybrané materiály.' Českou cenu za architekturu má Archeopark Pavlov

Téma: Česká komora architektů
27.11.2017 irozhlas.cz Strana 0
Čtk Zdroj

Českou cenu za architekturu 2017 dostali Radko Květ a Pavel Pijáček za areál Archeoparku Pavlov.

Historické muzeum leží přímo v lokalitě archeologického naleziště na místě osídlení z mladého paleolitu. Podle poroty je projekt "působivý svým bezvadným provedením a s péčí vybranými a použitými materiály".

Vítěz vzešel z šesti finalistů, celkem se do druhého ročníku soutěže pořádané Českou komorou architektů přihlásilo 249 děl, polovina oproti prvnímu ročníku. Ceny se předávaly v holešovickém prostoru Jatka 78, od úterý vítězné práce vystaví Galerie Jaroslava Fragnera v Praze.

Pořadatelé ceny během roku uváděli, že velký podíl v soutěži má soukromé bydlení, přihlášena byla asi stovka takových staveb. Méně je oproti loňsku staveb z veřejných investic a jen sedm veřejných staveb v soutěži vzniklo na základě architektonické soutěže. Velký zájem architektů v prvním ročníku možná vyvolala novinka v podobě soutěže. Do obdobné ceny udílené Obcí architektů se v posledních letech příliš nehlásili.

Tři z šesti letošních finalistů jsou z jižní Moravy. Jsou mezi nimi i architekti Ondřej Chybík a Michal Křištof, autoři podoby prodejní galerie nábytku v Brně, která minulý týden získala ocenění Grand Prix pořádané Obcí architektů. V jihomoravské vinařské obci Prušánky je pak cihlová novostavba malého domu od Jana Proksy, "citlivě a elegantně zasazená do tradiční zástavby".

Jediné dílo mezi finalisty vzešlé z architektonické soutěže je Komunitní centrum Máj (SLLA Architects), novostavba centra pro služby sociální péče na stejnojmenném českobudějovickém sídlišti. Mezi nejlepší porota zařadila i Chatu u jezera v Doksech (FAM Architekti) a Javornickou palírnu (ADR), areál ovocného lihovaru vzniklý rekonstrukcí jihočeské usedlosti z konce 19. století a zahrnující i bydlení jeho majitele.

Hlavní cenu má loni dokončený Archeopark Pavlov na Břeclavsku. Muzeum je čtyři metry pod zemí, do exteriéru vystupují prosvětlovací věže, nálevkovitě tvarovaný vstup a výhledy na Pavlovské vrchy a vodní nádrž Nové Mlýny. Stavba má evokovat jeskynní prostory. Přimo do expozice zakomponovali tvůrci naleziště mamutích koští. Porota ocenila jeho celkové působení i "s péčí vybrané a použité materiály, jako je pohledový beton lity do bednění z přírodního dřeva v podzemí a naopak probarvený lity beton s vápencovým kamenivem uplatněný v nadzemní části".

Porota udělila ceny za tři výjimečné počiny. Dostal je Dům umění v Českých Budějovicích za kurátorskou činnost Michala Škody, čtyři porevoluční starostové Litomyšle a rozhlasový pořad Adama Gebriana Bourání. Porota udělila ještě čtyři mimořádné ceny, z nichž tu za kvalitní dílo moderní architektury citlivě vsazené do krajinného rázu má také Archeopark Pavlov. Mimořádnou cenou ministerstva průmyslu za přístup a revitalizaci průmyslového objektu má opavské Společenské centrum Breda & Weinstein (Šafer Hájek architekti) vzniklé přeměnou bývalého pivovaru.

https://www.irozhlas.cz/kultura/vytvarne-umeni/bezvadne-provedeni-a-s-peci-vybrane-materialy-ceskou-cenu-za-architekturu-ma_1711272134_jra



Foto: Českou cenu za architekturu získal Archeopark Pavlov. Betonový objekt zaujal i v zahraničí

Téma: Česká komora architektů

27.11.2017 magazin.aktualne.cz Strana 0 Bydlení

Petra Jansová

Českou cenu za architekturu získal projekt Archeopark Pavlov od architektů Radko Květa a Pavla Pijáčka. Ve finále České ceny za architekturu porota vybírala

Ve finále České ceny za architekturu porota vybírala mezi šesti stavbami. Vítěz i finalisté se etablovali ze 42 nominovaných prací, které Česká komora architektů představila v červnu tohoto roku. Celkově se v letošním roce o cenu ucházelo 249 děl.

Udělena byla rovněž čtyři mimořádná ocenění. Cena Velux za nejlepší práci s denním světlem v interiéru, Mimořádná cena Karlín Group za angažovaný přístup k záchraně a tvorbě výjimečného veřejného prostoru, Mimořádná cena Agentury ochrany přírody a krajiny ČR za kvalitní dílo moderní architektury citlivě vsazené do krajinného rázu a Mimořádná cena ministerstva průmyslu a obchodu za přístup a revitalizaci průmyslového objektu.

Akademie České ceny za architekturu současně ocenila tři výjimečné počiny. Ocenění se dostalo Domu umění v Českých Budějovicích za kurátorskou činnost Michala Škody. Ten podle akademiků dělá z původně malé regionální galerie jedno z významných center domácí umělecké a v posledních letech především architektonické scény, s významnými mezinárodními přesahy.

Další výjimečný počín České ceny za architekturu za rok 2017 putuje starostům města Litomyšl - Miroslavu Brýdlovi, Janu Janečkovi, Michalu Kortýšovi a Radomilu Kašparovi. Ti stáli v čele radnice po roce 1989 a dle názoru akademiků si zaslouží uznání a ocenění za svoji soustavnou práci pro město, která vedla ke vzniku mimořádného fenoménu Litomyšle, kde se daří koncepčnímu uvažování o městě i dobré architektuře.

Třetím výjimečným počinem České ceny za architekturu za rok 2017 je rozhlasový pořad Radia Wave a Adama Gebriana Bourání.

Připomeňte si všechny nominované projekty.

<https://magazin.aktualne.cz/bydleni/archeopark-pavlov-vitezem-ceske-ceny-za-architekturu-2017/r~3f27a89cd36011e7984d0cc47ab5f122/>

Grand Prix Architektů získala budova pokrytá židlemi

Téma: Česká komora architektů

24.11.2017 tyden.cz Strana 0 Bydlení

ČTK

UVNITŘ FOTOGALERIE. Grand Prix Architektů 2017 dostal architekt Ondřej Chybík. Porota mu cenu udělila za objekt pro sídlo a prodejní galerii nábytku kancelářské firmy MY DVA na periférii jednoho z brněnských sídlišť.

Grand Prix Architektů 2017 dostal architekt Ondřej Chybík. Porota mu cenu udělila za objekt pro sídlo a prodejní galerii nábytku kancelářské firmy MY DVA na periférii jednoho z brněnských sídlišť. Porota ho vybrala proto, že se podle ní jedná o přímočaré, zároveň ale citlivé řešení, které s neobyčejnou elegancí a smyslem pro humor dalo starému objektu novou funkci i tvář. Fasádu domu tvoří židle s odkazem na produkty, které firma vyrábí.

Výsledky tradiční národní soutěže architektů, které dva roky konkuruje nová soutěž pořádaná Českou komorou architektů, byly vyhlášeny ve Veletržním paláci v Praze.

Podle informací na webu Archiweb.cz vítězný objekt vznikl přeměnou bývalého autosalonu. "Jednopodlažní objekt nevalné estetické kvality získal novou, snadno zapamatovatelnou tvář tvořenou více než devíti sty



černými plastovými sedáky," uvádí oborový web. Abstraktně pojatá fasáda zároveň tak podle webu funguje jako poutač na firmu samotnou.

Ondřej Chybík po studiích architektury v Brně a Štýrském Hradci v Rakousku absolvoval postgraduální studium urbanismu na ETH Curych ve Švýcarsku. Je držitelem Ceny rektora VUT v Brně a získal cenu Bohuslava Fuchse za nejlepší projekt Fakulty architektury VUT v Brně.

Cena za celoživotní dílo byla udělena in memoriam Jasanu Burinovi (1929 až 2017). Většinu své práce uskutečnil v USA, pořadatel ceny, jímž je Obec architektů, vyzdvihuje budovu bývalého československého velvyslanectví v Londýně, při jejímž vzniku architekt působil jako člen autorského týmu. "Zcela mimořádná je však i hlavní architektonická realizace autora na českém území, zřymadlo ve Štětí," uvádí pořadatelé.

Fotogalerie:

OBRAZEM: Grand Prix Architektů 2017

Česko-americký architekt, urbanista, kreslíř a pedagog absolvoval studia architektury na VUT v Brně u Bohuslava Fuchse, jehož se stal později asistentem. Později v Praze studoval na AVU u Jaroslava Fragnera. Po okupaci Československa v roce 1968 odešel do USA.

V kategorii novostavba pořadatelé udělili dvě ceny. Jednu má bytový dům Radlická 142 v Praze na Smíchově autorů Jana Šestáka a Marka Deyla, druhou dostal Český institut informatiky, robotiky a kybernetiky v Praze Dejvicích od autora Petra Franty. V kategorii designu cenu dostala vzducholod' od Martina Rajniše, která je součástí centra DOX, v kategorii krajinná architektura porota ocenila březanský hřbitov autorů Zdeňka Sendlera a Václava Babky. Porota udělila sedm čestných uznání, výstava vítězných prací je od pátku přístupná ve Veletržním paláci.

Grand Prix architektů bude mít příští rok 25. ročník, dnes večer ho vyhlásili pořadatelé. Obec architektů čelila v poslední době kritice zejména od mladých architektů. Obec podle nich neplní své poslání a upadá prestiž aktivit včetně soutěže Grand Prix architektů. Od loňska ceně konkuruje nové ocenění pořádané Českou komorou architektů; do jejího prvního ročníku se přihlásilo téměř 500 prací, zatímco do loňské Grand Prix jen 51 projektů. Letošní číslo není známé.

https://www.tyden.cz/rubriky/relax/bydleni/grand-prix-architektu-ziskala-budova-pokryta-zidlemi_456043.html